

Закон

за кредитните институции

(Приет от XL Народно събрание на 13 юли 2006 г., обнародван в „Държавен вестник“, бр. 59 от 21 юли 2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз; изм., бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 от 2008 г.; изм., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г.; изм., бр. 94 и 101 от 2010 г.; изм., бр. 77 и 105 от 2011 г.; изм., бр. 38 и 44 от 2012 г.; изм., бр. 52 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 70 от 2013 г.; доп., бр. 109 от 2013 г.; доп., бр. 22 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 27, 35 и 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 14, 22 и 50 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.; доп., бр. 94 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 33 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2016 г.; доп., бр. 62 от 2016 г.; изм., бр. 81 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 95 и 98 от 2016 г.; изм., бр. 63 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2017 г.; доп., бр. 103 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 7, 15, 16 и 20; доп., бр. 22 от 2018 г.)

Глава първа

Общи положения

Чл. 1. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Този закон урежда условията и реда за лицензирането, осъществяването на дейността, надзора за спазването на пруденциалните изисквания и прекратяването на кредитните институции (банките) с цел да се осигури стабилна, надеждна и сигурна банкова система и защита интересите на вложителите, както и изискванията за оповестяване на информация от страна на Българската народна банка (БНБ) в областта на пруденциалното регулиране и надзор върху банките.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г., нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Българската народна банка е компетентен орган в Република България за упражняване на:

1. надзор върху банките по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 575/2013“;

2. правомощията по чл. 4, параграф 2 и чл. 11, параграфи 6, 8 и 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции, наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 648/2012“, по отношение на финансовите контрагенти по чл. 2, т. 8 от Регламент (ЕС) № 648/2012, които са банки.

(3) Разпоредбите на този закон се прилагат съответно и за банките, създадени с отделен закон, доколкото в него не е предвидено друго.

Чл. 2. (1) (Доп. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.) Банка (кредитна институция) е юридическо лице, което извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставя кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск.

(2) Банката може да извършва и следните дейности, ако са включени в нейния лиценз:

1. (изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г., в сила от 1 ноември 2009 г., изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) извършване на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи;

2. (доп. – ДВ, бр. 23 от 2009 г., в сила от 1 ноември 2009 г., изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) издаване и администриране на други средства за плащане (пътнически чекове и кредитни писма), доколкото тази дейност не е обхваната от т. 1;

3. приемане на ценности на депозит;

4. дейност като депозитарна или попечителска институция;

5. (отм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.)

6. финансов лизинг;

7. гаранционни сделки;

8. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти с чуждестранна валута и благородни метали с изключение на деривативни финансови инструменти върху чуждестранна валута и благородни метали;

9. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) предоставяне на услуги и/или извършване на дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

10. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) парично брокерство;

11. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

12. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) придобиване на вземания по кредити и друга форма на финансиране (факторинг, форфетинг и други);

13. (нова – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.) издаване на електронни пари;

14. (предишна т. 13 – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.) придобиване и управление на дялови участия;

15. (предишна т. 14 – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.) отдаване под наем на сейфове;

16. (предишна т. 15 – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.) събиране, предоставяне на информация и референции относно кредитоспособността на клиенти;

17. (предишна т. 16 – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) други подобни дейности, определени с наредба на БНБ.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Придобиването, регистрирането, сетълментът, изплащането и търговията с държавни ценни книжа се извършват при условията и по реда на Закона за държавния дълг. Търговията с държавни ценни книжа, осъществявана на регулирани пазари на финансови инструменти и на многостранни системи за търговия, се извършва по реда на Закона за пазарите на финансови инструменти.

(4) Банката не може да извършва по занятие други дейности извън посочените в ал. 1 и 2, освен когато това е необходимо във връзка с осъществяването на дейността ѝ или в процеса на събиране на вземанията си по предоставени кредити. Банката може да създава или да придобива дружества за извършване на спомагателни услуги.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Публично привличане на влогове или други възстановими средства, както и услугите по ал. 2, т. 3 и 4 може да извършва само:

1. лице, което е получило лиценз за банка от БНБ;

2. банка със седалище в трета държава, която е получила лиценз от БНБ да осъществява дейност в Република България чрез клон;

3. банка, получила разрешение за извършване на банкова дейност от компетентните органи на държава членка, която предоставя директно или чрез клон услуги на територията на Република България.

(6) (Отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г., нова – ДВ, бр. 22 от 2014 г., в сила от 11 март 2014 г.) Банките, които имат право да извършват дейност по ал. 2, т. 9, може да оферират пряко за сметка на клиенти в търгове за двудневен спот по чл. 3, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1031/2010 на Комисията от 12 ноември 2010 г. относно графика, управлението и други аспекти на търга на квоти за емисии на парникови газове, съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (ОВ, L 302/1 от 18 ноември 2010 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1031/2010“, след разрешение от БНБ. Редът и условията за издаване на разрешението, необходимите документи за издаването му, както и основанията за отказ, се определят с наредба на БНБ.

Чл. 3. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Финансова институция е лице, различно от кредитна ин-

ституция и инвестиционен посредник, чиято основна дейност е извършване на една или повече от дейностите:

1. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.) по чл. 2, ал. 2, т. 1, 2, 6–13;

2. придобиване на участия в кредитна институция или в друга финансова институция;

3. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) отпускане на кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Финансова институция е и финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, платежна институция и управляващо дружество. Не е финансова институция застрахователният холдинг и застрахователният холдинг със смесена дейност.

Чл. 3а. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) За извършване на дейности по чл. 2, ал. 2, т. 6, 7 и 12 и по чл. 3, ал. 1, т. 2 и 3 по занятие е необходимо лицето да бъде вписано в публичен регистър на БНБ, ако една или повече от тези дейности е съществена за него. Критериите за определяне на съществена дейност се определят с наредба на БНБ.

(2) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) За да бъде вписано в регистъра по ал. 1, лицето трябва да отговаря на следните изисквания:

1. да има търговска регистрация в Република България като дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции;

2. (изм. – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) в предмета му на дейност да е изрично посочена съответната дейност по чл. 2, ал. 2, т. 6, 7 и 12 или по чл. 3, ал. 1, т. 2 и 3;

3. да има собствен капитал със структура и в размер, определени с наредбата по ал. 1, като акциите може да бъдат само поименни;

4. мястото на извършване на основната стопанска дейност да е на територията на Република България;

5. управляващите и представляващите дружеството лица да притежават необходимата квалификация, професионален опит и репутация, а лицата, които пряко или косвено притежават квалифицирано дялово участие в капитала на дружеството – надеждност, финансова стабилност и репутация.

(3) (Преишна ал. 2, изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Чуждестранна финансова институция, която ще осъществява дейност на територията на Република България чрез клон или директно, се вписва в регистъра въз основа на уведомлението и приложеното удостоверение по чл. 24, ал. 1, ако ще извършва една или повече от дейностите по ал. 1.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Редът за вписване и заличаване от регистъра, както и необходимите документи за вписването, се определят с наредбата по ал. 1.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка отказва вписване в регистъра, ако заявителят не отговаря на изискванията за вписване или ако не са представени необходимите данни и документи или представените съдържат непълна, противоречива или невярна информация.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка заличава от регистъра регистрирано лице по негово искане или ако установи, че:

1. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) е престанало да отговаря на изискванията на този член;

2. вписването е било извършено въз основа на невярна информация или неверни документи;

3. не изпълнява задълженията си по този закон или актовете за прилагането му, или други нормативно установени изисквания за осъществяване на дейността.

(7) (Предишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Изискванията към дейността на регистрираните лица се определят с наредбата по ал. 1.

(8) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г., предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) С наредбата по ал. 1 се определят и условията и редът, при които БНБ може да освободи от задължението за вписване в регистъра лица, извършващи дейности по ал. 1 със средства, предоставени за изпълнение на целеви проекти и програми на Европейския съюз.

(9) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Не подлежи на регистрация лице, което извършва кредитиране само като спомагателна услуга във връзка с друга дейност, за която е лицензирано.

Чл. 4. (1) (Предишен текст на чл. 4 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Разпоредбите на този закон не се прилагат за:

1. Българската народна банка, чиято дейност се урежда със закон;

2. (отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

3. взаимоспомагателните каси, които предоставят заеми само на свои членове за сметка на направени от тях и на техен риск вноски;

4. (нова – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) лицата, които предоставят по занятие парични заеми срещу залог на вещи (зложни къщи) при условия и по ред, установени от Министерския съвет.

(2) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Разпоредбите на този закон не се прилагат и за пощенските оператори относно дейността по извършване на пощенски парични преводи, освен за случаите по чл. 24–27 и за включването в обхвата на надзора на консолидирана основа, в които случаи се третираат като финансови институции.

Чл. 5. Забраната за публично привличане на влогове и други възстановими средства не се прилага за:

1. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) българската държава и общините или международните публични организации, чиито членове са една или повече държави членки;

2. (доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) дейността на лица, когато тази дейност е изрично уредена със закон или от правото на Европейския съюз и е обект на надзор, предназначен да защити вложителите и инвеститорите.

Чл. 6. (1) Лице, което не притежава лиценз за извършване на банкова дейност, не може да използва в своето наименование, в рекламната си или в друга дейност думата „банка“ или някои от производните ѝ на чужд език или друга дума, означаваща извършване на банкова дейност.

(2) Забраната по ал. 1 не се прилага за институция, чието име е установено или признато със закон или с международно споразумение, по което Република България е страна, както и когато от смисъла, в който е употребена думата „банка“, е ясно, че институцията няма за предмет на дейност извършването на банкови сделки.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Наименованието на банка не може да наподобява наименованието на друга банка, осъществяваща дейност в Република България. Забраната се прилага и когато се наподобява наименованието на реномирана банка на международния финансов пазар, освен с нейно съгласие.

(4) Банка, лицензирана в държава членка, която възнамерява да извършва дейност на територията на Република България, използва същото наименование, което използва в държавата членка по седалище. Ако наименованието на тази банка наподобява наименованието на друга банка, осъществяваща дейност в Република България, за разграничаването им БНБ може да изиска това наименование да бъде придружено от отличителни добавки.

Глава втора

Учредяване и управление на банка

Чл. 7. (1) Банката се учредява като акционерно дружество и доколкото в този закон не е предвидено друго, за нея се прилага Търговският закон.

(2) Минимално необходимият внесен капитал при учредяването на банка е не по-малък от 10 млн. лв.

(3) Вноските срещу записаните акции до минимално необходимия капитал по ал. 2 могат да са само парични.

(4) Банката може да открива повече от един клон в отделно населено място, включително в населеното място, където е седалището ѝ.

(5) Вписаните в търговския регистър седалище и адрес на управление на банката трябва да съвпадат с мястото, където се извършва реално

управлението ѝ, и да се намират в държавата, където банката действително упражнява дейността си.

Чл. 8. Банката издава само безналични акции. Всяка акция дава право на един глас.

Чл. 9. Уставът на банката трябва да съдържа освен данните, предвидени в Търговския закон, и данни за сделките, които тя ще извършва, пълномощията за подписване и представляване на банката, както и данни за начина, по който ще се извършва вътрешният контрол на банката.

Чл. 10. (1) Банката се управлява и представлява съвместно най-малко от две лица, от които поне едно владее български език. Те не могат да възлагат цялостното управление и представителство на банката на един от тях, но могат да упълномощават трети лица за извършване на отделни действия.

(2) Лицата по ал. 1 трябва да управляват банката, като присъстват лично на адреса ѝ на управление.

(3) Юридическо лице не може да бъде член на управителен съвет или на съвет на директорите на банката.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В състава на управителния съвет (съвета на директорите) и на надзорния съвет се включват лица с разнообразна квалификация и професионален опит, съответстващи на спецификата на осъществяваните от банката дейности и основните рискове, пред които тя е или може да бъде изложена.

(5) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В състава на управителния съвет (съвета на директорите) и на надзорния съвет могат да участват лица, които са в състава на управителните или контролни органи на други юридически лица, ако това им позволява да изпълняват ефективно задълженията си в банката.

(6) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Условията, при които членовете на управителния съвет (съвета на директорите) и на надзорния съвет могат да участват в състава на управителните или контролни органи на други юридически лица, както и допълнителните изисквания, които трябва да спазват при упражняването на функциите си, се определят с наредба на БНБ.

Чл. 11. (1) Член на управителен съвет, на съвет на директорите, както и прокуриснт, с изключение на този, чието упълномощаване е само за дейността на клон на банка, лицензирана в Република България, може да бъде лице, което:

1. има висше образование с придобита образователно-квалификационна степен не по-ниска от „магистър“;

2. притежава достатъчни за съответното образование квалификация и професионален опит в банковата дейност, а всяко от лицата по чл. 10, ал. 1, изречение първо – и да е работило най-малко 5 години на длъжност с ръководни функции в банка или в сравнимо с банка дружество или институция, съобразно критерии, определени от БНБ;

3. не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитирано;

4. не е било през последните две години преди датата на решението за обявяване в несъстоятелност член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако има неудовлетворени кредитори, независимо дали е възстановено в права;

5. не е било член на управителен или контролен орган на банка през последните две години преди датата на решението за обявяването ѝ в несъстоятелност;

6. не е лишено или лишавано от право да заема материалноотговорна длъжност;

7. не е съпруг или роднина до трета степен включително по права или по съвзвръстна линия с член на управителен или контролен орган на банката и не се намира във фактическо съжителство с такъв член;

8. не е невъзстановен в правата си несъстоятелен длъжник;

9. (нова – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) въз основа на събраните за него данни не дава основание за съмнение относно неговата надеждност и пригодност и възможност за възникване конфликт на интереси.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Член на надзорния съвет на банка или представител на юридическо лице в надзорния съвет може да е лице, което отговаря на изискванията на ал. 1, т. 3–8 и притежава знания, умения, опит, надеждност и пригодност, съобразно критериите, определени с наредба на БНБ.

(3) (Нова – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Лицата по ал. 1 и 2 могат да бъдат избирани или упълномощавани след предварително одобрение от БНБ. Необходимите информация и документи, както и редът за издаване или отказ на одобрение, се определят с наредба на БНБ.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Обстоятелствата по ал. 1, т. 4–8 се установяват с декларация.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Аlineи 1 и 3 се прилагат и за управителите на клонове на банки със седалище в трета държава.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Лице, което не отговаря или престане да отговаря на изискванията на ал. 1, 2 или 5, а за управляващите банката – и на чл. 10, ал. 1, се отстранява от длъжност от БНБ, ако не бъде освободено от съответния орган в посочения от нея срок.

(7) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2017 г.) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3 се установяват служебно от БНБ за българските граждани и с аналогичен документ за лицето, когато не е български гражданин.

Чл. 12. (Отм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.)

Глава трета Лицензиране и разрешения

Раздел I

Лиценз за банкова дейност

Чл. 13. (1) За извършването на банкова дейност се изисква лиценз, издаден от БНБ.

(2) Заявлението за издаване на лиценз се подава в писмена форма и към него се прилагат:

1. уставът и другите учредителни актове на заявителя;
2. документи, съдържащи данни за записаните акции и направените вноски;

3. план за деловата дейност на банката, съдържащ изчерпателно описание на дейностите, които ще бъдат извършвани, клиентската и продуктова-та структура, целите, политиката и стратегията на банката, финансова прогноза за развитие за тригодишен период;

4. описание на управленската и организационната структура, включващо дейността на отделните организационни единици, разпределението на отговорностите между изпълнителните директори и другите администратори, организацията и управлението на информационната система на банката, включително на механизма за защита на информацията;

5. описание на системите за вътрешен контрол и на системите за управление на рисковете, както и програма за мерките срещу изпирането на пари;

6. имената и адресите на членовете на надзорния и управителния съвет (съвета на директорите) на банката и подробни писмени данни за тяхната квалификация и професионален опит;

7. (доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) писмени данни за името/наименованието и адреса/седалището на лицата, записали пряко или косвено три и над три на сто от акциите с право на глас, и за 20-те най-големи акционери, както и за тяхната професионална (делова) дейност през последните 5 години; физическите лица и законните представители на юридическите лица представят писмени декларации:

- а) че вноските срещу записани акции са направени със собствени средства;
- б) относно произхода на средствата, от които са направени вноските;
- в) за платените от тях данъци през последните 5 години;

8. (нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) данни за действителния собственик на лицата, които притежават пряко или непряко квалифицирано дялово участие в заявителя;

9. (предишна т. 8 – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) документ за регистрация и писмени данни относно лицата, притежаващи акции

или дялове в капитала или имуществото им или упражняващи контрол върху тях – за юридическите лица по т. 7;

10. (предишна т. 9 – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) други сведения и документи, определени с наредба или поискани от БНБ, с цел да бъдат установени обстоятелствата, необходими за извършване на преценка дали са условията за издаване на лиценз или за отказ.

(3) Приема се, че вноските са направени със собствени средства, когато към датата на извършване на вноската:

1. за физическите лица – разликата между техните разполагаеми парични средства по банкови сметки и размера на задълженията им е по-голяма от размера на вноската;

2. за юридическите лица – размерът на вноската е по-малък както от нетната стойност на капитала, определена като разлика между активите и задълженията по счетоводен баланс, така и от техните разполагаеми парични средства по банкови сметки.

(4) Българската народна банка провежда предварителни консултации с компетентния орган за банков надзор, преди да издаде лиценз за банкова дейност на:

1. банка, която ще бъде дъщерно дружество на банка, получила лиценз в друга държава членка;

2. банка, която ще бъде дъщерно дружество на предприятие майка на друга банка, получила лиценз в друга държава членка;

3. банка, която ще бъде контролирана от лица, упражняващи контрол върху друга банка, получила лиценз в друга държава членка.

(5) Българската народна банка провежда предварителни консултации с компетентния орган за надзор върху застраховател или инвестиционен посредник в друга държава членка, преди да издаде лиценз за банкова дейност на:

1. банка, която ще бъде дъщерно дружество на застраховател или инвестиционен посредник, получил лиценз в друга държава членка;

2. банка, която ще бъде дъщерно дружество на предприятие майка, което има за дъщерно дружество застраховател или инвестиционен посредник, получил лиценз в друга държава членка;

3. банка, която ще бъде контролирана от лица, упражняващи контрол върху застраховател или инвестиционен посредник, получил лиценз в друга държава членка.

(6) Консултациите с компетентните надзорни органи включват въпроси относно акционерите, репутацията и опита на лицата, участващи в управлението на дружества по ал. 4 или 5, оценката за спазването на надзорните изисквания, както и всяка друга информация, която има значение за издаването на лиценза.

Чл. 14. (1) Преди да се произнесе по заявлението за издаване на лиценз, БНБ извършва проучвания за установяване на валидността на представените документи, надеждността и финансовото състояние на заявителя.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Преди да се произнесе по искането за извършване на услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, БНБ взема предвид писменото становище на Комисията за финансов надзор, което се представя в едномесечен срок от писменото искане на БНБ, с приложени към него документи.

(3) Лиценз за извършване на банкова дейност се издава, ако са изпълнени едновременно следните условия:

1. уставът и другите учредителни актове на заявителя съответстват на закона;

2. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) уставът на заявителя не съдържа разпоредби, които възпрепятстват прилагането на принципите и най-добрите практики за корпоративно управление;

3. капиталът на банката и внесената част от него са не по-малко от изисквания минимален размер;

4. по преценка на БНБ дейността, която заявителят възнамерява да извършва, осигурява необходимата му надеждност и финансова стабилност;

5. членовете на управителния съвет (съвета на директорите) и на надзорния съвет отговарят на изискванията по този закон и спрямо тях не е налице законова забрана за заемане на длъжността;

6. по преценка на БНБ акционерите, контролиращи повече от три на сто от гласовете, с дейността си или с влиянието си върху вземането на решенията не биха могли да навредят на надеждността или сигурността на банката или на нейните операции;

7. по преценка на БНБ не съществува опасност банката да бъде засегната от рисковете, произтичащи от небанковата дейност на своите учредители;

8. (доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) при наличие на финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност – по преценка на БНБ предприятието майка няма да постави препятствия при осъществяването на надзора на консолидирана основа;

9. лицата, записали три и над три на сто от капитала, са направили вноска със собствени средства;

10. не е установено, че наличието на тесни връзки между банката и други лица може да възпрепятства ефективно упражняване на банковия надзор;

11. по преценка на БНБ изискванията или трудностите при прилагането на отделни нормативни или административни актове на трета държава, регулиращи едно или повече юридически или физически лица, с които банка-

та има тесни връзки, няма да възпрепятстват ефективно упражняване на банковия надзор;

12. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) лицата, записали 10 и над 10 на сто от капитала, отговарят на изискванията за придобиване на квалифицирано или по-високо дялово участие съгласно този закон и по преценка на БНБ размерът на притежаваното от тях имуществено и развиваната от тях дейност по своя мащаб и финансови резултати съответстват на заявеното за придобиване акционерно участие в банката и не създават съмнение относно надеждността и пригодността на тези лица при необходимост да окажат капиталова подкрепа на банката;

13. произходът на средствата, с които лицата, записали три и над три на сто от капитала, са направили вноски, е ясен и законен;

14. по преценка на БНБ планът за деловата дейност, управленската и организационната структура на банката, системите за вътрешен контрол, системите за управление на рисковете, както и програмата за мерките срещу изпирането на пари осигуряват адекватно управление на рисковете и необходимата надеждност и финансова стабилност на банката;

15. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) спазено е изискването на чл. 6, ал. 3.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) В срок до три месеца от получаване на заявлението или ако заявлението е непълно – след изискване на необходимите документи и информация, и всички необходими документи БНБ взема решение за издаване на лиценз за извършване на банкова дейност, ако се изпълнят условията по чл. 15, ал. 1, или отказва издаването на лиценз.

Чл. 15. (1) Лиценз за извършване на банкова дейност се издава, ако в срок до три месеца от получаване на уведомлението по чл. 14, ал. 4, предложението първо заявителят удостовери, че са изпълнени следните допълнителни условия:

1. записалите акции лица са направили вноски на обща стойност, не по-малка от минимално необходимия капитал за извършване на банкова дейност;

2. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) членовете на управителния съвет (съвета на директорите) и надзорният съвет отговарят на съответните изисквания по чл. 11, а останалите администратори притежават необходимата квалификация и професионален опит;

3. осигурени са подходящи сгради и необходимото техническо оборудване за извършване на банкова дейност;

4. разработени са правила за вътрешен контрол, включително ясни административни и счетоводни процедури;

5. създадена е служба за вътрешен контрол и назначените служители имат необходимите за дейността квалификация и професионален опит;

6. разработени са надеждни вътрешни правила за управление, които включват ясна организационна структура с точно определени, прозрачни и адекватни нива на отговорности и ефективни процедури за определяне, управление, наблюдение и докладване на рисковете, на които може да бъде изложена банката.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Правилата по ал. 1, т. 4 и 6 трябва да са всеобхватни и съответстващи на характера, мащаба и сложността на дейността на банката и да отговарят на рисковете, на които може да бъде изложена банката.

(3) Българската народна банка може да не включи в лиценза за банкова дейност определени сделки или дейности, за извършването на които прецени, че заявителят не е квалифициран или не са налице други изисквания, установени в закон.

(4) Ако в срока по ал. 1 заявителят не представи изискваните документи, БНБ отказва издаването на лиценз.

(5) Издадените лицензи се вписват в регистър, воден от БНБ.

(6) Когато издаденият лиценз дава право за извършване на дейност по чл. 2, ал. 2, т. 9, БНБ изпраща препис от лиценза на Комисията за финансов надзор.

(7) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка уведомява Европейския банков орган (ЕБО) относно:

1. изискванията за лицензиране на кредитни институции;
2. всеки издаден лиценз на кредитна институция.

Чл. 16. (1) Освен в случаите по чл. 15, ал. 4 БНБ отказва издаването на лиценз, когато установи, че:

1. не е налице което и да е от условията по чл. 14, ал. 3;
2. заявителят не е представил в определените срокове всички необходими сведения и документи по чл. 13, ал. 2 или че представените документи съдържат непълна, противоречива или недостоверна информация.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Ако Комисията за финансов надзор е дала отрицателно становище по чл. 14, ал. 2, БНБ отказва издаването на лиценз за извършването на услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(3) Отказът за издаване на лиценз се мотивира.

(4) Независимо от сроковете по чл. 14 и 15 БНБ издава или отказва издаването на лиценз в срок 12 месеца от получаване на заявлението.

Чл. 17. (1) За получаване на лиценз за извършване на банкова дейност на територията на Република България чрез клон банка със седалище в трета държава подава заявление, към което прилага:

1. заверен препис от акта за регистрация на банката и документ от органа по регистрация с актуални данни за седалището и адреса на управление,

предмета на дейност, размера на капитала, системата на управление и лицата, които представляват банката;

2. заверен препис от разрешението за извършване на банкова дейност на компетентния по седалището на банката орган за банков надзор;

3. заверен препис от устава си;

4. план за дейността на клона, включващ описание на дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, които възнамерява да извършва;

5. организационната структура на клона;

6. финансовите годишни отчети за последните три години;

7. писмено съгласие за откриване на клон от органа за банков надзор в държавата по седалището ѝ;

8. писмено изявление от органа за банков надзор по седалището на банката, съдържащо информация относно финансовото състояние на банката и поемане на ангажимент за сътрудничество с БНБ;

9. данни за лицата, на които е възложено управлението на клона, включително за тяхната квалификация и професионален опит в банковото дело;

10. други сведения и документи, определени с наредба или поискани от БНБ, с цел да бъдат установени всички обстоятелства, необходими за извършване на преценка дали са налице условията за издаване на лиценз или отказ.

(2) С лиценз по ал. 1 не може да се предоставя право на клона да извършва дейности, които банката няма право да осъществява в държавата по седалището си.

(3) Лиценз се издава, ако:

1. компетентният орган за банков надзор по седалището на банката в третата държава упражнява върху нея и нейните клонове в чужбина ефективен надзор;

2. е сключено споразумение за надзорно сътрудничество между БНБ и компетентния надзорен орган;

3. банката е реномирана на международния финансов пазар и финансовото ѝ състояние е надеждно и стабилно;

4. организационната структура на банката е подходяща за дейностите, които възнамерява да извършва;

5. управителите на клона отговарят на изискванията по този закон и притежават необходимата репутация;

6. законодателството на третата държава не създава препятствия за упражняването на ефективен надзор на консолидирана основа или за предоставянето на необходимата информация.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка уведомява Европейската комисия, ЕБО и Европейския банков комитет за всеки издаден от нея лиценз за извършване на банкова дейност чрез клон на банка със седалище в трета държава.

(5) Българската народна банка отказва издаването на лиценз на банка със седалище в трета държава за извършване на банкова дейност на територията на Република България чрез клон, когато прецени, че:

1. не е налице което и да е от условията по ал. 3;

2. компетентният орган за банков надзор по седалището на банката заявител не е дал съгласие на банката за откриване на клон в Република България или е изпратил становище за незадоволително финансово състояние или за нарушения на изискванията за разумно банкиране;

3. компетентният орган за банков надзор по седалището на банката заявител не прилага принципа на реципрочност при осигуряването на достъп на банки с регистрация на територията на Република България до съответния банков пазар на територията на третата държава.

Чл. 18. Търговското представителство на банка в Република България е длъжно да представи в БНБ препис от акта за регистрацията си в Българската търговско-промишлена палата в 14-дневен срок от издаването му. То не може да извършва търговска дейност.

Чл. 19. В случай на отказ заявителят може да направи ново искане за издаване на лиценз за извършване на банкова дейност не по-рано от 12 месеца от влизането в сила на отказа.

Раздел II

Взаимно признаване

Чл. 20. (1) Банка, лицензирана в държава членка, може да извършва на територията на Република България чрез клон дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, ако те са включени в лиценза ѝ и след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза.

(2) За извършване на банкова дейност на територията на Република България чрез клон банката, лицензирана в държава членка, създава един клон независимо от броя на местата на дейност.

Чл. 21. (1) Българската народна банка предприема необходимите действия за извършване на надзор върху клона по чл. 20 в срок до два месеца от получаване на уведомление от компетентните органи на изпращащата държава относно намерението на съответната банка да извършва дейност на територията на Република България. В срока по изречение първо БНБ може да посочи условията, при които банката трябва да извършва дейността си на територията на Република България в съответствие с разпоредбите, свързани със защита на общественния интерес.

(2) Банката, лицензирана в държава членка, може да започне извършване на дейност на територията на Република България след получаване на съобщение за това от БНБ или след изтичане на срока по ал. 1.

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В срок до един месец от получаване на уведомление за промяна в обстоятелствата, при които банката извършва

дейността си на територията на Република България, БНБ може да посочи условията по ал. 1 с оглед на извършваната промяна.

Чл. 21а. (Нов – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) (1) Банка, лицензирана в държава членка, може да извършва дейностите по чл. 2, ал. 2, т. 9 при условията на чл. 20, ал. 1 и чрез обвързан агент със седалище в Република България.

(2) Банката може да започне да извършва дейност чрез обвързан агент след получаване на уведомление от БНБ или ако не получи такова уведомление – в срок до два месеца от получаването на уведомлението от компетентния орган на изпрацащата държава.

(3) Когато банката извършва дейност чрез клон и чрез обвързан агент със седалище на територията на Република България, обвързаният агент се счита за част от клона. При осъществяването на дейност само чрез обвързан агент със седалище в Република България спрямо него се прилагат изискванията на закона за клон.

Чл. 22. (1) (Предишен текст на чл. 22 – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Банка, лицензирана в държава членка, може да извършва на територията на Република България директно дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, ако те са включени в лиценза ѝ и след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза. Тази банка трябва да посочи имената и адресите на лицата, които ще я представляват пред БНБ.

(2) (Нова – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) В случаите, когато банката по ал. 1 ще извършва дейност по чл. 2, ал. 2, т. 9 чрез обвързани агенти, чието седалище е в изпрацащата държава, БНБ публикува данните, получени от компетентния орган на изпрацащата държава за тези обвързани агенти.

(3) (Нова – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Банката по ал. 1 може да предоставя дистанционен достъп до организирана от нея многостранна система за търговия или организирана система за търговия на членове или участници със седалище в Република България. В този случай БНБ може да изиска от компетентния орган на изпрацащата държава информация относно членовете или участниците в многостранната система за търговия, чието седалище е в Република България.

Чл. 23. (1) Банка, лицензирана в Република България, може да извършва дейности на територията на друга държава членка чрез клон, ако те са включени в лиценза ѝ за банкова дейност.

(2) Банката по ал. 1 уведомява писмено БНБ за намерението си да открие клон на територията на друга държава членка. Уведомлението трябва да съдържа информация за:

1. държавата членка, на чиято територия възнамерява да открие клона;
2. седалището и адреса, на който възнамерява да регистрира клона, и адреса за кореспонденция;
3. лицата, на които е възложено управлението и представителството на клона, заедно с описание на отговорностите им;

4. план за дейността на клона, включващ описание на дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, които възнамерява да извършва;

5. организационната структура на клона;

6. (отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка може да изиска допълнителна информация, когато представената от банката е непълна или противоречива.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако прецени, че планираната дейност на територията на друга държава членка е съобразена с организационната структура и финансовото състояние на банката, БНБ в срок до три месеца от получаване на уведомлението и всички документи по ал. 2 изпраща на компетентните органи на приемащата държава получената информация, както и информация за размера и структурата на собствения капитал на банката и за съотношенията на капиталова адекватност съгласно чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013. В същия срок БНБ уведомява и банката заявител.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка мотивирано отказва да изпрати информацията по ал. 4, когато:

1. банката възнамерява да извършва на територията на друга държава членка дейност, която е извън обхвата на лиценза ѝ;

2. прецени, че планираната дейност на територията на друга държава членка не е съобразена с организационната структура и финансовото състояние на банката;

3. прецени, че организационната структура на клона не осигурява неговото надеждно и стабилно управление.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Отказът на БНБ по ал. 5 се издава в писмена форма в срок до три месеца от получаване на уведомлението и всички документи по ал. 2 и 3 и в рамките на същия срок се съобщава на банката заявител.

(7) (Предишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Отказът на БНБ по ал. 5, както и непроизнасянето ѝ в срок подлежат на обжалване по реда на чл. 151.

(8) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка уведомява Европейската комисия и ЕБО за всеки отказ по ал. 5.

(9) (Предишна ал. 8, изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Банката по ал. 1 уведомява БНБ и компетентните органи на приемащата държава относно всички промени в заявените обстоятелства по ал. 2, т. 2–5 не по-късно от 30 дни преди промяната да породи действие. Алинеи 3–7 се прилагат съответно.

(10) (Нова – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Банка, лицензирана в Република България, може да извършва дейностите по чл. 2, ал. 2, т. 9 при условията на ал. 1 и чрез обвързан агент със седалище в друга държава членка. Банката уведомява

писмено БНБ за намерението си да използва обвързан агент в друга държава членка. Уведомлението трябва да съдържа следната информация:

1. държавата членка, в която възнамерява да извършва дейност чрез обвързани агенти със седалище в тази държава;

2. план за дейността, включващ описание на услугите и/или дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, които възнамерява да извършва;

3. данни за обвързаните агенти, когато е създаден клон, който ще извършва дейност чрез обвързани агенти;

4. когато банката ще извършва дейност чрез обвързани агенти в държава, в която няма открит клон, се представя описание на дейността, която обвързаните агенти ще извършват, и организационна структура, включително отговорностите на обвързаните агенти за докладване и мястото им в рамките на корпоративната структура на банката;

5. адреса за кореспонденция в приемащата държава;

6. лицата, на които е възложено управлението на обвързаните агенти.

(11) (Нова – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Освен ако прецени, че планираната дейност на територията на друга държава членка не е съобразена с организационната структура или финансовото състояние на банката, БНБ в срок до три месеца от получаването на уведомлението и на цялата информация по ал. 10 изпраща на компетентните органи на приемащата държава получената информация и уведомява съответно банката заявител. Алинеи 3 и 5 – 9 се прилагат съответно.

(12) (Прецизирана ал. 9 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна ал. 10 – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Банка, лицензирана в Република България, която възнамерява да упражни за първи път правото си да извършва директно дейност на територията на друга държава членка, трябва да уведоми БНБ за намеренията си, като посочи услугите, които възнамерява да извършва на територията на приемащата държава. В срок до един месец от получаване на уведомлението БНБ информира компетентните органи на приемащата държава.

(13) (Прецизирана ал. 10, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна ал. 11, изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Банката по ал. 12 може да извършва директно дейности на територията на друга държава членка, ако те са включени в лиценза ѝ за банкова дейност.

(14) (Нова – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Когато банката по ал. 12 възнамерява да извършва дейностите по чл. 2, ал. 2, т. 9 чрез обвързани агенти, в уведомлението се посочват и данни за обвързаните агенти. В случаите, когато обвързаните агенти, чрез които банката ще извършва дейност, са със седалище в Република България, в срок един месец от получаването на уведомлението БНБ изпраща на компетентните органи на приемащата държава данни за обвързаните агенти. Алинея 9 се прилага съответно.

(15) (Нова – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Когато банката по ал. 12 възнамерява да предоставя дистанционен достъп до организирана от нея многостранна система за търговия или организирана система за търговия на членове или участници със седалище на територията на друга държава членка, тя уведомява предварително БНБ за държавата членка, в която възнамерява да извършва тази дейност. Българската народна банка предоставя информацията по изречение първо на съответния компетентен орган на приемащата държава в срок един месец от получаването ѝ, като при поискване предоставя и информация за членовете или участниците в организираната многостранна система за търговия, чието седалище е в приемащата държава членка.

Чл. 24. (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Финансова институция със седалище в държава членка може да извършва дейност на територията на Република България чрез клон или директно, след като БНБ получи уведомление от компетентния орган на изпращащата държава, заедно с издадено от него удостоверение за спазване на условията съгласно съответното национално законодателство.

(2) Ако БНБ получи информация от компетентните органи на изпращащата държава, че съответната финансова институция е престанала да отговаря на някои от условията на националното законодателство по ал. 1, тази финансова институция губи правата по ал. 1 и дейността ѝ се регулира изцяло съгласно изискванията на българското законодателство.

(3) Разпоредбите на този член не се прилагат за финансови институции, които по силата на друг закон имат право да извършват дейност чрез клон или директно в Република България.

Чл. 25. (1) Финансова институция със седалище в Република България може да осъществява на територията на държава членка една или повече от дейностите по чл. 3, ал. 1 чрез клон или директно, ако е дъщерно дружество на банка или съвместно притежание на две и повече банки, лицензирани в Република България, и при едновременно наличие на следните условия:

1. учредителният акт или уставът на финансовата институция предвижда предоставянето на услугите;

2. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) банката майка или банките, които притежават съвместно финансовата институция, са получили лиценз за извършване на банкова дейност, издаден от БНБ;

3. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) финансовата институция реално осъществява една или повече от дейностите по чл. 3, ал. 1 на територията на Република България;

4. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) банката майка или банките, които притежават съвместно финансовата институция, притежават най-малко 90 на сто от гласовете в общото събрание на финансовата институция;

5. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) банката майка или банките, които притежават съвместно финансовата институция, по преценка на БНБ удовлетворяват изискванията за разумно управление на финансовата институция и са декларирали със съгласието на БНБ, че поотделно и солидарно гарантират задълженията, поети от финансовата институция;

6. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) финансовата институция и дейностите, които ще извършва, са ефективно обхванати от надзора на консолидирана основа над банката майка или над всяка от банките, които притежават съвместно финансовата институция, осъществяван в съответствие с изискванията на този закон и на Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Когато установи, че условията по ал. 1 са налице, БНБ издава удостоверение, което се изпраща на компетентните органи на приемащата държава.

(3) Редът за издаване на удостоверение се определя с наредба на БНБ.

(4) Българската народна банка упражнява надзор на консолидирана основа върху финансовата институция по ал. 1 и наблюдава акционерната ѝ структура по ред, определен с наредба на БНБ.

(5) При осъществяването на надзора върху финансовата институция по ал. 1 БНБ си сътрудничи с компетентните органи на държавите членки при спазване на изискванията за професионална тайна.

(6) Разпоредбите на този член не се прилагат за финансови институции, които по силата на друг закон имат право да извършват директно или чрез клон дейност в друга държава членка.

Чл. 26. (1) Банката майка или банките, които съвместно притежават финансовата институция, уведомяват БНБ за промени в обстоятелствата по чл. 25, ал. 1 в 7-дневен срок от настъпването им.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка уведомява компетентните органи на съответната приемаща държава, ако финансовата институция по чл. 25 престане да отговаря на някои от условията по чл. 25, ал. 1. От датата на уведомяването дейността на финансовата институция в съответната приемаща държава се регулира съгласно нейното законодателство.

Чл. 27. (Доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Разпоредбите на чл. 24–26 се прилагат съответно и за финансовите институции, които са дъщерни дружества на други финансови институции, както и за холдингите със смесена дейност.

Раздел III

Ообрения и разрешения

(Загл. изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.)

Чл. 28. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) Физическо или юридическо лице, както и лица, действащи съгласувано, не мо-

гат без предварително одобрение от БНБ да придобиват пряко или косвено акции или права на глас по акции в банка, лицензирана в Република България, ако в резултат на придобиването участието им става квалифицирано или ако това участие достига или надхвърля праговете от 20, 33 или 50 на сто от акциите или правата на глас по акциите, както и когато банката става дъщерно дружество.

(2) Предварително одобрение от БНБ се изисква и когато участието става квалифицирано или праговете по ал. 1 се достигат или надхвърлят в резултат на придобиване на акции на фондовата борса или на друг регулиран пазар на ценни книжа.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато в резултат на обективно настъпили обстоятелства извън волята на лицата участието им става квалифицирано или се достигат или надхвърлят праговете по ал. 1, придобителите не могат да упражняват правото на глас по тези акции без одобрение на БНБ, за издаването на което подават заявление в едномесечен срок от възникване на основанието за това. Ако одобрението не бъде поискано в срока или бъде отказано, БНБ може да приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 17.

(4) Преди одобрението на БНБ акциите по ал. 3 не се вземат предвид при определяне кворума на общото събрание на акционерите.

(5) Българската народна банка провежда предварителни консултации и сътрудничи с компетентния надзорен орган в друга държава членка, когато заявителят по ал. 1–3 е:

1. кредитна институция, застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в държавата членка, или

2. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) предприятие майка на друга кредитна институция, застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в държавата членка, или

3. лице, упражняващо контрол върху кредитна институция, застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в държавата членка.

(6) Когато заявителят по ал. 1–3 е лице, лицензирано от Комисията за финансов надзор, БНБ провежда предварителните консултации и си сътрудничи с нея.

(7) Българската народна банка предоставя своевременно по искане на органите по ал. 5 и 6 информацията, необходима за извършване на преценката на заявеното придобиване, която е от значение за упражняването на техните надзорни функции. Българската народна банка може да предостави и без изрично искане на тези органи информацията, която тя смята за съществена.

Чл. 28а. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) За да получи одобрение, всяко лице или лицата, действащи съгласувано, уведомяват

БНБ чрез писмено заявление за решението си за придобиване по смисъла на чл. 28, ал. 1 или 2 или за възникнало основание по чл. 28, ал. 3 и прилагат необходимите документи, определени с наредба на БНБ.

(2) Българската народна банка извършва преценка въз основа на документите и информацията, предоставени от заявителя, както и въз основа на друга информация и документи, с които разполага.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Одобрение се издава, като се отчита потенциалното въздействие на заявителя върху кредитната институция, с оглед гарантиране на бъдещото ѝ стабилно и разумно управление и ако преценката показва, че заявителят е подходящ и притежава необходимата финансова стабилност. Преценката се извършва въз основа на следните критерии:

1. репутацията на заявителя;

2. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) репутацията, знанията, уменията и опита на членовете на управителния съвет (съвета на директорите), на надзорния съвет, както и на висшия ръководен персонал, които ще управляват дейността на банката в резултат на осъществяване на заявеното придобиване;

3. финансовата стабилност на заявителя с оглед и на конкретната специфика на дейността, която банката извършва или се предвижда да извършва;

4. (доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) спазване от страна на банката към момента на придобиването и след това на надзорните изисквания, установени въз основа на действащата нормативна уредба, включително Регламент (ЕС) № 575/2013, при отчитане и на обстоятелството дали групата, от която банката ще стане част, има структура, позволяваща упражняване на ефективен надзор, дали липсват пречки за обмен на информация между компетентните органи и дали е налице ясно разпределение на отговорностите между тях;

5. отсъствие на разумни основания за съмнение, че във връзка със заявеното придобиване е извършено, се извършва или е имало опит за извършване на изпиране на пари или финансиране на тероризма или че осъществяването на заявеното придобиване би увеличило риска от това.

(4) Българската народна банка отказва да издаде одобрение, ако установи, че заявеното придобиване не отговаря на някой от критериите по ал. 3 или че информацията, предоставена от заявителя, е непълна въпреки провеждането на процедурата по чл. 28б, ал. 3 и 4.

Чл. 28б. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) Когато към заявлението по чл. 28а, ал. 1 са приложени всички необходими документи, в срок два работни дни БНБ изпраща писмено потвърждение до заявителя за получаването му. В потвърждението се посочва датата, на която изтича срокът за произнасяне по заявлението.

(2) Българската народна банка разглежда заявлението за одобрение по чл. 28, ал. 1, 2 или 3 в срок 60 работни дни от датата на изпращане на писменото потвърждение по ал. 1.

(3) Ако е необходимо за извършване на преценката, БНБ може да отправи писмено искане за предоставяне на допълнителна информация не по-късно от 50-ия работен ден от срока по ал. 2. За периода между датата на изискване на информацията и датата на получаването ѝ срокът по ал. 2 спира да тече.

(4) Спирането по ал. 3 не може да надвишава 20 работни дни. В срока по ал. 2 БНБ може да отправи и допълнително искане за изясняване или допълване на предоставената информация, но без това да води до спирането му.

(5) В случаите, когато заявителят по чл. 28, ал. 1, 2 или 3 е лице със седалище в трета държава или върху него се упражнява надзор от трета държава, или е лице от държава членка, различно от кредитна институция, инвестиционен посредник, застраховател, презастраховател и предприятие за колективно инвестиране по чл. 77ш, ал. 1, т. 8 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, спирането по ал. 3 на срока за извършване на преценката може да бъде удължено от БНБ до не повече от 30 работни дни.

(6) Българската народна банка се произнася по заявлението в срока за извършване на преценката с мотивиран писмен акт. Когато заявителят е лице, върху което компетентен орган по чл. 28, ал. 5 или 6 упражнява надзор, в мотивите към акта по обективен начин се представя и становището на този орган относно преценката на заявеното придобиване.

(7) Българската народна банка може да определи срок за осъществяване на придобиването, след изтичането на който одобрението се обезсилва.

(8) Издаденото одобрение или отказ се съобщава на заявителя в срока по ал. 2, но не по-късно от два работни дни след вземане на решението. По искане на заявителя или по преценка на БНБ отказът и мотивите за извършването му могат да бъдат публично оповестени по подходящ начин.

(9) Ако БНБ не се произнесе по заявлението в срока по ал. 2, заявеното придобиване се смята за одобрено.

(10) Когато са постъпили две или повече заявления за одобрение на придобивания в една и съща банка, БНБ ги разглежда независимо едно от друго в съответствие с критериите по чл. 28а и при спазване на процедурата по този член.

(11) Изискванията към заявителя, информацията и документите, по които се преценява съответствието с критериите по чл. 28а, ал. 3, се определят с наредба на БНБ.

Чл. 29. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) Без писмено разрешение на БНБ банката не може да:

1. открива клон в трета държава;
2. изменя наименованието си, обозначено в лиценза;

3. се преобразува;
4. извършва банкови сделки извън обхвата на издадения лиценз;
5. увеличава капитала си с непарични вноски;
6. изкупува обратно издадени от нея акции;
7. намалява капитала си;
8. учредява или придобива контрол върху банка със седалище в чужбина.

(2) Българската народна банка разглежда искането за издаване на разрешението по ал. 1 в тримесечен срок от получаването му. В случаите по ал. 1, т. 3 БНБ разглежда искането, ако е представено разрешение от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Условието и редът за издаване на разрешението по ал. 1, основанията за отказ, както и редът за издаване на разрешението и одобренията от БНБ по Регламент (ЕС) № 575/2013 се определят с наредба на БНБ.

Чл. 29а. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) Сделките, решенията и действията, извършени без предварително одобрение в случаите по чл. 28, ал. 1 и 2 или без предварително разрешение по чл. 29, ал. 1, са нищожни.

(2) Централният депозитар вписва в акционерната книга на банката придобиването на акции, за което се изисква одобрение по реда на чл. 28, ал. 1 и 2, след представяне на одобрението, а в случаите на чл. 28б, ал. 9 – след получаване на потвърждение за това от БНБ.

Чл. 29б. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Преобразуване на банка чрез сливане се допуска само с друга банка. Разрешение се издава само ако новоучреденото дружество получи лиценз за банка.

(2) Преобразуване на банка чрез вливане се допуска само ако приемащото дружество е банка. В банка могат да се вляят друга банка, платежна институция, инвестиционен посредник или финансова институция.

(3) Разрешение за вливане по ал. 2 не се издава, ако лицензът на приемащата банка не ѝ позволява да извършва дейността на вливащото се дружество.

(4) Не се издава разрешение за преобразуване на банка, лицензирана от БНБ, чрез промяна на правната форма или чрез прехвърляне цялото имущество на едноличния собственик.

(5) За издаване на разрешение за разделяне или отделяне приемащите, съответно новоучредените дружества, трябва да притежават съответния лиценз, ако вследствие на правоприемството към тях преминават права и задължения, възникнали при извършване на дейности, за които се изисква лиценз.

Чл. 30. (1) Когато взема решение за увеличаване капитала на банката с вноски на акционерите, общото събрание, съответно управителният съвет (съветът на директорите), определя срок за извършване на вноските, който не може да бъде по-дълъг от 6 месеца от вписване на увеличаването на

капитала. При публично предлагане на акции срокът тече от публикуването на проспекта.

(2) Акциите, по които не са извършени дължимите вноски или които не са продадени в срока, се обезсилват, а съответният орган предприема действия за намаляване на капитала до размера на действително внесенния капитал. Решението за изменение трябва да бъде взето не по-късно от три месеца след изтичането на срока по ал. 1.

(3) Ако решението по ал. 2 не бъде взето в срок, съответното изменение се вписва в търговския регистър по искане на БНБ.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) По отношение на акционери, за които в резултат на изменение на решението възниква основание за искане на разрешение, се прилага съответно чл. 28, ал. 3.

(5) Алинеи 2 и 3 се прилагат съответно и когато БНБ установи, че капиталът е увеличен с непарични вноски без разрешение или средствата, с които са направени паричните вноски, не са собствени на акционера.

Чл. 31. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) Прегварително писмено одобрение по чл. 28 се изисква и за акционер, който при участие в увеличаването на капитала на банката с вноски на акционерите или чрез превръщане на облигации в акции увеличава дела си, ако в резултат на това участието му става квалифицирано или ако това участие достига или надхвърля праговете от 20, 33 или 50 на сто от акциите или правата на глас по акциите, както и когато банката става дъщерно дружество.

(2) По отношение на акционери, за които в резултат на увеличаване на капитала със сума, по-малка от приетата в решението за увеличаване на капитала, възниква основание за искане на одобрение, се прилага съответно чл. 28, ал. 3.

(3) Необходимите документи и информация, които се представят от акционера за извършване на преценката по чл. 28а, се определят с наредба на БНБ.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При нарушаване на изискването на ал. 1 придобиването на акции поражда правно действие, но БНБ може да приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 17.

Чл. 32. (1) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Когато лице придобие три или повече от три на сто от акциите или правата на глас по акциите в банка, лицензирана в Република България, Централният депозитар уведомява БНБ за името/наименованието и адреса/седалището на лицето в 7-дневен срок от вписване на придобиването в книгата на акционерите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Лицето по ал. 1 е длъжно при поискване от БНБ да ѝ представи в определен от нея срок документите по чл. 13, ал. 2, т. 7–10.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При неизпълнение на изискването по ал. 2, както и когато представената информация не е достатъчно пълна и достоверна, към лицето може да се приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 17.

(4) Българската народна банка има правомощията по ал. 3 и когато установи, че:

1. лицето е представило неверни данни, или
2. с дейността или влиянието си върху вземането на решенията лицето може да навреди на надеждността или сигурността на банката или на нейните операции, или

3. лицето не е направило вноски със собствени средства.

Чл. 33. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Всяко физическо или юридическо лице, което възнамерява да прехвърли пряко или непряко квалифицираното си дялово участие в банка, лицензирана в Република България, или да намали квалифицираното си дялово участие така, че акциите му или правата на глас по акциите да спаднат съответно под 20, 33 или 50 на сто от капитала, уведомява БНБ за:

1. размера на дяловото участие, което притежава преди прехвърлянето;
2. размера на дяловото участие, което ще притежава след прехвърлянето.

(2) Когато банка престава да бъде дъщерно дружество на определено лице, това лице уведомява БНБ.

(3) Уведомленията по ал. 1 и 2 се правят в срок не по-късно от 10 дни преди настъпване на съответното обстоятелство.

Чл. 34. (1) Банките, лицензирани в Република България, уведомяват БНБ в 7-дневен срок от узнаването за всяко придобиване или прехвърляне на акции от капитала им, в резултат на което дяловете участия на акционерите надхвърлят или спадат под един от праговете, посочени в чл. 28, ал. 1.

(2) Банките представят в БНБ до 15-о число на месеца, следващ всяко тримесечие, писмена информация относно имената на акционерите, притежаващи квалифицирано дялово участие, както и относно размера на това участие.

Чл. 35. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Вписването на банка в търговския регистър се извършва, след като бъде представен издаденият от БНБ лиценз, а на промените по чл. 29, ал. 1 – съответното разрешение на БНБ.

Раздел IV

Отнемане на лиценз

Чл. 36. (1) Българската народна банка може да отнеме издадения лиценз за извършване на банкова дейност, когато:

1. банката не започне да извършва разрешената банкова дейност в срок от 12 месеца от издаването на лиценза;
2. са извършени нарушения по чл. 103, ал. 1;

3. (изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) банката е представила неверни сведения или е използвала други неправомерни способности, които са послужили за издаване на лиценз;

4. банката е преустановила извършването на дейност за срок повече от 6 месеца;

5. банката престане да отговаря на условията, при които е бил издаден лицензът;

6. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) банката не отговаря на пруденциалните изисквания, предвидени в части трета, четвърта и шеста от Регламент (ЕС) № 575/2013, или на тези, наложени съгласно чл. 103, ал. 2, т. 5 или чл. 103а, или не може да се смята, че ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите, включително когато не осигурява сигурност на поверените от вложителите ѝ активи;

7. (нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Българската народна банка е взела решение за установяване, че влоговете в банката са неналични, на основание чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Българската народна банка задължително отнема издадения лиценз на банка поради неплатежоспособност, когато собственият ѝ капитал е отрицателна величина и не са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

(3) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 1 септември 2009 г.) Решението по ал. 2 се взема от БНБ до 5 работни дни от установяване на неплатежоспособността.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Собственият капитал на банката се определя според Регламент (ЕС) № 575/2013.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.) С акта за отнемане на лиценз БНБ назначава квестори, ако такива не са били назначени преди това.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.) Разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс относно обясненията и възраженията на заинтересованите лица не се прилагат при издаване на актовете по този член.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г., доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) С отнемането на лиценз по ал. 1 дейността на банката се прекратява и се извършва принудителната ѝ ликвидация.

Чл. 37. (1) След отнемането на лиценза на банка на основание чл. 36, ал. 1 БНБ отправя искане до търговския регистър за вписване на прекратяването на дейността и за обявяването ѝ в ликвидация.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) В случаите по чл. 36, ал. 2 БНБ отправя искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност. Искането се подава не по-късно от два работни дни след отнемането на лиценза.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Решенията на БНБ за отнемане на лиценз се обявяват в търговския регистър. Българската народна банка предприема и други мерки, необходими за уведомяване на обществеността за отнемането на съответния лиценз.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка уведомява ЕБО за всеки отнет лиценз на банка.

(5) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При отнемането на лиценз за извършване на банкова дейност на банка, която има клон или предоставя директно услуги в държава членка, БНБ уведомява своевременно за това компетентните надзорни органи на съответните държави.

Чл. 38. (1) Българската народна банка може да отнеме лиценза за извършване на банкова дейност на банка от трета държава за извършване на дейност чрез клон на основанията на чл. 36, ал. 1.

(2) Българската народна банка отнема лиценза за извършване на банкова дейност на банка от трета държава за извършване на дейност чрез клон, когато е отнет лицензът на банката от компетентния орган в държавата по седалището ѝ.

(3) След отнемането на лиценза на банка от трета държава БНБ предприема мерки, за да уведоми обществеността за отнемането на лиценза.

Глава четвърта

Собствен капитал, ликвидност и други изисквания

Чл. 39. (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) За осигуряване изпълнението на задълженията към кредиторите банките трябва да притежават адекватен на поетите рискове от дейността им собствен капитал.

(2) Банките поддържат по всяко време капиталови буфери. Видовете буфери, условията и редът за тяхното формиране и актуализиране се определят с наредба на БНБ.

(3) С наредбата по ал. 2 се определят и:

1. ограниченията за изплащането на дивиденди или на лихви в каквато и да е форма във връзка със собствения капитал;

2. условията за задължително покриване на загуби от акционерите и държателите на инструменти от собствения капитал на банката преди покриването на загуби посредством използването на други източници;

3. другите ограничения, които банките спазват при установено неизпълнение или за предотвратяване неизпълнението на изискванията за капиталови буфери.

(4) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Българската народна банка определя с наредба условията и реда за издаването на разрешение по чл. 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за включване на емисиите капиталови инструменти в базовия собствен капитал от първи ред.

(5) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Българската народна банка определя с наредба изискванията и необходимите документи за издаването на разрешение за включване на междинната или годишната печалба в базовия собствен капитал от първи ред на банката при условията и по реда на чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Банките могат да включват капиталови инструменти в допълнителния капитал от първи ред при условията на чл. 52 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в капитала от втори ред – при условията на чл. 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след издаване на предварително одобрение от БНБ. Редът и необходимите документи за издаване на одобренията се определят с наредба на БНБ.

(7) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) При издаване на разрешенията и одобренията по ал. 4–6 БНБ може да поиска представяне на декларация за съответствие с определени изисквания, подписана от лицата по чл. 10, ал. 1.

Чл. 40. (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) По отношение на договорите за привличане от банка на суми с цел да бъдат включени като елементи в собствения ѝ капитал не се прилагат разпоредбите на Закона за задълженията и договорите и на Закона за банковата несъстоятелност, които в сравнение с тези по договора за привличане предвиждат по-благоприятен режим относно правата на кредиторите.

Чл. 41. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Банките не могат да изплащат дивиденди или да извършват разпределение на капитал, преди да са заделени необходимите средства за фонд „Резервен“.

(2) Средствата във фонд „Резервен“ на банките не могат да бъдат използвани за разпределяне на дивиденди без разрешение на БНБ.

Чл. 42. (1) Всяка банка управлява активите и пасивите си по начин, който ѝ позволява по всяко време да изпълнява изискуемите си задължения, като:

1. приема планове за финансиране и за ликвидност, отразяващи особеностите на дейността ѝ;

2. поддържа ликвидни средства за обезпечаване несъответствията на входящите и изходящите парични потоци;

3. поддържа система за наблюдение и контрол на лихвения риск при всички операции;

4. коригира своевременно падежната структура на активите и пасивите при промяна на пазарните условия;

5. поддържа необходимата информация за изчисляване на ликвидната си позиция във всеки един момент.

(2) Ликвидните активи, падежната структура на активите, пасивите и забалансовите позиции и другите изисквания за управление на ликвидността се определят с наредба на БНБ.

Чл. 43. (Отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

Чл. 44. (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Решение, което води до формиране на голяма експозиция по смисъла на чл. 392 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се взема от управителния съвет (съвета на директорите). Когато експозицията надхвърля 15 на сто от собствения капитал, решението се взема с единодушие.

Чл. 45. (1) (Доп. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Банката може само с единодушно решение на колективния ѝ управителен орган и след предварително одобрение на надзорния съвет, съответно на членовете на съвета на директорите, които не са изпълнителни членове, да формира експозиции към:

1. администратори на банката;

2. (изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) лица, които притежават пряко или непряко квалифицирано дялово участие в капитала на банката или акции, които им осигуряват повече от 10 на сто от общия брой на гласовете в общото събрание на акционерите;

3. акционер, чийто представител е член на управителния или надзорния орган на банката;

4. (изм. и доп. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) съпрузи, братя, сестри и роднини по права линия до трета степен включително на лицата по т. 1, 2 и 3, както и лица, които се намират във фактическо съжителство с тях;

5. (нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) лица, които банката или лице по т. 1–4 контролира пряко или непряко, включително съвместно с други лица;

6. (предишна т. 5 – изм., ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) юридически лица, в управителните или надзорните органи на които участват лица по т. 1–4;

7. (предишна т. 6 – изм., ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) търговски дружества и други предприятия по смисъла на чл. 2 от Закона за счетоводството, в които банката или лице по т. 1–4 има пряко или непряко квалифицирано дялово участие;

8. (предишна т. 7 – изм., ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) трети лица, действащи за сметка на лицата по т. 1–7;

9. (нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) лица, които упражняват пряко или непряко контрол върху банката или върху акционери с квалифицирано дялово участие в банката.

(2) В случаите по ал. 1 с решението за формиране на експозицията се определят и условията по нея.

(3) Регът по ал. 1 не се прилага, когато:

1. (доп. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) размерът на експозицията към лице по ал. 1, т. 1 и 4 не надхвърля годишното му възнаграждение или е в рамките на предварително одобрени от надзорния съвет лимити;

2. (изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) размерът на експозицията към лице по ал. 1, т. 2, 3, 5–10 е по-малък от едно на сто от собствения капитал на банката, но не повече от 300 000 лв.

(4) Банките не могат да предоставят облагодетелстващи условия по експозициите към лицата по ал. 1, изразяващи се във:

1. сключване на сделка, която поради своето естество, цел, характеристика или риск банката обичайно не би сключила с клиенти извън лицата по ал. 1;

2. събиране на лихви, такси или други парични задължения или приемане на обезпечения, които са по-ниски от тези, изисквани от други клиенти при сходни случаи.

(5) (Отм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.)

(6) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Общата експозиция на банката към лице по ал. 1, което не е кредитна институция или инвестиционен посредник, не може да надвишава 10 на сто от собствения ѝ капитал. Общият размер на всички формиращи експозиции на банката към лицата по изречение първо не може да надхвърля 20 на сто от собствения ѝ капитал.

(7) (Отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

(8) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Експозициите по ал. 1 включват всеки актив или задбалансова позиция, включително деривативни договори, вземания, произтичащи от предоставянето на услуги, придобиване и продажба на активи и лизингови договори. Начинът за изчисляването на стойността на експозициите се определя с наредбата по чл. 45в.

(9) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) АLINEЯ 1 се прилага и при промяна на условията по експозициите, като преговаряне на лихвата и предоставяне на гратисен период.

Чл. 45а. (Нов – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) (1) Банките са длъжни да приемат и прилагат вътрешни правила и процедури за установяване, наблюдение и докладване на експозициите към лица по чл. 45, ал. 1.

(2) Правилата и процедурите по ал. 1 включват механизъм за проследяване на линията на контрол или квалифициран акционерен дял до действителния собственик на лицата по чл. 45, ал. 1.

Чл. 456. (Нов – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Банките съставят и представят в БНБ тримесечен отчет за експозициите към лица по чл. 45, ал. 1 във форма и съдържание, определени в наредба.

Чл. 456. (Нов – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Българската народна банка приема наредба по прилагането на чл. 45–45б.

Чл. 46. Администраторите, предоставили кредити в нарушение на чл. 44 и 45, носят солидарна отговорност за предоставените суми заедно с кредитополучателя.

Чл. 47. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

Глава пета

Особени правила за дружество за електронни пари

(Отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г.)

Чл. 48. (Отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.)

Чл. 49. (Отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.)

Чл. 50. (Отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.)

Глава шеста

Разкриване на конфликт на интереси. Доверителност

Чл. 51. (1) Всеки администратор в банка е длъжен да разкрие писмено пред управителния ѝ орган търговския, финансовия или друг делови интерес, който той или членовете на семейството му имат от сключването на търговска сделка с банката.

(2) Делови интерес е налице винаги когато страна по договор с банката е:

1. администраторът или член на неговото семейство;

2. лице, с което администраторът или член на неговото семейство е икономически свързан, като:

а) притежава пряко или косвено квалифицирано дялово участие;

б) е негов администратор;

в) е съдружник в събирателно дружество, командитно дружество или в дружество с ограничена отговорност.

(3) Всеки администратор е длъжен при встъпване в длъжност да декларира писмено пред управителния съвет (съвета на директорите) имената и адресите на икономически свързаните с него или с членовете на семейството му лица и деловите интереси, които администраторът и членовете на семейството му имат с банката към момента на подаването на декларацията. При промяна на декларираните обстоятелства администраторът подава нова декларация в 7-дневен срок от настъпване на промяната.

(4) Администратор, който има делови интерес от сключването на дадена сделка с банката, не участва нито в преговорите, нито в обсъждането и вземането на решение за сключването ѝ.

(5) Администраторите и другите служители на банката са длъжни при изпълнение на задълженията си да поставят интересите на банката и на нейните клиенти над своите собствени интереси.

(6) Банките създават такава организация на дейността си, която да не позволява администраторите и другите служители да се поставят в положение, при което техните задължения към клиент на банката влизат в конфликт със задълженията им към друг клиент или техните собствени интереси влизат в конфликт със задълженията им към клиент на банката.

Чл. 52. Сделките, сключени от администратор в нарушение на чл. 51, са нищожни. Нищожността може да бъде прогласена от съда по искане на банката, на БНБ или на друго заинтересовано лице.

Чл. 53. Когато установи, че администратор нарушава чл. 51, БНБ може да задължи компетентния орган на банката да прекрати правомощията му в определен срок или го отстранява от длъжност, ако не бъде освободен в определения срок.

Чл. 54. Банките приемат правила, с които уреждат реда за разкриване на конфликти на интереси и за осигуряване на доверителност, за да не се допуска увреждане на интерес на клиент на банката за сметка на друг клиент или на администратор или служител на банката, както и на интерес на банката за сметка на интерес на нейни администратори или служители.

Глава седма

Отношения между банките и между банките и обслужваните от тях лица

Чл. 55. Банките могат да емитират в левове и в чуждестранна валута облигации, други дългови ценни книжа, както и права, свързани с тях.

Чл. 56. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка създава и поддържа информационна система за паричните задължения на клиентите към:

1. (изм. – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) банките и клоновете на банки, извършващи дейност на територията на страната;

2. регистрираните лица по чл. 3а, извършващи дейности по чл. 2, ал. 2, т. 6, 7 или 12, или по чл. 3, ал. 1, т. 3, с изключение на чуждестранните финансови институции, които извършват директно дейност на територията на Република България;

3. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) платежните институции и сдруженията за електронни пари, отпуснащи кредити по реда на чл. 21 от Закона за платежните услуги и платежните системи.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Лицата по ал. 1 са длъжни да предоставят и имат право да получават информация от системата.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Достъп до информация от системата имат:

1. прокуратурата и следствените органи;
2. Главна дирекция „Национална полиция“, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи;
3. Държавна агенция „Национална сигурност“;
4. Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество;
5. Комисията за финансов надзор;
6. Националната агенция за приходите;
7. Агенция „Митници“;
8. Инспектората към Висшия съдебен съвет за целите на глава девета, раздел Ia от Закона за съдебната власт по отношение на имуществото на съди, прокурори и следователи.

(4) Условията и редът за създаване и функциониране на информационната система и за предоставяне и получаване на информация от нея се определят с наредба на БНБ.

(5) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Включването и изключването от информационната система се извършва с акт на подуправителя, ръководещ управление „Банково“.

(6) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) Информация от системата се получава срещу заплащане на такси съгласно методика, определена с наредбата по ал. 4.

(7) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) Разходите, свързани с получаването на информация от системата от държавни и съдебни органи, когато е налице основание за това, са за сметка на държавния бюджет и могат да се изплащат от централния бюджет въз основа на сключен договор между Министерството на финансите и Българската народна банка.

(8) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) В системата се съхранява и информацията относно лицата, които са съдълъжници и поръчители по кредити.

(9) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Извън случаите по ал. 3 достъпът до информацията в системата се осъществява по реда на чл. 62, ал. 5.

(10) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Информацията в системата се съхранява за срок 5 години от датата на последния отчетен период.

Чл. 56а. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1 януари 2017 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.; доп. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Българската народна банка създава и поддържа електронна информационна система за номерата на банковите сметки, техните титуляри и упълномощените да се разпореждат

с с сметките лица данни за наличие на запори по сметки, както и за лицата, наематели на сейфове в банки и техните пълномощници.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Банките предоставят на БНБ информацията по ал. 1 най-малко веднъж седмично.

(3) Достъп до информация от системата имат:

1. органите на съдебната власт (съдилища, прокуратура и следствени органи);

2. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Главна дирекция „Национална полиция“, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи;

3. Държавна агенция „Национална сигурност“;

4. Националната агенция за приходите;

5. (изм. – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество;

6. (нова – ДВ, бр. 62 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет за целите на глава девета, раздел Ia от Закона за съдебната власт по отношение на имуществото на съдии, прокурори и следователи;

7. (нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) министърът на финансите по отношение на банковите сметки и сейфовете на бюджетните организации и лицата по чл. 156 от Закона за публичните финанси и информацията по ал. 10;

8. (нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) министърът на правосъдието във връзка с изпълнението на Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за заповор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела (ОВ L 189/59 от 27 юни 2014 г.);

9. (нова – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Агенция „Митници“;

10. (нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.; предишна т. 6 – ДВ, бр. 59 от 2016 г.; предишна т. 9, изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) лицата по чл. 56, ал. 1;

11. (нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.; предишна т. 10, изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) държавните и частните съдебни изпълнители при образувано изпълнително дело.

(4) Физически и юридически лица могат да получават при поискване информация от БНБ за свързващата се за тях информация в системата.

(5) Достъпът до системата на органите и институциите по ал. 3 се осъществява във връзка с изпълнение на служебните им задължения по повод на конкретни проверки, данни за които се регистрират в специален регистър на всеки от органите и институциите.

(6) Право на достъп до системата имат лицата, които управляват и представляват органите и институциите по ал. 3, или оправомощени от тях длъжностни лица при спазване на задължение за опазване тайната на получената информация. Органите и институциите по ал. 3 приемат и

прилагат вътрешни правила за ефективен контрол върху оправомощените лица с право на достъп до информацията по ал. 1.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) Информация от системата се получава срещу заплащане на такси съгласно методика, определена с наредбата по ал. 8.

(8) Обхватът, редът и сроковете на подаване на информация от банките в системата, както и за получаване на информация от системата от съответните оправомощени институции и лица се определят с наредба на БНБ.

(9) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Информацията по ал. 1 се съхранява 5 години от датата на закриване на банковата сметка, съответно 5 години от датата на прекратяване на договора за наем на банков сейф.

(10) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) В електронната информационна система може да се включи и специфична за сметките на бюджетните организации и лицата по чл. 156 от Закона за публичните финанси информация, характеризираща тези сметки и техните титуляри, определена с наредбата по ал. 8, след предварително съгласуване с министъра на финансите.

(11) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Разходите, свързани с получаването на информация от системата от органите и институциите по ал. 3, т. 1–9, са за сметка на държавния бюджет и могат да се изплащат от централния бюджет въз основа на сключен договор между Министерството на финансите и Българската народна банка.

(12) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г.) Министърът на финансите и Българската народна банка могат да договорят по реда на чл. 43, ал. 2, т. 4 от Закона за Българската народна банка електронен обмен на информацията за сметките и сейфовете на бюджетните организации и лицата по чл. 156 от Закона за публичните финанси.

(13) (Нова – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Включването и изключването на лица по ал. 3 в информационната система се извършва с акт на подуправителя, ръководещ управление „Банково“.

Чл. 57. (1) Банката може да приема пари на влог само при обявени условия, които е длъжна да прилага към всички клиенти вложители.

(2) Условието по ал. 1 трябва да съдържат:

1. лихвените проценти и метода за изчисляване на лихвата;
2. периодите на лихвените плащания и данни дали лихвеният процент е променлив и при какви условия;
3. минималната сума, приемана на влог;
4. срока за предизвестие и последиците при предсрочно теглене на влога;
5. (изм. – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.) приложимата система за гарантиране на влоговете, включително размера, до който влоговете са гарантирани, компетентния орган, който изплаща сумите по гарантираните влогове, и срока за изплащането им.

(3) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г., изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Банката задължително посочва в условията по ал. 2 и в договора дали влогът е гарантиран или не при условията и по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките, размера на гаранцията и приложимата система за гарантиране на влоговете. Информационният бюлетин съгласно приложението се предоставя на вложителите преди сключване на договора и най-малко веднъж годишно след сключване на договора на езика и по начина, избрани по взаимно съгласие между вложителя и банката при откриването на сметката. Банките задължително маркират влоговете по начин и по ред, определени от БНБ, които позволяват незабавна идентификация на отговарящите на условията влогове по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(4) (Нова – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) В случаите на срочен паричен влог с фиксиран лихвен процент банката не може да намалява лихвата до изтичане срока на договора.

(5) (Нова – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) Когато банката предлага влог, чийто лихвен процент е обвързан с доходността от инвестиция в дялове на колективна инвестиционна схема, или консултира клиентите си във връзка с такъв влог, тя предоставя съгласно чл. 59, ал. 3 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестизиране документа с ключовата информация за инвеститорите на своите клиенти. При констатиране на нарушение по изречение първо Българската народна банка уведомява Комисията за финансов надзор.

(6) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Българската народна банка уведомява вложителите за преобразуване на банка чрез сливане или вливане в друга банка най-малко един месец преди съответното действие да произведе правни последици чрез оповестяване на интернет страницата на БНБ. В срок три месеца от уведомяването вложителите могат да изтеглят или да прехвърлят в друга банка своите отговарящи на условията влогове по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките заедно с натрупаните лихви над размера на гаранцията, без да дължат неустойки или такси за предсрочно прекратяване на договора за влог.

Чл. 58. (1) При отпускане на кредит банката предоставя безплатно и в писмена форма на клиента своите условия по кредитите, които съдържат най-малко:

1. данни за общите разходи по кредита (такси, комисиони и други разходи, пряко свързани с договора за кредит) и за обективните критерии, във основа на които тези разходи могат да се изменят;

2. лихвения процент, изразен като годишен лихвен процент, метода за изчисляване на лихвата, както и условията, при които може да се променя лихвата до пълното погасяване на кредита;

3. допълнителните задължения, свързани с разплащанията;

4. условията и разходите при предсрочно погасяване на кредита.

(2) Разходите по кредита се определят изрично и изчерпателно с договора за кредит, включително за случаите на предсрочно погасяване.

(3) (Нова – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) В случаите на промяна на лихвения процент или на такса, която води до увеличение на погасителната вноска по кредит, банката уведомява клиента по уговорен между страните начин за това преди влизане в сила на промяната.

(4) (Нова – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Когато промяната на лихвения процент произтича от промяна на определен референтен лихвен процент, направен публично достояние чрез използване на подходящи средства, и информацията за новия лихвен процент може да бъде намерена в търговските помещения и на интернет страницата на кредитора, ал. 3 не се прилага.

(5) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г., изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Този член не се прилага за кредити по Закона за потребителския кредит и Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители.

Чл. 59. (1) Банката обявява условията по влоговете и кредитите в помещението, до което клиентите имат достъп.

(2) Условията по влоговете и кредитите се формулират ясно и по разбираем за клиентите начин.

(3) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2009 г., в сила от 12 юни 2009 г.) При поискване от клиентите банката предоставя и допълнителна информация за условията по влоговете и кредитите, включително относно условията, реда и сроковете за изплащане на гарантираните размери на влоговете.

Чл. 60. (1) При предоставяне на кредити банката не може да приема като обезпечение акции, издадени от нея или от свързани с нея лица.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1 март 2008 г., доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Когато кредитът или отделни вноски от него не бъдат издължени на договорените дати за плащане, както и в случаите, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем поради неплащане в срок на една или повече вноски по кредита, банката може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните си книги. Извлечението от счетоводните книги съдържа най-малко информация за:

1. броя на вноските, които не са издължени на договорените дати за плащане или са частично погасени, и общия размер на просрочената сума;

2. общия размер на непогасената част от общия размер на дължимата сума от потребителя, включваща главница и непогасената договорена лихва;

3. размера на обезщетението за забава за просрочените плащания.

(3) В договора може да се предвиди, че банката има право да продаде на търже заложената вещ по ред, установен с наредба, издадена съвместно от министъра на правосъдието и управителя на БНБ. Този ред не се прилага за залозите, учредени по Закона за особените залози.

(4) Банката има право на законна ипотeka върху недвижимите имоти и вещните права върху тях, които се придобиват изцяло или частично чрез ползване на банков кредит.

(5) (Нова – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23 юли 2014 г., изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Когато договорът за кредит е сключен при условията на чл. 24, ал. 2, т. 1 от Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители, кредиторът се удовлетворява изцяло и окончателно за вземанията си по кредита с получаване на сумата от продажбата на имота.

(6) (Предишна ал. 5, доп. – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23 юли 2014 г.) При пълно погасяване на кредита банката заличава, съответно освобождава, предоставените обезпечения в срок не по-дълъг от 14 дни от искането на клиента и заплащане на дължимите такси. В същия срок и при същите условия се заличава обезпечението върху продадения имот по ал. 5.

Чл. 61. Банките могат да изискват от кредитополучателите да им предоставят отчетни и други документи, свързани с кредита и тяхната дейност, както и да извършват проверки на обезпеченията и за целевото използване на предоставените кредити.

Глава оста

Банкова и професионална тайна

Чл. 62. (1) (Доп. – ДВ, бр. 50 от 2015 г., изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в БНБ, служителите и членовете на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, ликвидаторите, временните синдици и синдиците, както и всички други лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семействата си облагодетелстване информация, представляваща банкова тайна.

(2) Банкова тайна са фактите и обстоятелствата, засягащи личностите и операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Лицата по ал. 1 подписват декларация за пазене на банковата тайна при встъпване в длъжност, съответно преди пристъпване към изпълнение на възложената работа.

(4) Разпоредбата на ал. 1 се отнася и за случаите, когато отношени-ята на посочените лица с банката са прекратени или дейността им е преустановена.

(5) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 50 от 2015 г., изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Освен на БНБ и за целите и при условията на чл. 56 банката може да дава сведения по ал. 2 за отделни клиенти само:

1. с тяхно съгласие;
2. по решение на съда, взето по реда на ал. 6 и 7;
3. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) с определение на съда, когато това е необходимо за изясняване на обстоятелствата по разглеждано от него дело;
4. (доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) в случаите по ал. 12 при банка в производство по несъстоятелност, или
5. (нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) при образувано международно арбитражно дело, по което Република България е страна.

(6) Съдът може да постанови разкриване на сведенията по ал. 2 и по ис-кане на:

1. (доп. – ДВ, бр. 16 от 2018 г.) прокурора – при наличие на данни за из-вършено престъпление или в случаите по чл. 31 от Закона за Европейската заповед за разследване;

2. министъра на финансите или упълномощено от него лице – в случаите на чл. 143, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. директора на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, когато:

а) се представят доказателства, че проверяваното лице е осуетило из-вършването на проверка или ревизия или не води необходимата отчетност, както и че тя е непълна или недостоверна;

б) с акт на компетентен държавен орган е установено настъпването на събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверява-ното лице;

4. (изм. – ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 19 ноември 2012 г.; изм. – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и директорите на териториалните ѝ дирекции;

5. директора на Агенцията за държавна финансова инспекция или упъл-номощени от него длъжностни лица, когато с акт на орган на агенцията е установено, че:

а) ръководството на проверяваната организация или лице осуетява из-вършването на контролна дейност от органите на агенцията;

б) в проверяваната организация или лице не се води счетоводна отчет-ност или тя е непълна или недостоверна;

в) има данни за липси;

з) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверяваната организация или лице;

6. (изм. – ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1 декември 2009 г.) директора на Агенция „Митници“ и началниците на митниците, когато:

а) с акт на митническите органи е установено, че проверяваното лице е осуетило извършването на митническа проверка или не води необходимата отчетност, както и ако водената отчетност е непълна или недостоверна;

б) с акт на митническите органи са установени митнически нарушения;

в) е необходимо налагането на запови върху банкови сметки за обезпечаване на установени от митническите органи вземания, събирани от тях, както и за обезпечаване на глоби, законни лихви или други;

з) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверявания от митническите органи обект;

7. (изм. – ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25 декември 2009 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 1 юли 2012 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 53 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 14 от 2015 г. изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 14 октомври 2016 г.) директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ и Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ на Министерството на вътрешните работи – за целите на разкриването и/или разследването на престъпления;

8. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г.) председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ – когато това е необходимо за зацита на националната сигурност;

9. (нова – ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1 януари 2014 г.) изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или упълномощено от него длъжностно лице – в случаите по чл. 143е, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

10. (нова – ДВ, бр. 22 от 2015 г.; изм. и доп. – ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) Фонда за гарантиране на влоговете в банките и на синдика на банка в производство по несъстоятелност, в случаите по чл. 60а от Закона за банковата несъстоятелност и по отношение на третите лица, когато срещу тях е предявен отменителен иск;

11. (нова – ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) синдика на банка в производство по несъстоятелност – относно длъжници на банката, чиито кредити са в просрочие;

12. (нова – ДВ, бр. 62 от 2016 г.) главния инспектор или инспектор от Инспектората към Висшия съдебен съвет.

(7) Районният съдия се произнася по искането по ал. 6 с мотивирано решение в закрито заседание не по-късно от 24 часа от настъпването му, като

определя периода, за който се отнасят сведенията по ал. 1. Решението на съда не подлежи на обжалване.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г., изм. – ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25 декември 2009 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 44 от 2012 г., в сила от 1 юли 2012 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2013 г.; изм. – ДВ, бр. 53 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 14 от 2015 г.) По писмено искане на директора на Националната следствена служба, на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ на Министерството на вътрешните работи банките предоставят информация за наличностите и движението по сметките на дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие.

(9) По писмено искане на председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията или на ръководителите на службите за сигурност и на службите за обществен ред банките предоставят информация, представляваща банкова тайна, за лица, които са обект на проучване за надеждност, при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация. Към искането се прилага съгласие на проучваното лице за разкриването на тези сведения.

(10) При наличие на данни за организирана престъпна дейност или за изпиране на пари главният прокурор или оправомощен от него заместник може да поиска от банките да предоставят сведенията по ал. 2. Отправените искания към банките и получената в отговор информация се завеждат в регистър при главния прокурор и в БНБ.

(11) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., доп. – ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1 януари 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 63 от 2017 г.) Банките предоставят на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информацията по чл. 142б, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(12) (Нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) В 6-месечен срок от вписване в търговския регистър на решението по чл. 13 от Закона за банковата несъстоятелност синдикът на банка в производство по несъстоятелност оповестява:

1. физически и юридически лица и размера на техните влогове по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките, на които са били предоставени привилегирани лихвени условия в отклонение от обявените от банката условия, които прилага към своите вложители, ако тези лица са извършили сделки със своите влогове след поставяне на банката под специален надзор;

2. физически и юридически лица и размера на техните кредити и на влоговете по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките, на които са били предоставени привилегирани лихвени условия в отклонение от обявените от банката усло-

вия, които прилага към своите вложители и кредитополучатели, за период от две години преди датата на неплатежоспособността;

3. физически и юридически лица, които са съобцили за прехвърляне на вземането си или са направили волеизявление за прихващане след поставяне на банката под специален надзор;

4. кредитни сделки, по които:

а) не са договорени обезпечения или са договорени обезпечения на стойност по-ниска от размера на усвоения кредит;

б) не са учредени по надлежен начин договорените обезпечения;

в) след надлежно учредяване на обезпечения не са запазени правата на зложния кредитор върху тях по предвидения от закона ред, включително и когато не е подновено вписването на особен залог, не е предаден на кредитора или липсва към датата на оповестяването обектът на реалния залог;

г) имуществото с произход от банката по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за банковата несъстоятелност е предоставено от кредитополучател на други лица и размерът на която и да е от трансакциите надвишава 50 000 лв., като лицата се разкриват последователно; изискването за праг не се прилага за лицата по чл. 2, ал. 1 и 3 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемачи висши държавни и други длъжности;

д) са преговаряни кредити по отношение на срока на изпълнение, размера и вида на обезпечението, когато не е уговорено в основния договор;

5. (нова – ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) физически и юридически лица и размера на техните кредити, по които са просрочени задължения към датата на оповестяването; списъкът се допълва периодично с изпадналите в забава длъжници след първоначалното му оповестяване;

6. (предишна т. 5 – ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) размера на влоговете и кредитите на политическите партии, на лицата по чл. 2, ал. 1 и 3 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемачи висши държавни и други длъжности, на членовете на надзорния съвет и на управителния съвет на банката и на юридическите лица, за които е предоставена информация по ал. 15;

7. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) консултантски договори, договори за наем и други възмездни и безвъзмездни договори, сключени между банката и лицата по чл. 2, ал. 1 и 3 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемачи висши държавни и други длъжности, членовете на надзорния съвет и на управителния съвет на банката и юридическите лица, за които е предоставена информация по ал. 15.

(13) (Нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.; изм. – ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) Сведенията по ал. 12, т. 4, 6 и 7 се отнасят за период от 5 години преди датата на отнемане на лиценза на банката в производство по несъстоятелност. Сведенията се отнасят и за лицата по чл. 2, ал. 1 и 3

от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности, които в периода по изречение първо са заемали такива длъжности.

(14) (Нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Ако в случаите по ал. 12, т. 4 има основание за завеждане на съдебно производство с правно основание по чл. 60а от Закона за банковата несъстоятелност, сведенията по ал. 12, т. 4, буква „г“ се оповестяват след образуване на делото.

(15) (Нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Председателят на Сметната палата предоставя на синдика в електронен формат:

1. списък на лицата по чл. 2, ал. 1 и 3 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности, включително на лицата, които са заемали такива длъжности в периода по ал. 13, изречение първо, в 14-дневен срок от датата на вписване на решението по чл. 13 от Закона за банковата несъстоятелност, и

2. информация за декларираните от лицата по т. 1 притежавани ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества, поименни акции в акционерни дружества, в това число придобити чрез участие в приватизационни сделки извън случаите на бонова (масова) приватизация, в 30-дневен срок от датата на вписване на решението по чл. 13 от Закона за банковата несъстоятелност.

В 14-дневен срок от извършване на проверката от Сметната палата по чл. 7 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности, председателят на Сметната палата уведомява синдиките за промяна в обстоятелствата по т. 2.

(16) (Нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Сведенията по ал. 12 се оповестяват на интернет страницата на Фонда за гарантиране на влоговете в банките незабавно след получаването им от синдика. Оповестява се следната информация:

1. по ал. 12, т. 1 – имената на физическите лица, наименованията и правната форма на юридическите лица, едноличните търговци и неперсонифицираните правни субекти, салдата по влога към датата на поставяне на банката под особен надзор, видът и стойността на сделката;

2. по ал. 12, т. 2 – имената на физическите лица, наименованията и правната форма на юридическите лица, едноличните търговци и неперсонифицираните правни субекти, максималният размер на влоговете за двугодишния период;

3. по ал. 12, т. 3 – имената на физическите лица, наименованията и правната форма на юридическите лица, едноличните търговци и неперсонифицираните правни субекти, видът и стойността на сделката;

4. по ал. 12, т. 4 – имената на физическите лица, наименованията и правната форма на юридическите лица, едноличните търговци и неперсонифи-

цираните правни субекти, разрешенят размер и максимално усвоеният размер на кредитите;

5. (нова – ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) по ал. 12, т. 5 – имената на физическите лица, наименованията и правната форма на юридическите лица, еднoличните търговци и непersonифицираните правни субекти, размер на кредита и на просроченото задължение;

6. (предишна т. 5 – изм., ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) по ал. 12, т. 6 – имената на физическите лица, заеманата от тях длъжност и политическите партии, максималният размер на влоговете за 5-годишния период, разрешенят размер и максимално усвоеният размер на кредитите;

7. (предишна т. 6 – изм., ДВ, бр. 33 от 2016 г., в сила от 26 април 2016 г.) по ал. 12, т. 7 – имената на физическите лица, заеманата от тях длъжност, предметът и стойността на сключените договори; под стойност се разбира общата сума на извършените от банката за периода по ал. 13 плащания по всеки един от договорите.

(17) (Нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Сведенията по ал. 12, които се съдържат в доклад на парламентарна комисия, създадена с решение на Народното събрание, станали известни във връзка с проверка на факти и обстоятелства, свързани с дейността на банка в производство по несъстоятелност, може да се оповестяват публично, независимо от оповестяването им по реда на ал. 16.

Чл. 63. (1) (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Професионална тайна е информацията, която БНБ придобива или създава за целите на банковия надзор или във връзка с него. Професионалната тайна не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(2) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно нормативен акт.

(3) Членовете на управителния съвет, служителите, външните одитори, експертите и другите лица, работещи за БНБ, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяване на отношенията им с БНБ.

(4) Лицата по ал. 3 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, единствено за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи освен посочените в чл. 64.

(5) Ограниченията по ал. 4 не се прилагат, ако информацията се предоставя в обобщен или резюмиран вид, така че да не могат да бъдат идентифицирани банката или лицата, за които се отнася.

(6) Информацията, получена от банка или от друго задължено лице по този закон, може да им се предостави обратно без ограничение.

Чл. 64. (1) Лицата по чл. 63, ал. 3 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на следните органи във връзка с изпълнението на техните функции или задължения:

1. органите на съдебната власт – в случаите на образувано наказателно производство;

2. съда:

а) в случаите на обжалване на административен акт на БНБ, издаден по реда на този закон;

б) (доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) във връзка със съдебно или арбитражно дело, засягащо извършени надзорни действия;

в) в случаите на образувано производство по ликвидация или несъстоятелност на банка, с изключение на информацията, която се отнася до трети лица, които желаят да придобият предприятието на банката;

3. (изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) органите за финансов надзор в Република България, на Фонда за гарантиране на влоговете в банките и на Държавна агенция „Национална сигурност“ – в случаи и по ред, определени в Закона за гарантиране на влоговете в банките или съвместни инструкции или споразумения;

4. (изм. – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) временните синдици, синдиците или ликвидаторите на банки, както и на органите, които по закон осъществяват контрол върху банка в производство по ликвидация или несъстоятелност;

5. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) одиторите на финансовите отчети на кредитни институции, инвестиционни посредници, застрахователи или на финансови институции, както и на лицата, които по закон осъществяват контрол върху одиторите на кредитни институции, инвестиционни посредници, застрахователи или финансови институции;

5а. (нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Сметната палата за целите на извършваните от нея одити на дейността на Българската народна банка;

6. (нова – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и/или на нейните органи;

7. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 6 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) органите на други държави членки, на които е възложено задължение да упражняват надзор над предприятията от финансовия сектор, финансовите пазари или платежните системи;

8. (предишна т. 7 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) органите на други държави членки, които участват в процедури по ликвидация или несъстоятелност на банки или в други подобни процедури, както и на органите на държави членки, които отговарят за контрола над банки в производство по несъстоятелност, ликвидация или в други подобни процедури;

9. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 8 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) органите на други държави членки, които отговарят за предвидените от закон одити на отчетите на кредитни институции, инвестиционни посредници, застрахователи и на финансови институции, както и на организмите, които по закон осъществяват контрол върху одиторите на кредитни институции, инвестиционни посредници, застрахователи и на финансови институции;

10. (доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 9 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) организмите, които управляват схеми за гарантиране на влоговете или компенсиране на инвеститорите в държави членки;

11. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 10 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) органите на други държави членки, на които е възложено да поддържат стабилността на финансовата система посредством използването на макропруденциални правила;

12. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 11 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) органите на други държави членки за оздравяване или ораните, на които е възложена защитата на стабилността на финансовата система;

13. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 12 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) институционалните защитни схеми по член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и на организмите, осъществяващи наблюдение и контрол върху тях;

14. (доп. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., предишна т. 10 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 13 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) Европейската централна банка и на централните банки на държави членки в качеството им на институции, провеждащи парична политика, когато тази информация е необходима за изпълнението на техните законоустановени функции, включително за провеждане на парична политика и свързаното осигуряване на ликвидност, надзор над платежните системи, системите за клиринг и сетълмент и за поддържане на финансова стабилност, включително при възникване на извънредна ситуация по чл. 93, ал. 1;

15. (нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г., предишна т. 11 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 14 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) Европейския съвет за системен риск (ЕССР), когато тази информация е необходима за осъществяване на неговите функции съгласно Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (ОВ L 331/1 от 15 декември 2010 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1092/2010“, включително при възникване на извънредна ситуация по чл. 93, ал. 1;

16. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; предишна т. 15 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейския орган за ценни книжа и пазари;

17. (нова – ДВ, бр. 62 от 2016 г.; предишна т. 16 – ДВ, бр. 7 от 2018 г.) главния инспектор или инспектор от Инспектората към Висшия съдебен съвет

(2) (Нова – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) При възникване на извънредна ситуация съгласно чл. 93, ал. 1 лицата по чл. 63, ал. 3 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на органите на Република България и на другите държави членки, отговарящи за законодателството в областта на надзора върху кредитните и финансовите институции, инвестиционните посредници и застрахователите, когато е необходима за изпълнение на техните функции. Такова предоставяне на информация може да бъде извършено само когато е необходимо за целите на надзора, превенцията и реструктурирането на кредитните институции.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Органите по ал. 1 са длъжни да използват получената информация само за целите, за които им е предоставена, и да не я разпространяват и предоставят на трети лица освен при изпълнение на задължение, предвидено в закон.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Органите по ал. 1, т. 3–15 могат да получават информация от БНБ, ако са обвързани от задължение за опазване на професионална тайна, аналогично на установеното в този закон.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Когато професионалната тайна е и банкова тайна, прилага се предвиденият в този закон ред за разкриване на банкова тайна.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

Чл. 65. (1) Разпоредбата на чл. 63 се прилага и за информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на държави членки. Тази информация може да се използва само в процеса на изпълнение на надзорните задължения на БНБ и само за следните цели:

1. за проверка дали са спазени условията за издаване на лиценз на банка съгласно глава трета или за да се улесни надзорът на неконсолидирана или консолидирана основа при извършването на такава дейност, включително за наблюдението на ликвидността, платежоспособността, големите експозиции, управленските и счетоводните процедури, както и на механизмите за вътрешен контрол;

2. за прилагане на мерки и санкции по реда на този закон;

3. в производства по обжалване на административни актове на БНБ по административен или съдебен ред.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Лицата по чл. 63, ал. 3 могат да предоставят на компетентните надзорни органи на държави членки, на ЕССР, на ЕБО и на Европейския орган за ценни книжа и

пазари информация, представляваща професионална тайна, при условие че тези органи спазват изискванията за опазване на такава тайна.

(3) Информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на други държави членки, може да се предоставя по реда на този закон на органите по чл. 64 или на други лица и органи, ако е налице изрично писмено съгласие на компетентния надзорен орган на държавата членка, от който е получена информацията, и при спазване на условията, при които е дадено това съгласие.

(4) Информацията, получена от служители на БНБ при извършване на проверка на място в държава членка, не може да се предоставя без изричното писмено съгласие на компетентния надзорен орган на държавата членка, в която е била извършена проверката, и при спазване на условията, при които е дадено това съгласие.

Чл. 65а. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Член 63 не се прилага в случаите, когато БНБ публикува резултатите от стрес тестовете, извършвани съгласно чл. 32 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, както и когато предоставя тези резултати на ЕБО с цел публикуването на резултатите за банковата система в Европейския съюз.

Чл. 66. Информация, представляваща професионална тайна, може да се предоставя на компетентен надзорен орган от трета държава въз основа на споразумение по чл. 88 и при условие че:

1. получателят осигурява най-малко същата защита на предоставената информация като предвидената в този закон;
2. получателят има правомощие и е съгласен да предоставя информация от същия вид при поискване от БНБ;
3. обмяната на информация има за цел изпълнението на надзорните функции на посочения надзорен орган;
4. получателят има основателна потребност от исканата информация.

Глава девета

Съхраняване, предоставяне и оповестяване на информация

Чл. 67. Банката създава, поддържа и осъвременява информационна система, която съдържа:

1. устава и другите вътрешни правила с всички изменения и допълнения в тях;
2. определени от БНБ данни за акционерите;
3. книги с протоколи от заседанията на общото събрание на акционерите и на другите органи за управление;
4. счетоводна информация, отразяваща ясно и вярно вида, размера и основанието на сключените сделки и отражението им върху финансовото

състояние на банката, от която да може да се установи дали банката извършва дейността си в съответствие с разпоредбите на този закон;

5. информация по клиенти с данни за сключените с тях или за сметка на тях сделки и за кредитните и дебитните им салда;

6. (нова – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23 юли 2014 г.) общите условия, които банката прилага по банковите си сделки, измененията и допълненията в тях;

7. (нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 83 от допълнителните разпоредби на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, по които банката е страна;

8. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23 юли 2014 г., предишна т. 7 – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) друга информация, изисквана по този закон и от актовете на БНБ.

Чл. 68. Банката създава и поддържа досиета за всеки кредит с данни за клиента, основанието, условията и размера на кредита и неговото обезпечение, решението на компетентния орган за отпускане на кредита и всички други данни, свързани със сключването и изпълнението на договора.

Чл. 69. (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 април 2011 г.) Банките представят на БНБ отчети и доклади по форма, съдържание и в срокове, определени от нея.

Чл. 70. (1) Всяка банка публикува на всеки 6 месеца най-малко в един централен ежедневник счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Всяка банка оповестява на своята официална интернет страница информация за спазването на изискванията на този закон и актовете по прилагането му в областта на корпоративното управление и изискванията към вознагражденията в банките.

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Когато банка извършва оповестяване на информация по част осма от Регламент (ЕС) № 575/2013 по-често от веднъж годишно, то се осъществява в тримесечен срок след края на периода, за който се отнася.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Оповестяването на информация по част осма от Регламент (ЕС) № 575/2013 се извършва чрез официалната интернет страница на банката и в поне една медия.

(5) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Предприятията майки ежегодно публикуват – в пълн вид или чрез препратки към равностойна информация – описание на правната си структура и управленската и организационната структура на групата, включително лицата, с които те са в тесни връзки, както и информация по чл. 89, ал. 3.

(6) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Всяка банка оповестява ежегодно, поотделно за Република България, за другите държави членки и за третите дър-

жави, в които банката има дъщерни дружества или е установила клонове, следната информация на консолидирана основа:

1. наименование, описание на дейностите и географско местоположение;
2. размер на оборота;
3. приравнен брой на служители на пълен работен ден;
4. финансов резултат от дейността преди данъчно облагане;
5. начислени данъци върху финансовия резултат от дейността;
6. доходност на активите, получена като отношение на нетната печалба към общото балансово число;
7. получени държавни субсидии.

(7) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Информациите по ал. 6 е предмет на независим финансов одит и се публикува като приложение към годишния финансов отчет на индивидуална или когато е приложимо, на консолидирана основа.

Чл. 71. (1) Банките в 10-дневен срок уведомяват писмено БНБ за взетите решения относно:

1. персонални промени в управителния съвет, надзорния съвет, съвета на директорите, както и за упълномощаване на прокуристи;
2. намаляване или увеличаване на капитала;
3. откриване и закриване на клонове в Република България и за временно спиране извършването на банкови операции от тях;
4. преустановяване извършването на определен вид сделки;
5. формиране на голяма експозиция по чл. 44 или на експозиция по чл. 45;
6. изменения в устава и другите вътрешни правила на банката;
7. (изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) назначаване на одитор по чл. 76.

(2) При изпадането на банка в неплатежоспособност лицата, които я управляват и представляват, уведомяват незабавно БНБ за това обстоятелство.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Промените в състава на управителния съвет (съвета на директорите), на надзорния съвет, упълномощаването на прокуристи, както и измененията в устава се вписват в Търговския регистър след одобрение от БНБ. Одобрението се смята за дадено, ако БНБ не е възразила в срок 10 дни от уведомяването ѝ. В случаите на възражение екземпляр от акта се изпраща до Агенцията по вписванията.

Чл. 72. (1) Банките представят в БНБ копия от своите устава, правилници, инструкции и други актове, съдържащи разпоредби относно обхвата и реда за извършване на операциите, капитала и вътрешната организация на банката, в 10-дневен срок от приемането им, съответно от внасяне на измененията и допълненията в тях.

(2) Банките представят в БНБ копия от протоколите за проведените общи събрания на акционерите в 10-дневен срок от провеждането на съответното събрание.

(3) Банките поддържат в БНБ заверен и осъвременяван списък на лицата, които са оправомощени да представляват банката, включително относно дейността на неин клон, придружен с описание на техните правомощия и с образци от подписите им.

Глава десета

Организация, вътрешен контрол и годишно приключване

Чл. 73. (1) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Компетентният орган за управление на всяка банка приема и периодично актуализира в съответствие с най-добрите международно признати практики за корпоративно управление на банки:

1. организационната структура на банката;
2. реда за определяне и делегиране на правомощията и отговорностите на администраторите;
3. стратегията и плана за дейността на банката;
4. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) стратегиите и политиките за поемане, управление, наблюдение, контрол и редуциране на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена банката, включително рисковете, породени от макроикономическата среда, в която действа в съответната фаза на икономическия цикъл;
5. реда за изготвяне и обхвата на управленската информация;
6. организацията на оперативния контрол, включително правилата и процедурите по одобряване, изпълнение и отчитане на операциите;
7. вътрешните правила и процедури за наблюдение на риска и ефективността на контролните системи и за докладване на установените слабости в организацията и дейността на структурните звена.
8. (нова – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) системите за превенция срещу риска от изпирането на пари.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и за клоновете на банки от трети държави.

(3) (Нова – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Българската народна банка може да дава препоръки и предписания за подобряване на корпоративното управление в съответствие с най-добрите международно признати практики и да следи за изпълнението им.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Банките приемат правила за кредитната си дейност, които трябва да съдържат най-малко:

1. информацията, изисквана от кредитоискателя;

2. начина за оценка на кредитоспособността на кредитопоскателя и на неговите поръчители и гаранتي;
3. начина за оценка на предлаганите обезпечения;
4. начина за оценка на ефективността на предлагания за кредитиране проект;
5. реда за вземане на решение за отпускане на кредит съобразно неговия вид;
6. реда за ползване и издължаване на кредита;
7. реда за контрол върху целевото използване на кредита, текущото финансово състояние на длъжника и неговите поръчители и достатъчността на обезпечението;
8. видовете кредитни и други санкции и начина на прилагането им.

(5) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Техническите критерии, на които трябва да отговаря политиката на банките за управление и контрол на риска по ал. 1, т. 4, и изискванията към управленската и организационната структура на банката се определят с наредба на БНБ.

(6) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В случаите, когато Регламент (ЕС) № 575/2013 предоставя право на компетентния орган да прецени и наложи специфични изисквания или критерии във връзка с дейността на банките, тези изисквания и критерии може да се определят с наредба на БНБ.

Чл. 73а. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Банките изграждат надеждни, ефективни и цялостни стратегии и процеси на текуща база за оценка и поддържане на размера, видовете и разпределението на вътрешния капитал, който смятат за адекватен за покриване на характера и степента на рисковете, на които са или могат да бъдат изложени.

(2) Банките извършват редовен вътрешен преглед на стратегиите и процесите по ал. 1 с цел да се гарантира, че те са всеобхватни и пропорционални на характера, мащаба и сложността на осъществяваната от тях дейност.

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Изискванията на ал. 1 се прилагат на индивидуална и на консолидирана основа от всяка банка.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В случаите, когато банка е контролирана от финансов холдинг майка или от финансов холдинг майка със смесена дейност в степента и по начина, уредени в част първа, дял II, глава 2, раздели 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, тя изпълнява задължението по ал. 3 въз основа на консолидираното състояние на съответния финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност.

(5) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност на територията на Република България контролира повече от една банка, ал. 4 се прилага само спрямо банката, върху която се упражнява надзор на консолидирана основа в съответствие с чл. 90.

Чл. 73б. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Банките приемат и прилагат политика за възнагражденията на лицата, които работят за тях.

(2) По отношение на администраторите и другите лица, упражняването на чието права и задължения оказва съществено влияние върху рисковия профил, политиката трябва да е съобразена с бизнес стратегията и дългосрочните цели на банката. Политиката за възнагражденията трябва да насърчава надеждното управление на риска и да не предразполага към поемане на риск, който излиза извън рамките на рисковия профил на банката.

(3) Политиката за възнагражденията трябва да бъде изградена на принципи, осигуряващи съобразяването ѝ с големината, вътрешната организация на банката, както и с характера, обхвата и сложността на осъществяваните от нея дейности. Принципиите и изискванията за политиката по възнагражденията и нейното оповестяване се уреждат в наредба на БНБ.

Чл. 73в. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Всяка банка създава комитет за подбор на кандидати за членове на съвета на директорите и възлагането на управлението на изпълнителни членове или на кандидати за членове на управителния съвет. Членове на комитета могат да бъдат само членове на надзорния съвет или на съвета на директорите, които не са изпълнителни членове.

(2) Изискванията към дейността на комитета за подбор се определят с наредба на БНБ.

Чл. 73г. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г., отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

Чл. 74. (1) Всяка банка създава специализирана служба за вътрешен одит, чието ръководство се избира и освобождава от общото събрание на акционерите.

(2) Ръководството на службата за вътрешен одит информира незабавно БНБ за установените от него нарушения в управлението на банката, които са довели или могат да доведат до значителни вреди за банката.

(3) Банките приемат правила относно организацията и дейността на вътрешния контрол и създават системи за контрол, съобразени с обема на извършваните операции, разнообразието на сделките и видовете рискове, произтичащи от тях, в съответствие с наредба на БНБ.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Всяка банка създава процедура, по която служителите ѝ може да сигнализируют за нарушения в рамките на институцията по самостоятелен и независим ред.

Чл. 74а. (Нов – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Банките прилагат насоките, препоръките и другите мерки, приети от ЕБО, които се отнасят до тях и за които БНБ е оповестила, че спазва съгласно чл. 79а, ал. 1, т. 2.

Чл. 75. (1) Банките изготвят финансовите си отчети въз основа на Закона за счетоводството и съгласно изискванията на БНБ.

(2) Банките и банковите групи представят на БНБ финансови отчети, които отразяват финансовото им състояние както поотделно, така и на консолидирана основа.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Банките, които са дъщерни дружества в банкова група, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност, представят на БНБ консолидираните финансови отчети на групата или холдинга, в които участват.

Чл. 76. (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) Годишните финансови отчети на всяка банка на индивидуална и на консолидирана основа подлежат на независим финансов одит съвместно от две одиторски дружества, които са регистрирани одитори съгласно Закона за независимия финансов одит.

(2) Лицата, които имат материални интереси в някоя банка, различни от тези на вложители, или са служители или представители на банката, не могат да бъдат избирани за нейни одитори или да участват в одита на банка.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.)

(4) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) Всяка банка съгласува предварително с БНБ избора на одитори. Българската народна банка, съгласувано с Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори, приема критерии за съгласуване на избора.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Не може да бъде одитор лице, ако то или регистрираните одитори в него не са спазвали изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му през последните три години преди предлагането им за одитори.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) Ако в срок от 14 дни от датата на искането за съгласуване БНБ не е направила възражение, приема се, че предложението за избор на одитори е съгласувано.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) В доклада си одиторите дават заключение за обстоятелствата относно достоверното представяне на имущественото и финансовото състояние на банката и получения финансов резултат. Одиторите извършват преглед и изразяват одиторско мнение и относно:

1. надеждността на системите за вътрешен контрол;

2. (доп. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) съответствието на изготвените от банката годишни финансови и надзорни отчети с изискванията на този закон и на актовете по прилагането му.

(8) (Доп. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Резултатите от проверката по ал. 7 на годишните финансови отчети се отразяват и

в отделен доклад за надзорни цели, изготвен според изискванията, определени с наредба на БНБ. Този доклад се предава на БНБ.

Чл. 77. (1) Одиторите информират незабавно и в писмена форма БНБ за всички обстоятелства, които са им станали известни в хода на проверката и които:

1. представляват нарушение на законите, подзаконовите нормативни актове и актовете на БНБ, които регулират банковата дейност;

2. засягат или могат да доведат до засягане нормалното функциониране на банката;

3. водят или биха могли да доведат до ситуация, при която банката няма да е в състояние да изпълнява своите парични задължения;

4. (изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) водят до отказ на одиторите да заверят отчетите или до заверка на отчетите с изразяване на резерви;

5. са свързани с действия на администратор на банката, които причиняват или могат да причинят значителни вреди на банката или на нейни клиенти;

6. са свързани с неверни или непълни данни в отчетите и докладите, които банките редовно представят в БНБ.

(2) Одиторите на банките са длъжни при писмено искане от БНБ да ѝ представят съответната документация относно обстоятелствата по ал. 1, както и друга информация и документи, придобити в хода на одита.

(3) Одиторите на дружества, с които банката се намира в тесни връзки, които произтичат от отношения на контрол, са длъжни да информират незабавно БНБ, когато установят обстоятелства, аналогични на посочените в ал. 1.

(4) Одиторите не носят отговорност за нарушаване на съответните закони или договорни условия за запазване на конфиденциалност в случаите, когато по реда на този закон добросъвестно са предоставили информация на БНБ.

Чл. 78. (1) (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) Годишният финансов отчет за дейността на клона в Република България на кредитна институция със седалище в трета държава се проверява и заверява съвместно от две одиторски дружества, които са регистрирани одитори съгласно Закона за независимия финансов одит, и се публикува съгласно Закона за счетоводството.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Алинея 1 не се прилага за клонове на кредитни институции, лицензирани в държава членка, както и за клонове на кредитни институции от трети държави, в които счетоводната рамка е еквивалентна на изискванията на Директива на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (86/635/ЕИО) и за които е налице реципрочно третиране.

(3) Кредитна институция, лицензирана в друга държава членка или със седалище в трета държава, която извършва дейност в Република България чрез клон, публикува на български език при спазване изискванията на Закона за счетоводството годишния си финансов отчет на самостоятелна и консолидирана основа, както и доклад на одиторите.

(4) Годишният финансов отчет и докладът на кредитната институция по ал. 3 се представят във форма и съдържание съгласно изискванията на държавата, където тя е лицензирана – ако това е държава членка, или където е седалището ѝ – ако това е трета държава. След публикуването им годишният финансов отчет и докладът трябва да бъдат на разположение в клона по всяко време.

Глава единадесета

Надзор върху банковата дейност

Раздел I

Общи правила

Чл. 79. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка упражнява надзор върху дейността на банките и когато е приложимо, на финансовите холдинги и на финансовите холдинги със смесена дейност, за да установи спазването на изискванията на този закон и на Регламент (ЕС) № 575/2013, както и на издадените актове по прилагането им за осигуряване на надеждно и сигурно управление на банките и на рисковете, на които те са изложени или може да бъдат изложени, както и за поддържане на адекватен на рисковете собствен капитал.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка упражнява и макропруденциален надзор върху банките с цел поддържане стабилността на банковата система и във връзка с предотвратяване или редуциране както на системните рискове – резултат от дейността на кредитните институции, така и на идентификацията и ограничаването на проявата на макроикономически фактори, застрашаващи стабилността на банковата система.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Информацията, създавана и събирана по реда на тази глава, е професионална тайна, освен когато законът изрично предвижда нейното оповестяване или публикуване.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Надзорът по ал. 1 и надзорният преглед по чл. 79в обхващат дейността на банките, лицензирани в Република България, включително за дейността им, осъществявана чрез клон или директно на територията на държава членка или на трета държава.

(5) Българската народна банка упражнява надзор и върху дейността на клоновете на банки от трета държава, а в случаите, посочени в този закон – и върху дейността на клонове на банки от държави членки.

(6) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Дейността на финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или на холдинг със смесена дейност, който има банка за дъщерно дружество, е обект на надзор на консолидирана основа, извършван от БНБ, освен ако в нормативен акт е предвидено друго.

(7) Българската народна банка има правомощията по чл. 80, ал. 1 и 3 и спрямо юридическите лица, които са контролирани от банка, ако това е необходимо за целите на надзора по ал. 1 и 6.

(8) Българската народна банка, нейните органи и оправомощените от тях лица не носят отговорност за вреди при упражняване на надзорните си функции, освен ако са действали умишлено.

(9) Предприятията, за които според обстоятелствата може да се предположи, че осъществяват банкова дейност без разрешение, са длъжни да предоставят на БНБ при поискване необходимата информация и документи. За целта оправомощените лица могат да извършват проверки на място.

(10) Българската народна банка има право да предявява искове пред съда за отмяна на незаконосъобразни решения на общото събрание на акционерите на банка или на нейните органи за управление в срок един месец от уведомяването на БНБ за вземане на съответното решение.

(11) За издаване на разрешения и документи, както и за извършване на административни услуги, които произтичат от упражняването на банковия надзор, банките и другите лица заплащат на БНБ такси по ред и в размери, определени от управителния съвет на БНБ.

(12) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка разглежда подадените сигнали за потенциални или извършени нарушения на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на актовете по прилагането им, като прилага специални процедури за приемането на сигнали, включително от служители на банки, за които се прилага подходяща защита срещу неблагоприятни последици, защита на личните данни и поверителност на информацията.

Чл. 79а. (1) (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., предишен текст на чл. 79а – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) При изпълнение на задълженията си по този закон БНБ:

1. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) участва в дейността на ЕБО и, при необходимост, в надзорни колегии;

2. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.; изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) спазва насоките, препоръките и другите мерки, приети от ЕБО, освен в случаите, когато са налице основателни причини за неприлагането им, които е длъжна да изложи;

3. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) сътрудничи тясно с ЕССР и следва издадените от него препоръки, освен в случаите, когато са налице основателни причини за неприлагането им, които е длъжна да изложи.

(2) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка си сътрудничи с ЕБО и предоставя цялата необходима информация за изпълнение на

задълженията му при условията и по реда на Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/12 от 15 декември 2010 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1093/2010“.

(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Българската народна банка издава наредби, указания или други актове за въвеждане на изисквания, критерии и условия, произтичащи от насоките, препоръките и другите мерки по ал. 1, т. 2.

Чл. 79б. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) При упражняване на надзорните си функции спрямо банка, лицензирана в Република България, която осъществява дейност в една или повече държави членки, или спрямо банка, лицензирана в друга държава членка, която осъществява дейност чрез клон в Република България, БНБ отчита потенциалното въздействие на своите решения върху финансовата стабилност на тези държави членки, особено при извънредни ситуации, въз основа на наличната информация към съответния момент.

Чл. 79в. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) (доп. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Българската народна банка извършва надзорен преглед на правилата, стратегиите, процедурите и механизмите, въведени от банките в изпълнение на изискванията на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент (ЕС) № 648/2012 и на актовете по прилагането им, и оценява:

1. рисковете, на които банките са или може да бъдат изложени;
2. рисковете, които банка създава за финансовата система, като се имат предвид критериите за идентифициране и измерване на системния риск съгласно чл. 23 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и препоръките на ЕССР;
3. рисковете, идентифицирани чрез стрес тестове, като отчита характера, мащаба и сложността на дейността на банката.

(2) Въз основа на прегледа и оценката БНБ определя дали правилата, стратегиите, процедурите и механизмите, въведени от банките, начинът на тяхното прилагане, както и собственият им капитал и ликвидните им активи осигуряват стабилно управление и покритие на рисковете.

(3) Периодичността и интензивността на надзорния преглед и на оценката се определят от големината на съответната банка, от системното ѝ значение, от характера, мащаба и сложността на дейността ѝ. Надзорният преглед и оценката се извършват най-малко веднъж годишно.

(4) Българска народна банка информира незабавно ЕБО за резултатите от прегледа, когато установи, че банка може да породи системен риск по смисъла на чл. 23 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(5) Надзорният преглед обхваща елементи, определени с наредба на БНБ.

(6) Българската народна банка информира ЕБО за:

1. начина на функциониране на процеса за извършване на преглед и оценка;
2. методологията, по която се вземат решенията по ал. 1, по чл. 80б и 80в и за налагане на надзорни мерки и санкции.

(7) Когато установи, че банки със сходен рисков профил са или може да бъдат изложени на сходни рискове или създават сходни рискове за финансовата система, БНБ може да извърши спрямо тези банки надзорния преглед и надзорната оценка и да приложи подходящите надзорни мерки по сходен или идентичен начин. В тези случаи БНБ уведомява ЕБО.

(8) Надзорният преглед и оценка, както и административните мерки и санкции се прилагат съобразно нивото на прилагане на разпоредбите на част първа, дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 80. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка има право да изисква от банките и когато е приложимо, от финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, от техните акционери или съдружници да ѝ предоставят всички необходими счетоводни и други документи, както и информация за дейността им, и да извършва проверки на място чрез оправомощени от нея служители и други лица и да събира доказателства за установяване на нарушения.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) За осъществяване на надзора на консолидирана основа БНБ има право да изисква от предприятията майки и от дъщерните дружества на банките всички необходими документи и информация, както и правото на достъп по ал. 3, т. 1.

(3) Органите на банковия надзор имат право:

1. (доп. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) на свободен достъп в служебните помещения и информационните системи на лицата, извършващи банкова дейност;

2. да изискват документи и да събират сведения във връзка с изпълнението на възложената задача;

3. (доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) да назначават за сметка на банката външни независими експерти;

4. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) да назначават външен одитор на банката, който да извърши финансов или друг одит на банката за нейна сметка;

5. да извършват насрещни проверки в други банкови и небанкови предприятия;

6. да присъстват на заседанията на управителните и контролните органи на банките, като изразяват становища, които се отразяват в протокола на заседанието;

7. (нова – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) да изискват копия от документи, заверени от лицата по чл. 10, ал. 1 или от упълномощено от тях лице, и да определят срока за представянето им;

8. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) да изискват обяснения от банките и лицата по ал. 6, от техните представители или служители;

9. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) да задават въпроси на всяко друго лице, което даде съгласие за това, с цел да съберат информация, свързана с предмета на проверката.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) При осъществяване на надзорните правомощия БНБ може да назначи извършването на оценка на активите на банката, за нейна сметка от независими експерти и да изиска от банката да отрази резултатите от оценката във финансовите или надзорните си отчети.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г.) Проверките на място в банката могат да бъдат извършвани съвместно със служителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, с Комисията за финансов надзор или с други компетентни органи.

(6) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка има правомощията по този член и по отношение на:

1. финансовите холдинги;
2. финансовите холдинги със смесена дейност;
3. холдингите със смесена дейност;
4. дъщерните дружества на банки или на лица по т. 1–3;
5. третите лица, които извършват изнесени дейности за банки или лица по т. 1–3.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Държавните органи и длъжностните лица са длъжни да оказват в рамките на своите правомощия съдействие на органите на банковия надзор при осъществяване на техните функции.

Чл. 80а. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Българската народна банка веднъж годишно приема и при необходимост актуализира план за извършване на надзорни проверки на банките, в който се взема предвид процесът на надзорен преглед и надзорна оценка по чл. 79в. Планът съдържа:

1. описание на начина, по който БНБ планира да изпълни задачите си и да разпредели ресурсите си;
2. банките, за които БНБ прецени, че е необходима проверка;
3. банките, за които се планира да бъдат обект на засилен надзор, и действията за упражняване на такъв надзор;
4. график на проверките на място в банките, включително в клоновете и в дъщерните им дружества, в съответствие с чл. 81, ал. 2, чл. 87, ал. 5 и 7, чл. 91 и 97.

(2) В плана по ал. 1 се включват и банките:

1. за които резултатите от стрес тестовете или от извършения надзорен преглед и оценка показват значителни рискове за текущата им финансова стабилност или нарушения на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на актовете по прилагането им;
2. които създават системен риск за финансовата система.

(3) По отношение на банките, които са обект на засилен надзор по ал. 1, т. 3, БНБ може да:

1. увеличи броя или честотата на проверките на място в банката;
2. разпореди постоянно присъствие на оправомощени от нея длъжностни лица в банката;
3. изиска допълнително или по-често представяне на информация от банката;
4. извършва допълнителни или по-чести прегледи на оперативните или стратегическите планове или на плановете за дейността на банката;
5. извършва тематични проверки за наблюдение на конкретни рискове, за които има вероятност да се реализират.

(4) Българската народна банка може да провежда надзорни проверки на дейностите, извършвани в Република България от клон на банка, лицензирана в друга държава членка, независимо от плана за извършване на надзорни проверки, изготвен от компетентния орган на изпращащата държава.

(5) Изготвеният от БНБ план за извършване на надзорни проверки не възпрепятства компетентните органи на приемаща държава да провеждат за всеки отделен случай проверки и инспекции на място на дейностите, извършвани от клоновете на банки на тяхна територия.

(6) При изготвяне на плана за надзорни проверки БНБ взема предвид информацията и констатациите, получени от компетентния орган на приемащата държава в резултат на проверки на място в клон на банка, лицензирана в Република България, включително във връзка със стабилността на финансовата система в приемащата държава.

Чл. 80б. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка извършва най-малко веднъж годишно стрес тестове на банките за надзорни цели.

Чл. 80в. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Българската народна банка прави най-малко веднъж на всеки три години редовен преглед за спазването от банките на изискванията по отношение на подходите, за които е необходимо разрешение за използването им за изчисляване на капиталовите изисквания в съответствие с част трета от Регламент (ЕС) № 575/2013, като обръща особено внимание на:

1. промените в дейността на банката, и
2. прилагането на тези подходи спрямо нови продукти.

(2) Българската народна банка анализира и преценява дали банката използва съвременни и добре разработени техники и практики при използването на вътрешни подходи.

(3) Когато банка, получила разрешение да използва вътрешен подход, престане да отговаря на изискванията за прилагане на този подход, БНБ изисква от банката да:

1. докаже по задоволителен начин, че неспазването на тези изисквания няма съществени последици, или

2. представи план за своевременно възстановяване спазването на изискванията, в който е посочен срок за изпълнението му; БНБ може да изиска промяна на плана, ако има вероятност той да не доведе до пълно спазване на изискванията или ако срокът не е подходящ.

(4) Ако вероятността банката да постигне възстановяване на спазването на изискванията съгласно ал. 3 е малка или тя не е представила убедителни доказателства, че ефектът от неспазването е несъществен, БНБ отнема разрешението за вътрешен подход или го ограничава до областите, в които изискванията са спазени, или може да се постигне спазване на изискванията в подходящ срок, определен съгласно ал. 3.

(5) При прегледа по ал. 2 БНБ взема предвид насоките на ЕБО, в които се посочват препоръчителни техники за последователното прилагане на адекватни вътрешни подходи.

Раздел II

Особени правила за надзора над банки, лицензирани в държава членка

Чл. 81. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Надзорът над банки, лицензирани в държава членка, извършващи дейност на територията на Република България чрез клон, се осъществява от компетентните надзорни органи на изпрацащата държава. Когато осъществяват надзорните си функции спрямо клонове, извършващи дейност на територията на Република България, тези органи могат да извършват проверки на място, като упражняват правомощията по чл. 80, ал. 3.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка може да извърши проверка на място в клон на банка, лицензирана в друга държава членка, и да изиска информация за дейността му и за надзорни цели, когато информацията е от значение за запазване стабилността на финансовата система в Република България.

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Преди извършване на проверката БНБ провежда консултации с компетентните органи на изпрацащата държава. След извършване на проверката БНБ предоставя на компетентните органи на изпрацащата държава получената информация и направените констатации, които са от значение за оценката на риска на банката или за стабилността на финансовата система на Република България.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Надзорът върху ликвидността на клоновете на банки по ал. 1 се осъществява от БНБ в сътрудничество с компетентния орган по банков надзор на изпрацащата държава.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Клоновете на банки по ал. 1 спазват изискванията за поддържане на ликвидност, определени с този закон и с наредбите по прилагането му, както и изискванията на наредбите на БНБ, свързани с нейната парична политика. Клоновете на банки по ал. 1

ще прилагат и мерките, определени от Европейската централна банка, след приемането от Република България на еврото като законно платежно средство.

(6) (Преишна ал. 5, доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) За статистически цели БНБ изисква банките от държава членка, които имат клонове на територията на Република България, да представят периодични отчети за дейността си в страната. Формата и съдържанието на тези отчети се определят с наредби, издадени от БНБ. Българската народна банка може да изисква и информация, която ѝ е необходима за определянето на даден клон за значим или за надзорни цели по отношение на осъществяваната от тях дейност в Република България.

(7) (Преишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Мерките, които БНБ прилага по отношение на клоновете като компетентен орган на приемащата държава, както и мерките, установени от БНБ като част от нейната парична политика, не може да бъдат по-строги и ограничителни от тези, предприемани спрямо банките, лицензирани в Република България.

Чл. 82. (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Когато на базата на информацията по чл. 87, ал. 2 БНБ установи, че банка, лицензирана в държава членка, която има клон или предоставя директно услуги на територията на Република България, не спазва приложимите законови разпоредби за осъществяване на банкова дейност в страната или разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013, както и когато има съществена вероятност да не ги спази, тя уведомява компетентния орган на изпращащата държава с оглед предприемане на съответни мерки за преустановяване или санкциониране на нарушенията.

(2) Ако БНБ прецени, че компетентният орган на изпращащата държава не е предприел необходимите мерки за осигуряване спазването на закона, на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на актовете по прилагането им или за намаляване риска от неспазването им, тя може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска разглеждането му съгласно чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(3) Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 и на чл. 81, ал. 7 БНБ може да предприеме мерки за предотвратяване или санкциониране на нарушения на този закон, на актовете по прилагането му или на разпоредби, свързани със защита на обществения интерес, включително да наложи забрана за извършване на сделки на територията на Република България от съответната банка.

(4) Мерките и санкциите, приложени от БНБ, се съобщават писмено чрез лицата, които представляват банката на територията на Република България.

(5) В случаите по ал. 3 засегнатата банка е длъжна да изпълни мерките и санкциите, приложени от БНБ.

Чл. 83. (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) В неотложни случаи и когато се налага предприемането на мерки за защита срещу финансова нестабилност, която би могла да застраши интересите на вложителите, инвеститорите и/или другите клиенти на банка по чл. 82, ал. 1, БНБ може да приложи необходимите превантивни мерки, включително спиране на плащанията, преди да се приложи процедурата по чл. 82 и компетентният орган на изпращащата държава да приложи съответни мерки за преустановяване или санкциониране на установени нарушения или оздравителни мерки. Мерките трябва да бъдат пропорционални на целта за прилагането им и не трябва да предоставят привилегия за кредиторите на банката в страната спрямо кредиторите в другите държави членки. В тези случаи БНБ уведомява незабавно Европейската комисия, ЕБО и компетентните надзорни органи на заинтересованите държави членки. Мерките, приложени от БНБ, се съобщават писмено чрез лицата, които представляват банката на територията на Република България.

(2) Действието на мерките по ал. 1 се прекратява с предприемането на оздравителни мерки от съответните административни или съдебни органи на изпращащата държава.

(3) Българската народна банка отменя мерките по ал. 1 в случаите, когато те повече не могат да постигнат своя ефект.

Чл. 84. При получаване на уведомление от компетентния надзорен орган за отнемане разрешението за извършване на банкова дейност на банка, която има клон или предоставя услуги на територията на Република България, БНБ предприема мерки за незабавно преустановяване на дейността на тази банка в страната и за защита на интересите на нейните вложители.

Чл. 85. Банки, лицензирани в държава членка, могат свободно да рекламират банковите си услуги на територията на Република България, като използват всички налични комуникационни средства и при спазване на съответните изисквания на българското законодателство относно формата и съдържанието на рекламната дейност.

Чл. 86. При регулирането на дейността и осъществяването на надзорните си правомощия БНБ не може да поставя изисквания или ограничения, които водят до по-благоприятно третиране на клоновете на кредитни институции със седалище в трета държава от това на клоновете на банки, лицензирани в държава членка.

Раздел III

Надзорно сътрудничество

Чл. 87. (1) Във връзка с осъществяване на надзорните си правомощия БНБ си сътрудничи със съответните компетентни органи на държавите членки, когато банка, лицензирана в Република България, осъществява дейност

чрез клон в друга държава членка или когато банка на друга държава членка осъществява дейност чрез клон в Република България.

(2) За целите на сътрудничеството по ал. 1 БНБ обменя със съответните компетентни органи на държавите членки всякакъв вид информация и документи относно:

1. управлението и собствеността върху кредитните институции, необходими за надзора или проверката на условията за тяхното лицензиране;

2. (изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) надзора над кредитните институции на индивидуална и на консолидирана основа, включително тяхната ликвидност, платежоспособност, гарантиране на депозитите, ограниченията за големите експозиции, управлението на рисковете, други фактори, които могат да повлияят на системния риск, породен от дейността на банката, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол.

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) По искане на компетентен орган на приемаща държава БНБ му предоставя разяснения как са взети предвид информацията и констатациите, предоставени от него по реда на ал. 2.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато БНБ не е съгласна с мерките, които компетентният орган на приемащата държава възнамерява да приложи въз основа на предоставената от БНБ информация и разяснения, тя може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО съгласно чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(5) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В случаите, когато банка, лицензирана в друга държава членка, извършва дейност в Република България чрез клон, БНБ може да отправи до компетентните органи на изпращащата държава искане за разяснения по какъв начин са взети предвид предоставените от нея информация и констатации.

(6) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато смята, че предоставената от нея информация по ал. 2 не е довела до предприемане на подходящи мерки, БНБ уведомява компетентните органи на изпращащата държава и ЕБО и предприема подходящи мерки за предотвратяване на последващи нарушения с цел защита на интересите на вложителите и потребителите на услуги или на стабилността на финансовата система.

(7) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато банка, лицензирана в Република България, извършва дейност чрез клон в други държави членки, БНБ незабавно изпраща на компетентните органи на приемащите държави информацията и направените констатации, получени във връзка с надзора върху ликвидността съгласно част шеста от Регламент (ЕС) № 575/2013 и с надзора на консолидирана основа, доколкото тази информация и направените констатации са от значение за защитата на вложителите или инвеститорите в съответната приемаща държава.

(8) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато по отношение на банка, лицензирана в Република България, извършваща дейност в една или повече държави членки чрез клон, възникнат или има основателни съмнения, че може да възникнат ликвидни затруднения, БНБ незабавно информира компетентните органи на всички приемащи държави, включително за изготвянето и прилагането на план за възстановяване и за предприетите надзорни мерки.

(9) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Компетентните надзорни органи на държава членка, отговорни за надзора над банки, които имат клонове на територията на Република България, след предварително уведомяване на БНБ могат да извършат самостоятелно или с помощта на упълномощени за целта лица проверка на информацията по ал. 2 в клона, действащ на територията на Република България. Проверките на място обхващат информацията и обстоятелствата, посочени в ал. 2.

(10) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При получаване на писмено уведомление по ал. 9 БНБ осигурява съдействие на чуждестранния надзорен орган.

(11) (Предишна ал. 5, доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка след предварително уведомление на съответните компетентни надзорни органи на държави членки може да извършва проверки на място в съответната държава относно дейността на банки, лицензирани на територията на Република България и осъществяващи дейност на територията на държава членка чрез клон. В тези случаи се прилага правото на съответната държава членка.

(12) (Предишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) По искане на компетентните органи на изпращащата държава за целите на надзора над клонове на банките от държави членки, извършващи дейност на територията на Република България, БНБ извършва проверка на място. В тези проверки може да участва представител на компетентния орган на изпращащата държава или упълномощен от него одитор.

(13) (Предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка може да поиска от компетентните органи на приемащата държава извършване на проверка на място върху дейността на клон на банка, лицензирана в Република България, който извършва дейност на територията на приемащата държава.

Чл. 87а. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Българската народна банка може да поиска от консолидиращия надзорен орган, когато има такъв, или от компетентния орган от изпращащата държава, определен клон на банка, лицензирана в държава членка, чрез който осъществява дейност в Република България, да се смята за значим. В искането се посочват причините за определяне на клона за значим, като изрично се отбелязва и следната информация:

1. гали пазарният дял на депозитите в съответния клон на банката надвишава 2 на сто в Република България;

2. възможното въздействие от спирането или прекратяването на дейността на банката върху пазарната ликвидност, платежните системи и системите за клиринг и сетълмент в Република България, и

3. размерът и значението на съответния клон, като се взема предвид броят на клиентите му спрямо банковата или финансовата система на Република България.

(2) Българската народна банка съвместно с компетентния орган от изпращащата държава и консолидиращия надзорен орган, ако има такъв, вземат решение за определяне на даден клон като значим в двумесечен срок от постъпване на искането.

(3) Ако в срока по ал. 2 не бъде постигнато съвместно решение, БНБ взема самостоятелно решение в рамките на допълнителен срок от два месеца. Българската народна банка предоставя решението на консолидиращия надзорен орган и компетентния орган от изпращащата държава.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Ако преди изтичането на срока по ал. 2 въпросът е отнесен за разглеждане от ЕБО, БНБ отлага вземането на решението по ал. 3 и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай БНБ взема решение по ал. 3 в съответствие с решението на ЕБО.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Решенията по ал. 2 и 3 се мотивират, като в тях се посочват становищата на консолидиращия надзорен орган и на компетентния орган от изпращащата държава.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато банка, лицензирана в друга държава членка, извършва дейност чрез значим клон в Република България и когато органът на изпращащата държава не е провел консултации с БНБ или когато след подобна консултация БНБ продължава да смята, че оперативните планове за възстановяване на ликвидността на банката не са подходящи, БНБ може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействието му в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Чл. 87б. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Българската народна банка участва при вземането на решение относно искане от компетентен орган на приемаща държава за определяне на клон на банка за значим, когато:

1. банката е лицензирана в Република България, или

2. Българската народна банка е консолидиращ надзорен орган спрямо тази банка.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Решението по ал. 1 се взема в срок два месеца от получаване на искането. Ако БНБ прецени, че съвместно решение

не може да бъде постигнато, преди изтичането на срока тя има право да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО.

(3) Когато не е постигнато съвместно решение по ал. 1 в двумесечен срок и компетентният орган на приемащата държава е взел самостоятелно решение, то е задължително за БНБ.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка си сътрудничи съгласно чл. 92, ал. 1, т. 3 с компетентния орган на приемащата държава, в която банка, лицензирана в Република България, извършва дейност чрез клон, определен като значим, и предоставя:

1. информацията по чл. 95, ал. 3, т. 3 и 4;
2. резултатите от оценките на риска, извършени в рамките на надзорния преглед по чл. 79б;
3. съвместното решение за определяне адекватността на капитала по чл. 92в и 92г – в случаите, когато са приложими;
4. информация за надзорните мерки по чл. 103, както и за наложените съгласно чл. 103а допълнителни изисквания – в случаите, в които посочените оценки и решения са от значение за съответните клонове.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка се консултира с компетентните органи на приемащите държави, в които са открити значими клонове на банки, лицензирани в Република България, относно оперативните планове за възстановяване на ликвидността, ако това е от значение за оценка на ликвидния риск, произтичащ от експозиции, деноминирани в местната парична единица в приемащата държава.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При възникване на извънредна ситуация, посочена в чл. 93, ал. 1, която потенциално застрашава финансовата стабилност в Република България или в приемащата държава, БНБ уведомява органите по чл. 64, ал. 1, т. 13 и ал. 2.

Чл. 87б. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Когато чл. 92г не е приложим и БНБ упражнява надзор върху банка със значими клонове в други държави членки, БНБ създава и председателства надзорна колегия от компетентни органи от тези държави с цел улесняване на сътрудничеството по чл. 87 и чл. 87б, ал. 4 и 5. Надзорната колегия се създава и извършва дейността си въз основа на писмени правила, определени от БНБ след консултацията със съответните компетентни органи.

(2) Българската народна банка определя компетентните органи, които ще участват във всяко заседание или дейност на колегията, като отчита значението на тези органи за надзорната дейност, която ще бъде планирана или координирана, включително възможното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки съгласно чл. 79б, и задълженията по чл. 87б, ал. 4 и 5.

(3) Българската народна банка предварително предоставя на всички членове на надзорната колегия информацията относно организацията на засе-

ганието, основните въпроси, които ще се обсъждат, и действията, които ще се разглеждат. Българската народна банка предоставя своевременно на всички членове на надзорната колегия и цялата информация относно взетите на тези заседания решения и предприетите мерки.

(4) Когато не е приложим чл. 92е и в Република България е установен значим клон, БНБ участва в надзорна колегия, председателствана от компетентния орган на изпрацащата държава.

Чл. 87з. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Определянето на гаден клон за значим не засяга правомощията и функциите на БНБ по този закон.

Чл. 88. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) При упражняване на надзорните си функции БНБ може да сключва споразумения с други централни банки или надзорни органи на трети държави за сътрудничество и обмяна на информация на реципрочна основа при поемане на задължение за запазване на банковата и професионалната тайна.

Раздел IV

Надзор на консолидирана основа

Чл. 89. (1) (Предишен текст на чл. 89 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Българската народна банка осъществява надзор на консолидирана основа спрямо банките, банковите групи, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност и холдингите със смесена дейност при условията и по реда на този закон и на актовете по прилагането му.

(2) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) В обхвата на надзора на консолидирана основа съгласно този закон се включват лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и управляващите дружества по начина и в степенята, в която са включени финансовите институции.

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Банка, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност, които са обект на надзор на консолидирана основа от страна на БНБ, въвеждат вътрешни правила, процедури и механизми, изисквани по този закон, и в съществените си дружества, включително в тези, които не са обхванати от този закон. Правилата, процедурите и механизмите трябва да са последователни и добре интегрирани и да позволяват на съществените дружества да изготвят всякакви данни и информация от значение за целите на надзора.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато кредитна институция майка от Европейския съюз или банка, контролирана от финансов холдинг майка от Европейския съюз или от финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, докаже пред БНБ, че прилагането на изискванията за въвеждане на правила, процедури и механизми по ал. 3 е незаконосъобразно съгласно законодателството на съответната трета държава, в която е установено

дъщерно дружество, банката не прилага тези изисквания в отношенията си с него.

(5) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато банка, лицензирана от БНБ, е част от банкова група, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност, тя представя ежегодно в БНБ, в срок до 30 работни дни след края на календарната година, информация за структурата, в която участва, включително за настъпилите промени. Информацията за финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност се представя в БНБ чрез банката – дъщерно дружество в холдинга, която е лицензирана от БНБ.

Чл. 89а. (Нов – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Българската народна банка, когато е консолидиращ надзорен орган, предоставя на ЕБО информация за банковата група, получена във връзка с изпълнение на условията на чл. 14, ал. 3, т. 10 и 11, чл. 15, ал. 1, т. 4 и 6 и на задължението по чл. 74, ал. 3, в това число относно правната, управленската и организационната структура на групата.

Чл. 90. (1) Когато предприятието майка е кредитна институция майка в Република България или лицензирана в Република България кредитна институция майка от Европейския съюз, надзорът на консолидирана основа се упражнява от БНБ.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Когато предприятието майка на банка, лицензирана в Република България, е финансов холдинг майка от държава членка, финансов холдинг майка със смесена дейност от държава членка, финансов холдинг от Европейския съюз или финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, учреден в държава членка, надзорът на консолидирана основа се упражнява от БНБ.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Когато предприятието майка на кредитни институции, лицензирани в две или повече държави членки, е един и същ финансов холдинг майка в Република България, финансов холдинг майка със смесена дейност в Република България, финансов холдинг майка от Европейския съюз, учреден в Република България, или финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, учреден в Република България, надзорът на консолидирана основа се упражнява от БНБ, ако една от кредитните институции – дъщерни дружества, е лицензирана в Република България.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Когато предприятия майки са финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, регистрирани в различни държави членки, и имат за дъщерни дружества кредитни институции, лицензирани във всяка от тези държави, надзорът на консолидирана основа се осъществява от БНБ, ако кредитната институция с най-голямо балансово число е лицензирана от нея.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Когато кредитни институции, лицензирани в различни държави членки, имат за предприятие майка един и същ финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност и никоя от

тези кредитни институции не е лицензирана в държавата членка, в която е регистриран финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, надзорът на консолидирана основа се осъществява от БНБ, ако кредитната институция с най-голямото балансово число е лицензирана от нея.

(6) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) По споразумение с компетентните органи на съответните държави членки БНБ може да не приложи критериите по ал. 3, 4 и 5, ако тяхното прилагане би било неподходящо, като се вземат предвид кредитните институции – участници в холдинга, и относителното значение на тяхната дейност в съответните държави членки. В споразумението се определя компетентният орган, който ще упражнява надзора на консолидирана основа. В случаите по ал. 3, 4 и 5 преди сключването на споразумението БНБ и компетентните органи на съответните държави членки дават възможност на кредитната институция майка от Европейския съюз, на финансовия холдинг майка от Европейския съюз или на финансовия холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, или на кредитната институция с най-голямо балансово число да изрази своето мнение.

(7) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка уведомява Европейската комисия и ЕБО за всяко споразумение по ал. 6, съгласно което тя ще осъществява надзора на консолидирана основа.

Чл. 91. (1) Когато компетентен орган на държава членка е изключил от надзора на консолидирана основа банка, лицензирана в Република България, БНБ може да поиска от предприятието майка информация, която може да улесни надзора над тази банка.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Когато БНБ е изключила от надзора на консолидирана основа дъщерните дружества на кредитни институции, на финансови холдинги или на финансови холдинги със смесена дейност, тя може да поиска от съответните дъщерни дружества информация за целите на надзора.

Чл. 92. (1) (Предишен текст на чл. 92 – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) При упражняването на надзор на консолидирана основа върху кредитни институции майки от Европейския съюз и кредитни институции, контролирани от финансови холдинги майки от Европейския съюз или от финансови холдинги майки със смесена дейност от Европейския съюз, БНБ:

1. координира събирането и разпределението на подходяща или съществена информация текущо и в извънредни ситуации;

2. (изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) планира и координира текущата надзорна дейност в сътрудничество със съответните компетентни органи от държави членки;

3. (изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) планира и координира надзорната дейност в сътрудничество със съответните компетентни органи, а при необходимост – и с централните банки, при подготовката на действия в случай на извънредна ситуация, включително неблагоприятно развитие на състоянието на банките или финансовите пазари, като при възможност се използват установени канали за връзка при управлението на кризи.

(2) (Нова – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Планирането и координирането на надзорната дейност по ал. 1, т. 3 включва мерките по чл. 95, ал. 3, т. 4 и ал. 7, т. 2, изготвянето на съвместни оценки, изпълнението на планове за непредвидени обстоятелства и информирание на обществеността.

(3) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Когато съответните компетентни органи не сътрудничат с БНБ в степен, необходима за изпълнението на задълженията на БНБ по ал. 1, БНБ може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Когато консолидиращ надзорен орган от друга държава членка не изпълнява възложени от националното му законодателство функции, съответстващи на тези по ал. 1, БНБ може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО.

Чл. 92а. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Когато е консолидиращ надзорен орган, БНБ съвместно с другите компетентни органи, отговарящи за надзора над дъщерните дружества на кредитна институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, вземат съвместно решение за определяне на специални изисквания за ликвидност съгласно чл. 103а и относно адекватността на рамката за управление на ликвидния риск на кредитната институция майка или на холдинга.

(2) Решението по ал. 1 се взема в срок един месец от датата, на която БНБ е предоставила на другите компетентни органи доклад, съдържащ оценка на ликвидния риск профил на групата. При вземането на решение се отчита оценката на риска на дъщерните дружества, извършена от другите компетентни органи.

(3) Ако в срока по ал. 2 не бъде постигнато съвместно решение, БНБ взема самостоятелно решение относно прилагането на консолидирана основа на специално изискване за ликвидност по чл. 103а и относно адекватността на рамката за управление на ликвидния риск, като отчита оценката на риска на дъщерните дружества, извършена от другите компетентни органи. Преди да вземе самостоятелно решение, БНБ по собствена инициатива или по искане на някой от другите компетентни органи се консултира с ЕБО,

като взема предвид неговата препоръка и се мотивира за всяко съществено отклонение от нея.

(4) Когато преди изтичането на срока по ал. 2 въпросът е отнесен за разглеждане от ЕБО, БНБ отлага вземането на решението по ал. 3 и изчаква решението, което ЕБО може да вземе съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай БНБ взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО.

(5) Решенията по ал. 1 и 3 се мотивират и предоставят на кредитната институция майка от Европейския съюз, а по ал. 3 – и на другите компетентни органи. В мотивите на решението по ал. 3 се посочват становищата на другите компетентни органи, изразени в срока по ал. 2.

(6) Решенията по ал. 1 и 3 се преразглеждат ежегодно или при възникване на извънредни обстоятелства, когато някой от другите компетентни органи отправя мотивирано писмено искане до БНБ за актуализиране на решението за прилагане на специално изискване за ликвидност по чл. 103а. В случай на искане БНБ може да преразгледа решенията по ал. 1 и 3 само с участието на компетентния орган, отправил искането.

Чл. 92б. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Когато банка, лицензирана в Република България, е дъщерно дружество на кредитна институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансовия холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, БНБ участва при вземането на съвместно решение за определяне на специални изисквания за ликвидност съгласно чл. 103а и относно адекватността на рамката за управление на ликвидния риск на групата или холдинга.

(2) Когато в едномесечен срок не е постигнато съвместно решение по ал. 1, БНБ може да поиска консолидиращият надзорен орган да се консултира с ЕБО.

(3) Когато не бъде постигнато съвместно решение, БНБ взема самостоятелно решение относно прилагането на специално изискване за ликвидност по чл. 103а и относно адекватността на рамката за управление на ликвидния риск спрямо банката, като отчита становището на консолидиращия надзорен орган и препоръката на ЕБО, когато такава е поискана.

(4) Ако преди изтичането на срока по ал. 2 въпросът е отнесен за разглеждане от ЕБО, БНБ отлага вземането на решение по ал. 3 и изчаква решението, което ЕБО може да вземе съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай БНБ взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(5) Решенията по ал. 1 и 3 се преразглеждат ежегодно. При възникване на извънредна ситуация БНБ може да отправи мотивирано искане за преразглеждане на решението по ал. 1 или на самостоятелното решение на консолидиращия надзорен орган за прилагане на специално изискване за ликвидност.

Чл. 92в. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато е консолидиращ надзорен орган, при прилагането на чл. 73а и чл. 79в БНБ съвместно с другите компетентни органи, отговарящи за надзора над дъщерните дружества на кредитна институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, вземат съвместно решение за определяне адекватността на консолидирания собствен капитал на предприятието майка по отношение на финансовото му състояние и рисков профил и за определяне на допълнително капиталово изискване съгласно чл. 103, ал. 2, т. 5 както за всяко дружество в рамките на банковата група, финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, така и на консолидирана основа.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Решението се взема в срок 4 месеца от датата, на която БНБ е предоставила на другите компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата, в съответствие с чл. 73а и чл. 79в и възможността за определяне на допълнително капиталово изискване съгласно чл. 103, ал. 2, т. 5. При вземането на решение се отчита оценката на риска на дъщерните дружества, извършена от другите компетентни органи.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако в срока по ал. 2 не бъде постигнато съвместно решение, БНБ взема самостоятелно решение относно прилагането на консолидирана основа на чл. 73а, чл. 79в и на мярка по чл. 103, ал. 2, т. 5, като отчита оценката на риска на дъщерните дружества, извършена от другите компетентни органи. Преди да вземе самостоятелно решение, БНБ по собствена инициатива или по искане на някой от другите компетентни органи се консултира с ЕБО, като взема предвид неговата препоръка и се мотивира за всяко съществено отклонение от нея.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Ако преди изтичането на срока по ал. 2 въпросът е отнесен за разглеждане от ЕБО, БНБ отлага вземането на решението по ал. 3 и изчаква решението, което ЕБО може да вземе съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай БНБ взема решение по ал. 3 в съответствие с решението на ЕБО.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Решенията по ал. 1 и 3 се мотивират и предоставят на кредитната институция майка от Европейския съюз, а по ал. 3 – и на другите компетентни органи. В мотивите на решението по ал. 3 се посочват становищата на другите компетентни органи, изразени в срока по ал. 2.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Решенията по ал. 1 и 3 се преразглеждат ежегодно или при възникване на извънредни обстоятелства, когато някой от другите компетентни органи отправя мотивирано писмено искане до БНБ за актуализиране на решението за прилагане на мярката

по чл. 103, ал. 2, т. 5. В случай на таква искане БНБ може да преразгледа решенията по ал. 1 и 3 само с участието на компетентния орган, отправил искането.

Чл. 92з. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Когато банка, лицензирана в Република България, е дъщерно дружество на кредитна институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, БНБ участва при вземането на съвместно решение за определяне адекватността на консолидирания собствен капитал на предприятието майка по отношение на финансовото му състояние и рисков профил и за определяне на допълнително капиталово изискване както за всяко дружество в рамките на банковата група, финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, така и на консолидирана основа.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Когато в срок от 4 месеца не е постигнато съвместно решение по ал. 1, БНБ може да поиска консолидиращият надзорен орган да се консултира с ЕБО.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако не бъде постигнато съвместно решение, БНБ взема самостоятелно решение относно прилагането на чл. 73а, чл. 79в и на мярка по чл. 103, ал. 2, т. 5 спрямо банката, като отчита становището на консолидиращия надзорен орган и препоръката на ЕБО, когато такава е поискана.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Ако преди изтичането на срока по ал. 2 въпросът е отнесен за разглеждане от ЕБО, БНБ отлага вземането на решение по ал. 3 и изчаква решението, което ЕБО взема съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай БНБ взема решение по ал. 3 в съответствие с решението на ЕБО.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Решенията по ал. 1 и 3 се преразглеждат ежегодно. При възникване на извънредна ситуация БНБ може да отправи мотивирано искане за преразглеждане на решението по ал. 1 или на самостоятелното решение на консолидиращия надзорен орган за актуализиране на решението за прилагане на мярка по чл. 104, параграф 1, буква „а“ от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ, L 176/338 от 27 юни 2013 г.), наричана по-нататък „Директива 2013/36/ЕС“.

Чл. 92г. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка, когато е консолидиращ надзорен орган, създава надзорни колегии от компетентни органи

за улесняване изпълнението на функциите по чл. 92, 92в и чл. 93 и осигурява подходящо ниво на координация и сътрудничество със съответните компетентни органи на трети държави, когато е целесъобразно, при спазване на изискванията за поверителност съгласно ал. 5 и на правото на Европейския съюз.

(2) Надзорните колегии осигуряват подходяща организация за изпълнение на следните цели и задачи:

1. (доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) обмен на информация между компетентните органи и ЕБО в съответствие с чл. 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010;

2. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) постигане на съгласие по възлагане на задачи и делегиране на правомощия на доброволна основа;

3. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) определяне на план за извършване на надзорни проверки съгласно чл. 80а, основан на оценка на риска на групата съгласно чл. 79б;

4. повишаване ефективността на надзора чрез премахване на излишното дублиране на надзорни изисквания, включително във връзка с исканията за информация по чл. 93, ал. 2 и чл. 95, ал. 2;

5. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) последователно прилагане на предвидените в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС изисквания за разумен надзор по отношение на всички дружества в групата, без да се засягат възможностите и правото на преценка, предоставени от правото на Европейския съюз;

6. прилагане на чл. 92, ал. 1, т. 3 при отчитане на дейността на други форуми, които могат да бъдат създадени в тази област.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка си сътрудничи с ЕБО и с другите компетентни органи, които участват в надзорната колегия. Предвидените в чл. 63, 64 и 65 изисквания не възпрепятстват обмена на поверителна информация.

(4) За създаването и дейността на надзорните колегии БНБ след консултации с другите компетентни органи сключва с тях писмени споразумения по чл. 94.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В надзорните колегии могат да участват ЕБО, компетентните органи, отговарящи за надзора върху дъщерни дружества на кредитна институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, компетентните органи на приемащата държава, в която са установени значими клонове, а когато е подходящо – и централните банки от ЕСЦБ, както и компетентните органи на трети държави, при спазване на изисквания за поверителност, които според всички участващи компетентни органи са еквивалентни на изискванията съгласно глава 1, раздел 2 от Директива 2013/36/ЕС и когато е приложимо –

по чл. 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета.

(6) Българската народна банка ръководи заседанията на надзорната колегия и определя компетентните органи, които ще участват във всяко заседание или дейност на колегията, като отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която ще бъде планирана или координирана, включително възможното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки съгласно чл. 79б, и задълженията по чл. 87б, ал. 3 и 4.

(7) Българската народна банка предварително предоставя на всички членове на надзорната колегия информацията относно организацията на заседанието, основните въпроси, които ще се обсъждат, и действията, които ще се разглеждат. Българската народна банка предоставя своевременно на всички членове на надзорната колегия и цялата информация относно взетите на тези заседания решения и предприетите мерки.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка информира ЕБО за дейността на надзорните коλεγии, включително при извънредни ситуации, и му предоставя цялата информация от съществено значение за целите на надзорната конвергенция.

(9) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При настъпване на разногласия между компетентните органи, участващи в надзорната колегия, БНБ може да отнесе съответния въпрос до ЕБО и да поиска съдействието му в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(10) (Предишна ал. 9, доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Създаването и дейността на надзорна колегия не засягат правомощията на БНБ по този закон и по Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чл. 92е. (Нов – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка участва в надзорна колегия, организирана от съответния консолидиращ надзорен орган, когато извършва надзор на индивидуална основа върху банка, която е дъщерно дружество на кредитна институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз. В тези случаи БНБ има правата и задълженията на компетентен орган, произтичащи от чл. 92д, включително правомощията на консолидиращ надзорен орган по чл. 92д, ал. 9.

Чл. 93. (1) (Изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При възникване на извънредна ситуация, включително в случаите по чл. 18 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 или при неблагоприятно развитие на финансовите пазари, кои-

мо потенциално застрашават ликвидността им или финансовата стабилност в Република България или в друга държава членка, където са лицензирани дружества от групата или са установени значими клонове, БНБ незабавно уведомява ЕБО, ЕССР и органите по чл. 64, ал. 1, т. 13 и ал. 2 в съответните държави членки и им предоставя цялата информация, която е съществена за упражняване на техните функции.

(2) Ако за целите на надзора на консолидирана основа, упражняван от БНБ, е необходима информация, която вече е била предоставена на друг компетентен орган, за да се предотврати повторното ѝ докладване, БНБ се свързва със съответния компетентен орган, когато това е възможно.

Чл. 94. (1) За целите на надзора на консолидирана основа БНБ сключва писмени споразумения за координация и сътрудничество с компетентните органи за надзор на съответните държави членки. Българската народна банка може да поеме отговорност за изпълнението на допълнителни надзорни задачи по споразумение с компетентните органи на държави членки.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Когато банка, лицензирана в Република България, е контролирана от кредитна институция в друга държава членка, въз основа на споразумение по чл. 28 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 с компетентния надзорен орган на кредитната институция майка БНБ може да му делегира отговорността за надзора върху банката – дъщерно дружество.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Когато банка, лицензирана в Република България, е предприятието майка на кредитна институция, учредена в друга държава членка, въз основа на споразумение по чл. 28 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 с компетентния надзорен орган на държавата членка БНБ може да поеме отговорност за надзора над кредитната институция – дъщерно дружество.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка уведомява ЕБО за сключването и съдържанието на споразуменията по ал. 2 и 3. Българската народна банка предоставя информация за споразуменията и на компетентните органи на другите държави членки, както и на Европейския банков комитет.

Чл. 95. (1) Българската народна банка предоставя на съответните компетентни органи на държава членка информацията, която е съществена за упражняване на надзорните им функции.

(2) Съществена е всяка информация, която би могла да повлияе върху оценката на финансовата стабилност на кредитна или финансова институция от съответна държава членка.

(3) Съществената информация по ал. 2 включва най-малко следните елементи:

1. (изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) описание на правната, управленската и организационната структура на групата, включващо всички поднадзорни лица и нерегулирани дъщерни дружества, значимите клонове и предприяти-

ята майки в групата, както и информацията, получена във връзка с изпълнение на условията на чл. 14, ал. 3, т. 10 и 11, чл. 15, ал. 1, т. 4 и 6 и на задължението по чл. 74, ал. 3, и посочване на компетентните органи, упражняващи надзор върху поднадзорните лица в групата;

2. процедури за събиране и проверка на информация от кредитните институции в банковата група;

3. затруднения в дейността на кредитните институции или в дейността на други дружества от групата, които могат сериозно да засегнат дейността на кредитните институции;

4. надзорни санкции и мерки, наложени от БНБ по реда на този закон, включително налагането на допълнителни капиталови изисквания или ограничения във връзка с използване на вътрешни модели за операционния риск при изчисляване на собствения капитал за надзорни цели.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) По искане на компетентните органи на държава членка, упражняващи надзор върху дъщерните дружества на кредитни институции майки от Европейския съюз или на кредитни институции, контролирани от финансови холдинги майки от Европейския съюз или от финансови холдинги майки със смесена дейност от Европейския съюз, върху които БНБ упражнява надзор на консолидирана основа, БНБ предоставя информацията, която е подходяща за упражняване на надзорните им функции.

(5) При необходимост от информация за надзора върху банка, контролирана от кредитна институция майка от Европейския съюз, лицензирана в друга държава членка, БНБ се свързва с органа за надзор на консолидирана основа в съответната държава членка, когато е възможно този орган да разполага с необходимата информация.

(6) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО по реда на чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в случаите, когато:

1. компетентен орган на държава членка не е предоставил на БНБ съществена информация;

2. искане за обмен на подходяща информация е отказано или не е изпълнено в разумен срок.

(7) (Преишна ал. 6 – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Преди да вземе решение, което е от значение и за дейността на надзорен компетентен орган, БНБ се консултира с компетентния орган за надзор на друга държава членка, ако решението се отнася до:

1. промени в акционерната, организационната или управленската структура на банка в банкова група, за които се изисква разрешение на БНБ;

2. надзорни санкции и мерки, приложени от БНБ, включително налагането на допълнителни капиталови изисквания или ограничения във връзка с

използването на вътрешни модели за операционния риск при изчисляване на собствения капитал за надзорни цели.

(8) (Предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) В случаите по ал. 7, т. 2 БНБ провежда консултации и с компетентния орган за надзор на консолидирана основа.

(9) (Предишна ал. 8, изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка може да не проведе консултациите по ал. 7 и 8 при необходимост от незабавно вземане на решение и в случаите, когато консултациите могат да затруднят или осуетят ефективността на съответно решение. В този случай БНБ уведомява незабавно компетентните органи по ал. 7 и 8.

Чл. 96. (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Лицата, които управляват финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, трябва да имат добра репутация и да притежават достатъчен опит да изпълняват задълженията си. При преценка на репутацията се вземат предвид и данните от регистъра за административните санкции, воден от ЕБО.

Чл. 97. (1) Когато холдинг със смесена дейност е предприятие майка на една или повече банки, лицензирани в Република България, БНБ може да изисква от холдинга и от неговите дъщерни дружества всяка информация, която би била подходяща за целите на надзора на консолидирана основа над дъщерните дружества банки.

(2) Българската народна банка може да извършва самостоятелно или с помощта на назначени за целта лица проверка на място на получената информация по ал. 1.

(3) Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни дружества е застраховател, БНБ може да проверява получената информация по ал. 1 и по реда на чл. 99.

(4) Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни дружества не са учредени в Република България, получената информация по ал. 1 може да бъде проверявана и по реда на чл. 100.

(5) За целите на надзора на консолидирана основа БНБ може да поиска информацията по ал. 1 от съответния надзорен орган в държава членка.

(6) Българската народна банка предоставя информацията по ал. 1 по искане на органа за надзор на консолидирана основа в държава членка.

(7) Правомощията на БНБ за събиране на информация по ал. 1 и 5 не водят до задължения за надзор на самостоятелна основа върху холдинга със смесена дейност и дъщерните му дружества, които не са банки, или върху дъщерните му дружества, които не са включени в обхвата на надзора на консолидирана основа.

Чл. 97а. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Когато холдинг със смесена дейност е предприятие майка на една или повече банки, лицензирани в Република България, БНБ упражнява общ надзор върху сделките между тези банки и

холдинга и неговите дъщерни дружества, без да се нарушават изискванията на част четвърта от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Банките по ал. 1 въвеждат адекватни процеси за управление на риска и механизми за вътрешен контрол, включително надеждни процедури за отчитане и осчетоводяване, за да идентифицират, измерват, наблюдават и контролират по подходящ начин сделките с холдинга майка със смесена дейност и неговите дъщерни дружества. Банките докладват пред БНБ всяка значима сделка с тях, различна от сделките по член 394 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) Процедурите и сделките по ал. 2 са обект на надзор от БНБ.

Чл. 98. (1) Когато е орган за надзор на консолидирана основа върху предприятие майка, което не е учредено в Република България, БНБ може да поиска от компетентния надзорен орган в държава членка да събере от предприятието майка информацията, която би била необходима за надзора на консолидирана основа, и да ѝ я предостави.

(2) Когато предприятието майка е учредено в Република България, но БНБ не упражнява надзор на консолидирана основа, по искане на органа за надзор на консолидирана основа БНБ има право да изисква от предприятието майка информацията, която би била необходима за надзора на консолидирана основа, и я предоставя на този компетентен орган.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Правомощията на БНБ за събиране на информация по ал. 1 и 2 не водят до задължения за надзор на самостоятелна основа върху предприятието майка, когато е финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция или дружество за спомагателни услуги.

Чл. 99. (1) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Когато упражнява надзор на консолидирана основа върху банки, финансови холдинги, финансови холдинги със смесена дейност или холдинги със смесена дейност, които имат за дъщерни дружества един или повече застрахователи или инвестиционни посредници, чиято дейност подлежи на лицензиране, БНБ си сътрудничи и обменя информация с компетентните органи за надзор върху застрахователите и/или инвестиционните посредници.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Българската народна банка поддържа списък на финансовите холдинги и на финансовите холдинги със смесена дейност, върху които упражнява надзор на консолидирана основа. Българската народна банка предоставя този списък на компетентните органи на другите държави членки, на Европейската комисия и на ЕБО и ги уведомява за настъпилите промени в списъка.

Чл. 100. (1) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) По искане на компетентен надзорен орган на държава членка БНБ извършва проверка на определена информация за кредитна институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция, дружество

за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност или техни дъщерни дружества, които извършват дейност на територията на Република България.

(2) Проверката по ал. 1 може да бъде извършена самостоятелно от БНБ, от компетентния орган, поускал проверката, с негово участие или от външен одитор или експерт.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато кредитна институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция, дружество за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност, негово дъщерно дружество извършва дейност в държава членка, БНБ може да поиска от съответния надзорен орган в държавата членка да извърши проверка на определена информация за това лице.

(4) В случая по ал. 3 БНБ може да поиска да извърши самостоятелно проверката или да участва в извършването ѝ.

Чл. 101. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато банка, лицензирана в Република България, е дъщерно дружество на кредитна институция, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност от трета държава и спрямо нея не се упражнява надзор на консолидирана основа от БНБ или друг надзорен орган на държава членка, БНБ проверява дали дъщерното дружество банка е обхванато от надзор на консолидирана основа, съответстващ на принципите по този закон и на Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Българската народна банка извършва проверката по ал. 1 по своя инициатива или по искане на предприятието майка или на дъщерно дружество застраховател или инвестиционен посредник, лицензирани в държава членка, и провежда консултации с компетентните органи за надзор върху тези лица.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При извършване на проверката по ал. 1 БНБ взема предвид становището на Европейския банков комитет дали правилата за надзор на консолидирана основа на съответната трета държава биха постигнали целите на надзора на консолидирана основа съгласно чл. 111–127 от Директива 2013/36/ЕС. След приключване на проверката и преди вземането на решение БНБ се консултира и с ЕБО.

(4) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако установи, че не се упражнява надзор на консолидирана основа или упражняваният надзор не съответства на принципите по този закон и по Регламент (ЕС) № 575/2013, БНБ може да приложи спрямо банката дъщерно дружество подходящи надзорни техники за постигане целите на надзора на консолидирана основа върху банката.

(5) Българската народна банка прилага надзорните техники по ал. 4 след консултации с другите компетентни органи от държави членки за надзор върху лицата по ал. 1, както и с надзорния орган от третата държава.

(6) Българската народна банка участва в консултации по искане на компетентен орган от друга държава членка в случаите, когато този орган въз-

намерява да приложи надзорни техники за постигане целите на надзора на консолидирана основа.

(7) (Доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) Българската народна банка може да поиска учредяването на финансов холдинг или на финансов холдинг със смесена дейност, чийто адрес на управление да е на територията на която и да е държава членка и спрямо който да се прилагат принципите на надзора на консолидирана основа, установени в този закон.

(8) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка съобщава надзорните техники по ал. 4 на Европейската комисия, ЕБО и другите заинтересовани надзорни органи.

Раздел V

Надзорно оповестяване

Чл. 102. (1) Българската народна банка оповестява следната информация:

1. разпоредбите на нормативните актове, правилата и указанията в областта на регулирането и надзора на банковата дейност;

2. начина на прилагане от БНБ на диспозитивните норми от правото на Европейския съюз и на нормите, даващи право на дискреция;

3. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) общите критерии и методологии, използвани от БНБ при надзорния преглед и оценката по чл. 79в;

4. (доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) обобщени статистически данни по основните елементи на банковия надзор, осъществяван от БНБ, както и броя и вида на надзорните мерки и на санкциите, наложени за нарушаване на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013 г. и на актовете по прилагането им, без да се засягат разпоредбите за професионалната тайна.

(2) Оповестяването на информация трябва да дава възможност за съдържателно сравнение на подходите, възприети от БНБ, с тези, възприети от компетентните органи на другите държави членки.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Оповестяването по ал. 1 се извършва по начин и във форма, съгласувани от БНБ с ЕБО.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) За целите на част пета от Регламент (ЕС) № 575/2013 БНБ публикува:

1. приетите общи критерии и методици за преглед на спазването на чл. 405–409 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. обобщено описание на годишна база на резултатите от надзорния преглед и описание на приложените надзорни мерки в случай на неспазване на чл. 405–409 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Раздел VI

Нагзорни мерки

Чл. 103. (1) Българската народна банка може да приложи мерките по ал. 2, когато установи, че банка или нейни администратори или акционери са извършили нарушения, изразяващи се във:

1. (доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) нарушаване или заобикаляне разпоредбите на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013 или на нормативните и други актове и предписанията на БНБ;

2. нарушаване на изискванията за доверителност;

3. сключване на банкови сделки, които засягат финансовата стабилност на банката, или на банкови сделки, които чрез използване на подставени лица осуетяват или заобикалят прилагането на разпоредбите на този закон, на нормативните и други актове и предписанията на БНБ;

4. неизпълнение на поети от банката писмени ангажименти към БНБ;

5. (доп. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) извършване на сделки или други действия в нарушение на издадения лиценз за банкова дейност или на издадено друго разрешение или одобрение от БНБ;

6. възпрепятстване упражняването на банков надзор;

7. (изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) неплащане на премийна вноска към Фонда за гарантиране на влоговете в банките или други действия, застрашаващи интересите на вложителите;

8. извършване на сделки или операции, представляващи изпиране на пари, или в нарушение на Закона за мерките срещу изпирането на пари и на актовете по прилагането му;

9. застрашаване стабилността на платежните системи;

10. (доп. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) нарушаване на условията, въз основа на които е издаден лицензът или друго разрешение или одобрение на банката;

11. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) наличие на множество случаи на превишения по чл. 366 от Регламент (ЕС) № 575/2013 при използване на вътрешния модел за пазарен риск, които показват, че моделът не е достатъчно точен;

12. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) представяне на непълна или неточна информация при изпълнение на задълженията по чл. 99, параграф 1, чл. 101, чл. 394, параграф 1, чл. 415, параграфи 1 и 2 и чл. 430, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или оповестяване на непълна или неточна информация при изпълнение на задълженията по чл. 431, параграфи 1–3 и чл. 451, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

13. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) нееднократно или за продължителен период от време неспазване от банката на изискването по чл. 412 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

14. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) неспазване на условията, установени в чл. 405 от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато банка притежава секюризираща позиция;

15. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) извършване на плащания към притежатели на инструменти, включени в собствения капитал на банката, в нарушение на ограниченията, определени с наредбата по чл. 39, ал. 3, или в случаите, в които съгласно чл. 28, 51 или 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013 се забраняват такива плащания към притежатели на инструменти, включени в собствения капитал;

16. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) допускане от банката на едно или повече лица, които не отговарят на изискванията по чл. 10 или 11, да участват в състава на управителния съвет, на съвета на директорите или на надзорния съвет;

17. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) липса на одобрение от БНБ на плана за запазване на капитала, изготвен от банката съгласно наредбата по чл. 39, ал. 2.

18. (нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) непланиране на промени в дейността в определения от БНБ срок или по преценка на БНБ предложените от банката промени не са подходящи за отстраняването на слабостите и пречките във връзка с изготвяне и приемане на планове за възстановяване по глава втора, раздел I от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

(2) В случаите по ал. 1 БНБ може да:

1. отпрати писмено предупреждение до банката;

2. (доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) свика общо събрание на акционерите или да насрочи заседание на управителния и надзорния съвет (съвета на директорите), като определи дневния ред за провеждане на общото събрание или заседанието, включително и да изиска приемане на решение за смяна на специализираното одиторско предприятие;

3. разпореди писмено да се преустановят и отстранят допуснатите нарушения;

4. разпореди писмено да се предприемат мерки за подобряване на финансовото състояние на банката;

5. (доп. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) изиска от банката да притежава собствен капитал, надвишаващ изискванията, установени с наредбата по чл. 39, ал. 2 и в Регламент (ЕС) № 575/2013, във връзка с рисковете или елементи от тях, които не попадат в обхвата на чл. 1 от регламента; при определяне на допълнителното капиталово изискване въз основа на прегледа и оценката по чл. 79в се вземат предвид:

а) качествените и количествените характеристики на процеса за оценка на капитала на банката по чл. 73а;

б) текущата адекватност на вътрешните правила за управление и контрол по чл. 15, ал. 1, т. 4 и 6;

в) резултатът от надзорния преглед и оценка по чл. 79в и 80г;

з) оценката на системния риск;

6. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) разпореди отстраняването на недостатъците по отношение на обхващането на рисковете от вътрешен подход или предприемането на необходимите мерки за ограничаване на последиците от тях, в т.ч. чрез налагане на по-високи мултипликационни коефициенти;

7. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) отнеме разрешението за използване на вътрешен подход или да изиска своевременно усъвършенстване на подхода;

8. (предишна т. 6, доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) разпореди писмено на банката да предприеме действия за промени в лихвите, падежната структура и другите условия, отнасящи се до политиката и операциите на банката, както и да разпореди редуциране на риска, който е присъщ на дейността, продуктите и системите на банката;

9. (предишна т. 7 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) ограничи дейността на банката, като ѝ забрани да извършва определени сделки, дейности или операции;

10. (предишна т. 8 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) ограничи обема на определен вид дейности, извършвани от банката;

11. (предишна т. 9 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) задължи писмено банката да увеличи капитала си;

12. (предишна т. 10, изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) изиска от банката да използва нетната си печалба за увеличаване на собствения капитал или да ѝ забрани:

а) плащането на дивиденди или разпределянето на капитал под друга форма, или

б) плащането на лихва на акционерите или държателите на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, като спазването на тази забрана не представлява неизпълнение от страна на банката по инструментите;

13. (предишна т. 11 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) забрани извършването на дейност от чуждестранна банка чрез клон или директно; когато е наложена постоянна забрана за извършване на дейност от клон на банка, съответният орган на банката взема решение за прекратяване дейността на клона, за уреждане на отношенията с кредиторите на банката и за заличаването му от съответния търговски регистър;

14. (доп. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., предишна т. 12 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) изиска ограничаване на оперативните разходи на банката, включително на променливите възнаграждения като процент от общите нетни приходи, когато това е несъвместимо с поддържането на достатъчен собствен капитал, и/или да забрани изплащането им;

15. (предишна т. 13 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) изиска промени във вътрешните правила и процедури на банката;

16. (изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., предишна т. 14 – ДВ, бр. 27 от 2014 г., доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) разпореди писмено на банката да освободи едно или повече лица, оправомощени да управляват и представляват банката, както и членове на управителния съвет, съвета на директорите или на надзорния съвет, лица от висшия ръководен персонал или други администратори на банката; ако в определения от БНБ срок банката не освободи съответното лице, БНБ може да го отстрани от длъжност и може да назначи друго на негово място за времето до провеждане на съответния избор; от деня на получаването на акта на БНБ за отстраняване от длъжност правомощията на лицето – адресат на мярката, се преустановяват и извършените от него управителни и представителни действия след тази дата нямат действие спрямо банката;

17. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., предишна т. 15 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) лиши временно от право на глас акционер и/или му нареди писмено да прехвърли притежаваните от него акции в срок 30 дни;

18. (предишна т. 16 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) забрани извършването на сделки и операции с лица, с които банката е в тесни връзки или които принадлежат към същата консолидирана група, към която принадлежи и банката, или които са членове на органите за управление на банката, или които упражняват контрол върху банката, или имат квалифицирано дялово участие, или участват в управлението на лицата, които упражняват контрол върху банката;

19. (предишна т. 17, доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) постави допълнителни изисквания към банката във връзка с извършваната от нея дейност включително изиска публично оповестяване на допълнителна информация или промени в устава на банката;

20. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) изисква прилагане на специална политика за пробизиране или третиране на активите чрез капиталовите изисквания;

21. (предишна т. 18 – ДВ, бр. 27 от 2014 г., отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.);

22. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) оповести публично информация за извършено нарушение с посочване на нарушителя;

23. (предишна т. 19 – ДВ, бр. 27 от 2014 г., доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) назначи двама или повече квестори на банката за определен срок в случаите, когато не са налице условията за назначаване на временен управител по чл. 46 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;

24. (предишна т. 20 – ДВ, бр. 27 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) постави банката под специален надзор при условията и по реда на чл. 115 – 121;

25. (доп. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., предишна т. 21 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) отнеме лиценза за извършване на банкова дейност или друго издадено от нея разрешение или одобрение; с акта за отнемането на лиценза БНБ задължително назначава квесторци, ако такива не са били назначени преди издаването на този акт.

(3) При прилагане на мерките по ал. 2 разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс относно обясненията и възраженията на заинтересованите лица не се прилагат.

(4) Актовете за прилагане на мерките по ал. 2 подлежат на незабавно изпълнение.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Българската народна банка има право да иска обявяване на актовете за прилагане на мерките по ал. 2, съответно вписване на подлежащите на вписване обстоятелства, произтичащи от налагането на тези мерки, в търговския регистър.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато акционери са лишени временно от право на глас по реда на ал. 2, т. 17, размерът на притежаваните от тях акции не се взема предвид при изчисляване на необходимия кворум за провеждане на общото събрание на акционерите и за вземане на решение от това събрание. В тези случаи, ако възникне опасност за надеждността или сигурността в управлението на банката или на нейните операции, БНБ може да приложи спрямо банката мерките по ал. 2, т. 9, 12 и 22.

(7) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка приема подходящи мерки по ал. 2 спрямо банка, лицензирана в Република България, която осъществява чрез клон или директно дейност на територията на друга държава членка, в случаите, когато получи уведомление от компетентните органи на приемащата държава, че тази банка не спазва приложимите законови разпоредби за осъществяване на банкова дейност в съответната държава членка или на Регламент (ЕС) № 575/2013, както и когато има съществена вероятност да не ги спази. Видът и характерът на предприетите мерки се съобщават незабавно на компетентните органи на приемащата държава. Когато бъде уведомена от компетентния орган на приемаща държава за предприети превантивни мерки спрямо банката и БНБ прецени, че тези мерки не са подходящи, тя може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска разглеждането му съгласно чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Българската народна банка задължително отнема разрешението на банка за извършване на дейност по чл. 6, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, ако Комисията за финансов надзор поиска това с мотивирано предложение.

(9) В случаите по ал. 1 БНБ може да приложи съответните подходящи мерки по ал. 2 и спрямо клоновете на банки от трета държава и техните

администратори, както и спрямо клоновете на банки от държава членка и техните администратори, при спазване изискванията на раздел II.

(10) (Изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г.) При нарушение на този закон или на актовете по прилагането му, извършено от финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност или допуснато от лице, управляващо финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност, БНБ може да приложи мерки по ал. 2 спрямо финансовия холдинг, финансовия холдинг със смесена дейност или холдинга със смесена дейност, както и спрямо неговите администратори.

(11) При прилагане на мерките по ал. 9 БНБ си сътрудничи с компетентните органи на съответните държави членки.

(12) (Нова – ДВ, бр. 22 от 2014 г., в сила от 11 март 2014 г.; доп. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Българската народна банка може да приложи мерки по ал. 2 и при нарушаване разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1031/2010 и на Регламент (ЕС) 2015/2365 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно прозрачността при сделките с финансиране на ценни книжа и при повторното използване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 337/1 от 23 декември 2015 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2015/2365“.

(13) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка може да приложи мерки по ал. 2 и когато съществува вероятност банката да наруши разпоредбите на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на актовете по прилагането им в рамките на следващите 12 месеца.

(14) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Българската народна банка информира ЕБО за всяка приложена постоянна забрана по ал. 2, т. 13, включително за обжалването ѝ и резултатите от него.

Чл. 103а. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Българската народна банка може да наложи специално изискване за ликвидност, ако въз основа на прегледа и оценката, извършени в съответствие с чл. 79в, прецени, че не са обхванати всички рискове, свързани с ликвидността, на които е изложена или може да бъде изложена банката, като взема предвид:

1. модела на стопанска дейност на банката;
2. правилата за управление на ликвидността на банката;
3. резултатите от надзорния преглед и оценката по чл. 79в;
4. системния ликвиден риск, който застрашава целостта на финансовия пазар.

(2) Българската народна банка задължително налага допълнително капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5, когато:

1. (изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г., изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) банка не отговаря на изискванията по чл. 73, ал. 1, чл. 73а, ал. 1 и 2 или чл. 393 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. рисковете или елементи от тях не са покрити от изискванията за собствен капитал, определени в наредбата по чл. 39, ал. 2 или в Регламент (ЕС) № 575/2013;

3. не се очаква в рамките на подходящ срок в резултат на самостоятелното прилагане на други мерки банката да подобри в достатъчна степен правилата, процедурите, механизмите и стратегиите си;

4. прегледът по чл. 79в или чл. 80в, ал. 3 и 4 разкрива, че неспазването на изискванията за прилагане на съответния подход има вероятност да доведе до неадекватни капиталови изисквания;

5. има вероятност рисковете да са подценени, независимо от спазването на приложимите изисквания на този закон и на Регламент (ЕС) № 575/2013;

6. банка е уведомила БНБ, че резултатите от стрес теста по чл. 377, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съществено надвишават капиталовото изискване за портфейла ѝ за корелационно търгуване.

Чл. 104. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В случаите, когато БНБ е приложила мярката по чл. 103, ал. 2, т. 2 или 11, общото събрание на акционерите се свиква от БНБ чрез покана, която се обявява в търговския регистър. В този случай чл. 223, ал. 1–3 и 5 и чл. 223а от Търговския закон, както и разпоредбите от устава на банката относно свикване на общото събрание не се прилагат.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Общото събрание на акционерите се открива и провежда не по-рано от 7 дни от обявяването на поканата в търговския регистър.

(3) При липса на кворум в случаите по ал. 1 се насрочва ново заседание на общото събрание на акционерите за следващия работен ден и то е законно независимо от представения на него капитал. Датата на новото заседание се посочва в поканата за първото заседание.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В случаите по чл. 103, ал. 2, т. 11 определеният от общото събрание срок за записване и извършване на вноските по записаните акции не може да е повече от 30 дни от датата на обявяването в търговския регистър на поканата за записване на акции.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) В случаите по чл. 103, ал. 2, т. 11 разпоредбата на чл. 194, ал. 3, изречение второ от Търговския закон не се прилага, а правото на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон се погасява в срок 14 дни след обявяването в търговския регистър на поканата за записване на акции.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако акционери, които притежават квалифицирано дялово участие, с дейността или с влиянието си в управлението на банката са навредили на нейната надеждност или сигурност или ако по преценка на БНБ не разполагат с финансови възможности за участие в увеличаването на капитала до определения от БНБ размер, БНБ има право

при прилагане на мярката по чл. 103, ал. 2, т. 11 да ограничи или да лиши акционерите на банката от правото им да участват съответно на дела им в увеличаването на капитала по реда на чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон.

(7) В случаите по ал. 6 БНБ може да задължи банката да увеличи капитала си под условие, че новите акции се закупят от лица и по цена, определени от БНБ.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) При прилагане на мярката по чл. 103, ал. 2, т. 11, както и в случаите на увеличаване на капитала по реда на чл. 110 и 118 спрямо банка – публично сдружение, разпоредбите на чл. 112–112в от Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се прилагат, а се прилага редът, установен в Търговския закон и в този закон.

Раздел VII

Квестор

Чл. 105. (1) Квесторът е физическо лице.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Квесторът трябва по преценка на БНБ да притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи, и да отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3–9. Той не трябва да се намира с банката или с неин длъжник в отношения, които пораждаат основателно съмнение за неговата безпристрастност.

(3) Назначените квестори вземат решения с единодушие и упражняват правомощията си съвместно, освен ако БНБ реши друго.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Квесторът декларира писмено пред БНБ обстоятелствата по ал. 2, изречение второ и чл. 11, ал. 4. Той е длъжен да уведоми незабавно БНБ за промените в тези обстоятелства.

Чл. 106. (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) Квесторите се назначават и освобождават от БНБ, като изискването за издаване на одобрение по чл. 11, ал. 3 не се прилага.

(2) Освен в случаите по ал. 3 срокът, през който банката се управлява от квестори, не може да надхвърля общо 6 месеца. Ако в този срок не е отнет лицензът на банката, с изтичането на срока правомощията на квесторите се прекратяват и правата на всички органи на банката се възстановяват.

(3) Ако БНБ е отнела лиценза на банката, правомощията на квесторите се прекратяват след назначаването от съда на ликвидатор, съответно на синдик.

(4) Българската народна банка може по всяко време да прекрати правомощията на квестора и да назначи друг на негово място. Актът на БНБ не подлежи на обжалване.

(5) След издаването на акта за назначаване на квестор БНБ го връчва незабавно на съответната банка и публикува съобщение най-малко в един централен ежедневник.

Чл. 107. (1) С назначаването на квестори всички правомощия на надзорния и управителния съвет, съответно на съвета на директорите, на банката се преустановяват и се упражняват от квесторите, доколкото в акта за назначаването им не са предвидени ограничения.

(2) По време на управлението на квесторите общото събрание на акционерите може да се свиква само от квесторите и да взема решение само по обявения от тях дневен ред. При условията на чл. 109 и 110 квесторите упражняват правомощията на общото събрание на акционерите.

(3) Българската народна банка може да издава задължителни предписания на квесторите във връзка с дейността им.

(4) Квесторите могат да прехвърлят някои от правомощията си на други лица, включително на администратори, чиито правомощия са преустановени.

(5) Квесторите се отчитат за дейността си само пред БНБ и при поискване ѝ представят незабавно отчет за дейността си.

(6) Действия и сделки, извършени от името и за сметка на банката без предварително упълномощаване от квесторите, са нищожни.

Чл. 107а. (Нов – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) (1) С акта за назначаването на квестор БНБ може да:

1. му предостави правото да одобрява решенията на органите по чл. 107, ал. 1, които запазват правомощията си; техните решения не пораждат действие без одобрението на квестора;

2. определи сделките, дейностите и операциите, които банката може да извършва само с предварителното разрешение на квестора.

(2) Освен правомощията по ал. 1 квесторът има право:

1. на достъп до всички документи за заседанията на органите по чл. 107, ал. 1;

2. да присъства на заседанията и да предлага включване на въпроси в дневния ред;

3. да възлага на специализирана служба за вътрешен одит извършването на проверки по определени от него въпроси.

Чл. 108. (1) Квесторите имат неограничен достъп и контрол върху помещението на банката, счетоводната и другата документация, нейното имущество и дъщерните ѝ дружества.

(2) По искане на квесторите прокуратурата и органите на Министерството на вътрешните работи са длъжни да оказват съдействие за упражняване на правомощията им по ал. 1.

(3) Веднага след назначаването им квесторите осигуряват защита на активите на банката, като могат да предприемат всички необходими дейст-

вия, насочени към опазване на активите, документите и информацията на банката, включително като:

1. променят реда за влизане в сградите на банката и в помещенията;
2. променят пароли за достъп до компютрите на банката и предоставят достъп само на ограничен брой служители;
3. издават нов вид пропуски за влизане в помещенията на банката на оправомощените служители и контролират достъпа на другите служители до тези помещения.

(4) Квесторите прекратяват пълномощията на всички лица, които могат да задължават или да извършват каквито и да са действия от името и за сметка на банката, и упълномощават други лица.

(5) Квесторите информират банките кореспонденти, регистраторите и агентите по ценни книжа, лицата, управляващи активи за сметка на банката, както и съответните трети лица за обстоятелствата по ал. 4.

(6) В 5-дневен срок от назначаването им квесторите изпращат до всеки клон на банката, включително до клоновете ѝ в държави членки и в трети държави и до дъщерните ѝ дружества, препис от акта на БНБ за назначаване.

(7) Квесторите прекратяват плащанията на дивиденди или друга форма за разпределение на капитал на акционери, както и плащанията на администратори, освен на дължими трудови възнаграждения или възнаграждения за извършените от тях услуги на банката по искане на квесторите.

Чл. 109. (1) Ако лицензът на банката не е отнет, квесторите имат право да вземат решение за преобразуване чрез вливане или сливане с друга банка, което подлежи на одобряване от БНБ след представяне на разрешение от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително. В тези случаи квесторите упражняват всички правомощия на общото събрание на акционерите, предвидени в Търговския закон във връзка с преобразуването.

(2) Българската народна банка дава одобрението по ал. 1 само ако прецени, че преобразуването няма да доведе за придобиващата или новосъздадената банка до нарушаване на изискванията за осъществяване на банкова дейност съгласно този закон и актовете за неговото прилагане, както и ако при преобразуването се поемат всички задължения на управляваната от квесторите банка.

Чл. 110. (1) Ако лицензът на банка не е отнет, квесторите с одобрение на БНБ могат да вземат решение за увеличаване на капитала чрез издаване на нови акции, които предлагат на акционерите. Вноските до размера на емисионната стойност се внасят изцяло в определен от квесторите срок.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) В случаите по ал. 1 разпоредбата на чл. 194, ал. 3, изречение второ от Търговския закон не се прилага, а правото на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон се погасява в срок 14 дни след обявяването в търговския регистър на поканата за записване на акции.

(3) Незаписаните акции, както и акциите, вноските по които не са направени по реда на ал. 2, се предлагат от квесторите на групи лица.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако не е отнет лицензът на банка, която не отговаря на изискванията за собствения капитал по чл. 39 или на Регламент (ЕС) № 575/2013, квесторите с одобрение на БНБ могат да вземат решение за увеличаване на капитала чрез издаване на нови акции и да отнемат правата на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон. В тези случаи новите акции се предлагат, без да се прилага процедурата по чл. 194 от Търговския закон. Лицата, участващи в увеличаването на капитала, придобиват новите акции, при условие че получат одобрение от БНБ, ако такова се изисква.

(5) Българската народна банка дава одобрение по ал. 4, когато:

1. акционерите на банката с дейността или с влиянието си в управлението ѝ са навредили на нейната надеждност или сигурност, или

2. по преценка на БНБ акционерите на банката не разполагат с финансови възможности за увеличаване на капитала до определения от БНБ размер, или

3. по преценка на БНБ предоставянето на възможност за упражняване правата на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон може да осуети или да забави в неприемлив за нуждите на оздравяване на банката срок увеличаването на капитала на банката.

Чл. 111. (1) Квесторите могат да предприемат действия и мерки, насочени към оздравяване на банката, включително да договарят с кредиторите на банката намаляване, разсрочване и новирание на вземанията им.

(2) Квесторите могат да спрат изпълнението на решения, взети от общото събрание или от управителните органи на банката.

(3) (Нова – ДВ, бр. 22 от 2018 г.) Квесторите нямат право да заличават учредени от длъжници обезпечения.

Чл. 112. (1) Квесторът упражнява правомощията си с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умислено.

(2) Всички служители на банката са длъжни да съдействат на квестора при осъществяване на неговите правомощия.

Чл. 113. Квесторът получава за своята работа възнаграждение за сметка на банката, чийто размер се определя от БНБ.

Чл. 114. (1) Българската народна банка може да назначи квестор в клона на банка със седалище в трета държава, като в тези случаи разпоредбите на този раздел се прилагат съответно.

(2) Квесторът по ал. 1 се подчинява единствено на разпоредженията на БНБ.

Раздел VIII

Специален надзор при опасност от неплатежоспособност

Чл. 115. (1) (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Българската народна банка може да постави банка под специален надзор при следните условия:

1. банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими, и БНБ е започнала процедура за проучване по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, и

2. банката не отговаря на условията за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г., изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Срокът на специалния надзор не може да надхвърля един месец.

(4) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) В случаите на чл. 107, 109, 110 и чл. 115–121 разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се прилагат по отношение на банка – публично дружество.

Чл. 116. (1) В случаите по чл. 115, ал. 1 БНБ поставя банката под специален надзор, като:

1. назначава квестори, ако такива не са били назначени преди това, и определя техните правомощия;

2. определя срока и условията на специалния надзор.

(2) В случаите по ал. 1 БНБ може да:

1. намали лихвите по задълженията на банката до средния им пазарен размер;

2. спре за определен срок изцяло или частично изпълнението на всички или на някои от задълженията ѝ;

3. ограничи дейността ѝ изцяло или частично;

4. определи условия и допълнителни изисквания относно реда за разпореждане с имуществото на банката;

5. разпорежи принудително увеличаване на капитала, включително като лиши досегашните акционери от право да участват в увеличаването;

6. отстрани от длъжност членовете на съвета на директорите, съответно на управителния и на надзорния съвет;

7. лиши временно от право на глас акционери, притежаващи пряко или косвено повече от 10 на сто от акциите с право на глас, ако с дейността или с влиянието си в управлението на банката са навредили на нейната надеждност или сигурност;

8. разпорежи принудително намаляване на акционерния капитал на банката с размера на натрупаната от банката загуба.

(3) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Мярката по ал. 2, т. 2 не може да предвижда пълно ограничаване на достъпа на вложителите до влоговете за срок, по-дълъг от 5 работни дни.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Подлежащите на вписване обстоятелства по ал. 1 и 2 се вписват в търговския регистър по искане на БНБ.

Чл. 117. (1) Принудително намаляване на акционерния капитал се прилага, при условие че натрупаната от банката загуба не може да бъде покрита от резервите с общо предназначение, включително от неразпределените печалби от минали години.

(2) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 8 едновременно с намаляването на капитала се взема решение за увеличаване на капитала по реда на чл. 203 от Търговския закон. В този случай акционерите на банката губят правото по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон на придобиване на съответна на техния дял преди увеличаването част от новите акции.

Чл. 118. (1) (Отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

(2) (Отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

(3) (Изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

(4) Когато БНБ е разпоредила увеличаване или намаляване на капитала на банка, квесторът упражнява правомощията на общото събрание и определя условията, реда и сроковете за записване на акции и извършване на вноските. В тези случаи редът за увеличаване и намаляване на капитала, предвиден в устава на банката, не се прилага.

(5) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 7 размерът на притежаваните акции от лишения от право на глас акционер не се взема предвид при изчисляване на необходимия кворум за провеждане на общото събрание на акционерите и за вземане на решения от това събрание.

Чл. 119. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Нищожни са действията и сделките, извършени от банката в нарушение на чл. 116, ал. 2, т. 1–4 след обявяването в търговския регистър на решението на БНБ.

(2) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 изпълнителните производства, включително производствата по изпълнение по реда на Закона за особените залози срещу имуществото на банката, се спират.

(3) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 е разрешено:

1. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) изпълнението на задължения, възникнали от нареждания за превод, въведени в платежна система с окончателност на сметлента преди поставянето на банката под специален надзор;

приети за сметлент от банката преди поставянето ѝ под специален надзор;

2. изпълнението на нареждания за плащания, произтичащи от упражняването на права или изпълнението на задължения по споразумения за фи-

нансови обезпечения, ако нарежданията са дадени преди или на датата на поставяне на банката под специален надзор или ако насрещната страна по обезпечението докаже, че не е знаела за поставянето на банката под специален надзор;

3. извършването на нетиращи операции чрез платежна система;

4. изпълнението на парични задължения, свързани с издръжката на банката или възникнали след датата на специалния надзор в резултат на правни сделки и действия, извършени от квесторите и необходими за оздравяването на банката.

(4) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 и за периода, за който БНБ е упражнила това правомощие, се смята, че банката не е в забава относно изпълнението на паричните задължения, чието изпълнение е спряно.

(5) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 банката не носи имуществена отговорност за неизпълнението на задълженията, чието изпълнение е спряно със специалния надзор. През времето на специалния надзор не текат лихви за забава и неустойки относно паричните задължения на банката, чието изпълнение е спряно, а договорните лихви върху такива задължения се начисляват, но се заплащат след вдигане на специалния надзор.

Чл. 120. (1) Квесторите при специален надзор имат правомощията по раздел VII и по този раздел, освен ако в акта на БНБ за назначаването им е предвидено друго.

(2) Квесторите при специален надзор могат да:

1. спрат изпълнението на решения, взети от общото събрание или от управителните органи на банката;

2. прекратят без предизвестие договори, сключени преди налагането на специалния надзор, без банката да дължи обезщетение в случаите, когато тези договори са неизгодни за банката и клаузите им се отклоняват от действащите пазарни условия.

Чл. 121. (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) В 10-дневен срок от назначаването им квесторите при специален надзор представят на БНБ счетоводен отчет и доклад за текущото състояние на банката. Те могат да предлагат и вземането на мерки по чл. 103, ал. 2.

Раздел IX

План за реструктуриране на банка

(Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г., отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г.,
в сила от 14 август 2015 г.)

Чл. 121а. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г., отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

Глава дванадесета
**Ликвидация, продажба на предприятието
и закриване на клон**

Раздел I

Доброволна ликвидация

Чл. 122. (1) Решение за доброволна ликвидация на банка може да се вземе от общото събрание на акционерите след предварително разрешение на БНБ.

(2) Към искането за издаване на разрешение по ал. 1 банката представя в БНБ одобрен от управителния ѝ орган план за ликвидацията.

(3) Българската народна банка издава разрешение, ако установи, че банката е платежоспособна и може да изпълни без отлагане задълженията си към кредиторите.

(4) С издаване на разрешението от БНБ лицензът на банката се смята за обезсилен. БНБ предприема необходимите мерки, за да уведоми обществеността за обезсилването.

(5) Българската народна банка може да откаже даването на разрешение за доброволна ликвидация, ако:

1. прецени, че банката няма да може да заплати без отлагане или да уреди по друг начин своите задължения към кредиторите;

2. прецени, че предложеният план за ликвидация не е в интерес на кредиторите на банката;

3. представените от банката документи съдържат непълна, противоречива или недостатъчна информация;

4. не са представени в определения срок допълнително поисканите документи, необходими за извършване на преценката дали са налице условията за издаване на разрешение или за отказ.

(6) Условията и редът за издаване на разрешение за доброволна ликвидация се определят с наредба на БНБ.

Чл. 123. Разноски по ликвидацията са:

1. възнаграждението на ликвидаторите;

2. трудовите възнаграждения, осигурителните вноски и другите суми, дължими по трудовите правоотношения със служителите на банката в производство по ликвидация;

3. възнагражденията на наетите от ликвидатора експерти, консултанти и пълномощници във връзка с упражняването на правомощията му;

4. други разходи по сключени договори и дейности, които се налагат от производството по ликвидация.

Чл. 124. (1) Вземанията на вложителите в банката се смятат за предявени пред ликвидатора.

(2) Ликвидаторът съставя списък на предявените вземания на кредиторите на банката, който се предоставя на тяхно разположение в помещението на банката.

(3) Ликвидаторът разпределя набраните средства в производството по ликвидация на банка по реда на чл. 94, ал. 1, т. 1–8 от Закона за банковата несъстоятелност.

(4) Кредиторите по вземания, свързани с разноски, които се налагат от производството по ликвидация, получават плащане на падежа, а когато не са получили плащане на падежа, се удовлетворяват по реда на чл. 123, т. 4.

Чл. 125. (1) Когато ликвидаторът на банка установи в процеса на доброволна ликвидация, че банката е неплатежоспособна по смисъла на чл. 36, ал. 2, той предлага на БНБ да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност. Към предложението ликвидаторът прилага доклад и документи, удостоверяващи финансовото състояние на банката.

(2) Българската народна банка извършва проверка на предложението по ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Ако предложението по ал. 1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, в срок 5 работни дни от предложението по ал. 1 взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.

(4) Съдът разглежда искането на БНБ при условията и по реда, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност.

Раздел II

Принудителна ликвидация

Чл. 126. На всяка банка, на която е отнет лицензът за извършване на банкова дейност на основание чл. 36, ал. 1, Фондът за гарантиране на влоговете в банките назначава ликвидатори.

Чл. 127. (1) Ликвидатор в производство по ликвидация на банка може да бъде само физическо лице.

(2) Разпоредбите на чл. 25, ал. 1 и 2 от Закона за банковата несъстоятелност се прилагат съответно и за ликвидатора на банка.

(3) Правомощията на ликвидатор на банка се осъществяват най-малко от две лица.

(4) Българската народна банка има право по всяко време да извършва проверки за наличието на изискванията на ал. 2. Ако БНБ установи, че ликвидаторът не отговаря на тези изисквания, тя може да отправи искане до Фонда за гарантиране на влоговете в банките за освобождаването му.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Ако са налице изискванията на този член, за ликвидатор могат да бъдат назначени и квесторите на банката, както и нейните временни или извънредни управители.

(6) Разпоредбата на чл. 34 от Закона за банковата несъстоятелност се прилага съответно и за ликвидатора на банка.

Чл. 128. (1) Ликвидаторът представя в БНБ и във Фонда за гарантиране на влоговете в банките доклади и отчети, чийто вид, съдържание и срокове се определят от подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банков надзор“.

(2) Ликвидаторът внася паричните средства, получени от осребряване на имуществото на банката или при събиране вземанията на банката, по особени сметки в левове, съответно в чуждестранна валута.

Чл. 129. Разпоредбите на чл. 123 и 124 се прилагат и за производството по принудителна ликвидация.

Чл. 130. (1) Когато Фондът за гарантиране на влоговете в банките или ликвидаторът установи в процеса на принудителна ликвидация на банка, че банката е неплатежоспособна по смисъла на чл. 36, ал. 2, т. 2 или че банката не изпълнява свои изискуеми парични задължения повече от 60 дни, той предлага на БНБ да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност. Към предложението фондът или ликвидаторът прилага доклад и документи, удостоверяващи финансовото състояние на банката.

(2) Българската народна банка извършва проверка на предложението по ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Ако предложението по ал. 1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.

(4) Съдът разглежда искането на БНБ при условията и по реда, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност.

Раздел III

Продажба на предприятието на банка

Чл. 131. (1) Предприятието на банка може да бъде продадено само на друга банка, при условие че БНБ даде предварително одобрение на сделката за продажба на предприятието.

(2) Едновременно с влизането в сила на договора за продажба на предприятието на банката се открива производство по доброволна ликвидация за тази банка.

(3) Преди сключване на сделката за продажба на предприятието на банка банката отправя към БНБ искане за предварително одобрение на сделката и за издаване на разрешение по чл. 122, ал. 1.

(4) Към искането по ал. 3 се прилагат пазарна оценка на предприятието на банката, проект на договора за продажба и други документи, определени с наредба на БНБ.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) При продажба на предприятието на банка кредиторите на банката продавач и на банката купувач се уведомяват чрез съобщение, обявено в търговския регистър и публикувано най-малко в два централни ежедневника. В тези случаи чл. 15, ал. 1, изречение второ от Търговския закон не се прилага.

(6) Българската народна банка може да не одобри сделката за продажба на предприятието на банка и да откаже даването на разрешение за доброволна ликвидация, ако:

1. прецени, че банката купувач няма да може да изплати в срок или да уреди по друг начин задълженията към кредиторите си, включително към кредиторите на банката продавач;

2. прецени, че при продажбата няма да бъдат защитени в достатъчна степен интересите на кредиторите на продавача и купувача;

3. прецени, че продажбата ще доведе до нарушаване по отношение на банката купувач на изискванията за осъществяване на банкова дейност съгласно този закон и актовете по прилагането му;

4. представените от банката документи съдържат непълна, противоречива или недостатъчна информация, или

5. не са представени в определения срок допълнително поисканите документи, необходими за извършване на преценката дали са налице условията за издаване на разрешение или за отказ.

(7) Ликвидаторът на банка, чието предприятие е било продадено, извършва между акционерите на банката разпределение на получената при продажбата цена след изтичане на срока по чл. 16а, ал. 1 от Търговския закон.

(8) Банка, която се намира в производство по ликвидация, може да бъде продадена като предприятие или да се влее в друга банка само с разрешение на БНБ. Българската народна банка издава разрешение само ако задълженията на тази банка се поемат изцяло от придобиващата или поемащата банка и ако прецени, че са налице обстоятелствата по ал. 6 или по чл. 109, ал. 2.

Раздел IV

Закриване на клон на банка

Чл. 132. (1) Когато банка, лицензирана в Република България, реши да закрие клон в чужбина, тя уведомява незабавно БНБ, като прилага подробен план относно начина, по който ще бъдат уредени задълженията, възникнали във връзка с дейността на клона.

(2) Българската народна банка преценява дали предложеният план защитава в достатъчна степен интересите на кредиторите на банката в чужбина и дали осигурява уреждане на отношенията с тях в подходящ срок. Българската народна банка може да направи възражения срещу плана в 30-дневен срок от представянето му и да даде съответните указания на банката.

(3) Банката има право да пристъпи към изпълнение на плана след одобрението му от БНБ.

(4) Клонът не може да бъде закрит, преди да бъдат уредени всички отношения между банката и кредиторите в съответната държава.

(5) Преди подаване на заявлението за заличаване на клона от съответния публичен регистър представляващите банката лица представят в БНБ писмена декларация, че са уредени всички отношения между банката и кредиторите в съответната държава, възникнали във връзка с дейността на клона.

(6) Разпоредбите на ал. 1–5 се прилагат съответно и за случаите, когато банка от трета държава, получила разрешение да извършва дейност чрез клон на територията на Република България, реши да закрие клона в Република България.

Глава тринадесета

Оздравителни мерки и прекратителни процедури

Раздел I

Общи положения

Чл. 133. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Оздравителни мерки са мерките спрямо местна или чуждестранна банка, предприети от БНБ или от компетентните органи на друга държава членка, както и от техните съдилища спрямо банка, включително нейните клонове в държава членка, с цел защита или възстановяване на нейната финансова стабилност, които мерки могат да засегнат съществуващи права на трети лица, включително мерките, свързани със спиране на плащанията, спиране на изпълнителни производства или намаляване размера на вземанията към банката. Оздравителните мерки включват прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или по съответното законодателство на друга държава членка.

(2) Прекратителни процедури са процедурите по ликвидация или несъстоятелност на банка, лицензирана в Република България или в друга държава членка, включително по отношение на нейните клонове в чужбина, или принудително прекратяване на дейността на клон на българска банка в държава членка или в трета държава, клон на банка, учредена в държава членка, както и всяка друга подобна процедура, свързана с прекратяване на дейността и

провеждане на колективно производство по осребряване и разпределение на активите на банка, открито и контролирано от съответните административни или съдебни органи на държава членка, включително когато производството приключва със споразумение или по друг подобен начин.

(3) По смисъла на тази глава акционерите на банката и нейните администратори не се смятат за трети лица.

(4) (Нова – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Мерките по ал. 1 са мерките, прилагани от БНБ и от компетентните органи на друга държава членка в качеството им на надзорни органи и органи за преструктуриране.

Раздел II

Оздравителни мерки

Чл. 134. (1) Българската народна банка е компетентният орган по прилагане на оздравителни мерки спрямо банка, лицензирана в Република България, включително спрямо нейните клонове на територията на държавите членки. Условията и процедурата за прилагането и обжалването на такива мерки, както и правните им последици се уреждат от българския закон, освен ако в тази глава е предвидено друго.

(2) Когато прилага оздравителни мерки спрямо банка, която има клонове в други държави членки, БНБ уведомява своевременно компетентните органи на тези държави членки преди прилагането на мерките, а когато това е невъзможно с оглед защитата на интересите на кредиторите на банката – едновременно с прилагането им. В уведомлението БНБ посочва правните и други последици от прилагането на мярката.

(3) В срок два работни дни от датата на издаването им актовете на БНБ за прилагане на оздравителни мерки се публикуват най-малко в два централни ежедневника в Република България.

(4) Актовете на БНБ за прилагане на оздравителни мерки, включително актовете за прилагане на оздравителни мерки спрямо клон на банка от трета държава, се публикуват в резюме в „Официален вестник“ на Европейския съюз, както и в два национални вестника на всяка държава членка, в която съответната банка има клон. Резюмето на акта се публикува на български език и на езиците на държавите членки, в които съответната банка осъществява дейност.

(5) Резюмето на акта по ал. 4 следва да съдържа описание на правните и фактическите основания за издаването на акта, името и адреса на съда, пред който актът може да бъде обжалван, както и срока за обжалване.

Чл. 135. (1) Преди да приложи оздравителни мерки спрямо клон на банка със седалище в трета държава, която има клонове и на територията на една или повече държави членки, БНБ уведомява компетентните органи на тези държави членки за намерението си да приложи оздравителни мерки спрямо

такъв клон, както и за техните правни и други последици. В случаите, когато не е възможно предварително уведомяване на компетентните надзорни органи, БНБ ги уведомява незабавно след прилагането на мерките.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Когато БНБ смята, че на територията на Република България трябва да бъдат приложени оздравителни мерки спрямо банка от държава членка, БНБ уведомява компетентните органи на изпрацащата държава.

Чл. 136. (1) Оздравителните мерки, предприети от компетентен орган на държава членка спрямо банка, лицензирана в тази държава членка, се признават пряко и без формалности в Република България, и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо клона на тази банка, извършващ дейност в Република България, както и спрямо третите лица в Република България. Правните последици на оздравителните мерки се уреждат от правото на съответната държава членка, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Лицата, които административат на територията на Република България оздравителни мерки, приложени от компетентен орган на държава членка, се ползват със същия статут и правомощия, каквито имат според законодателството на тази държава членка. Тези лица прилагат българския закон при реализацията на активи на банката на територията на Република България и при уреждането на трудови правоотношения, възникнали на територията на Република България.

(3) Оздравителните мерки, приложени от компетентен орган на държава членка спрямо клон на банка, лицензирана в трета държава, се признават пряко и без формалности в Република България, и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо третите лица в Република България.

Раздел III

Прекратителни процедури за банка

Чл. 137. (1) Компетентни да вземат решение за ликвидация или за откряване на производство по несъстоятелност на банка, лицензирана в Република България, са българските съдебни или административни органи. Решението на тези органи има действие и спрямо клоновете на банката в други държави членки.

(2) Освен ако в този закон е предвидено друго, по отношение на производството по ликвидация и производството по несъстоятелност на банка, лицензирана в Република България, се прилага българското законодателство, включително относно:

1. движимите вещи, които са обект на производството, и правния режим относно движимите вещи, придобити от банката след откриване на производството;

2. правата на банката и правомощията на нейния ликвидатор или синдик;
3. условията, при които могат да се правят прихващания;
4. последиците от откриването на производството върху текущите договори, по които банката е страна;
5. действието на производството върху делата, водени от отделни кредитори срещу банката;
6. вземанията, които се предявяват към банката, както и правния им режим, ако те са възникнали след откриване на производството;
7. реда и изискванията за предявяване и приемане на вземанията към банката;
8. правилата относно разпределението на набраните парични средства от осребряването на активи, поредността на вземанията на кредиторите на банката, както и правата на кредиторите, които са получили частично удовлетворение след откриването на производството по несъстоятелност в резултат на реализация на вещни обезпечения или чрез прихващане;
9. условията за прекратяване на производство по несъстоятелност и последиците от това;
10. правата на кредиторите след прекратяване на производството;
11. режима относно разноските в производството;
12. условията и реда за обявяване на правните актове, увреждащи интересите на кредиторите, за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими спрямо тях.

Чл. 138. (1) Българската народна банка уведомява своевременно компетентния орган на съответните държави членки, в които банката по чл. 137, ал. 1 осъществява дейност чрез клон, че е поискано започването на принудителна ликвидация или откриването на производство по несъстоятелност, съответно че е издадено разрешение за доброволна ликвидация на тази банка.

(2) Българската народна банка уведомява компетентния орган по ал. 1 за решението за започване на ликвидация или за откриване на производство по несъстоятелност и го информира за правните и други последици, произтичащи от тях.

(3) Редът за уведомяване по ал. 1 и 2 се прилага и в случаите на прекратяване на клон в Република България на банка със седалище в трета държава, когато същата банка има открит клон и в друга държава членка. В тези случаи БНБ и компетентният орган координират действията си в рамките на производството със съответните компетентни административни и съдебни органи в другите приемащи държави членки.

Чл. 139. (1) Решението на компетентния съдебен или административен орган за ликвидацията, откриването на прекратителна процедура на банка, лицензирана в държава членка, осъществяваща дейност на територията на Република България, се признава пряко и без формалности в Република България и поражда действие в страната от момента, в който решението е

влязло в сила и е породило действие на територията на съответната държава членка, където е открито производството.

(2) Решението по ал. 1 подлежи на вписване по седалището на клона в Република България. Вписването на решението има оповестително действие.

(3) При прекратителна процедура на банка по ал. 1 се прилага законът на държавата членка, в която е лицензирана банката, освен ако в този закон е предвидено друго.

Чл. 140. (1) Ликвидаторът или синдикът на банка, лицензирана в Република България, с клонове в други държави членки публикува на български език извлечение от решението за започване на ликвидация, съответно за откриване на производство по несъстоятелност, на банката в „Официален вестник“ на Европейския съюз и поне в два национални вестника във всяка от държавите членки, където банката има клонове.

(2) Ликвидаторът или синдикът на банка по ал. 1 е длъжен да уведоми и покани писмено кредиторите на банката от други държави членки, които имат известен адрес, да предявят вземанията си, с изключение на кредиторите, за чиито вземания не се изисква предявяване и се смятат за служебно приети от синдика или ликвидатора.

(3) Поканата до кредиторите по ал. 2 задължително съдържа информация на български език за:

1. започването на ликвидация или откриването на производство по несъстоятелност на банката по ал. 1;

2. сроковете за предявяване на вземанията;

3. необходимостта от прилагане на доказателства;

4. органа, пред който трябва да бъдат предявени вземанията или становищата във връзка с вземанията и изискванията за предявяване на вземанията;

5. последиците от непредявяването на вземанията в срок или от непредявяването им изобщо, в т.ч. последиците след прекратяване на производството по ликвидация или несъстоятелност на банката в държавата, където тя е лицензирана.

(4) Поканата по ал. 2 трябва да информира дали кредиторите с привилегирани вземания или с вземания, обезпечени с вещни права, трябва да ги предявят с оглед признаването им, както и други съществени обстоятелства относно вземанията.

(5) Поканата, която се изпраща до кредиторите по ал. 2, е със заглавие: „Покана за предявяване на вземане. Срокове, които трябва да бъдат спазени“ на всички официални езици на Европейския съюз. Когато се налага представяне на становище във връзка с вземанията, поканата е със заглавие: „Покана за представяне на становище във връзка с вземане. Срокове, които трябва да бъдат спазени“ на всички официални езици на Европейския съюз.

(6) Всеки кредитор по ал. 2, включително когато е публичен орган, има право да предяви вземанията си или да представи становище във връзка с тях на официалния език или на един от официалните езици на съответната държава членка. В този случай предявяването на вземането става под заглавие на български език „Предявяване на вземане“.

(7) Ликвидаторът или синдикът имат право да изискат представянето на превод на български език на документите по ал. 6.

(8) Освен ако в закон е предвидено друго, всеки кредитор по ал. 2 изпраща копия от удостоверяващите вземането му документи, ако има такива, и посочва вида на вземането, датата на възникването и размера му, позоваването на привилегия, предоставеното вещно обезпечение или правото на задържане, както и какви активи са обхванати от обезпечението му.

(9) Вземанията на всички кредитори на банка, лицензирана в Република България, за която се извършва ликвидация или има открито производство по несъстоятелност, се третират равнопоставено и имат поредност на изплащане въз основа на едни и същи критерии независимо от това, дали са възникнали на територията на Република България или на територията на други държави членки.

(10) Ликвидаторът и синдикът редовно и по подходящ начин информират кредиторите на банката по ал. 1, за която се извършва ликвидация или има открито производство по несъстоятелност, относно хода на производството.

Раздел IV

Общи разпоредби при оздравителни мерки или прекратителни процедури

Чл. 141. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури за банка правните последици се уреждат, както следва:

1. за трудовите договори и отношенията, свързани с тях – от правото на държавата членка, приложимо към съответния трудов договор;

2. за договорите, даващи право на ползване или придобиване на недвижима вещ – от правото на държавата членка по местонахождението на вещта, според което се определя и кои вещи са недвижими и движими;

3. за правата на банката във връзка с недвижима вещ, кораб или самолет, които права подлежат на регистрация в публичен регистър – от правото на държавата членка, където се води регистърът.

Чл. 142. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури спрямо банка не засяга произтичащи от вещни обезпечения права на кредитори или на трети лица във връзка с материални или нематериални активи, включително недвижими или движими, индивидуално или родово определени вещи или съвкупности от вещи, които

принадлежат на банката, но се намират на територията на друга държава членка по време на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за банката.

(2) Правата по ал. 1 включват:

1. правото да иска осребряване или да осребри активи и да се удовлетвори от получените при осребряването приходи, включително когато активите са обект на залог или ипотeka;

2. правото на предпочитателно удовлетворение, включително по силата на залог върху вземане или по силата на прехвърляне на вземане като обезпечение;

3. правото на лицето, което има права върху вещь, да изисква нейното връщане или възстановяване от този, който я владее или ползва без правно основание;

4. правото на ползване на плодовете на предоставените като обезпечениe активи.

(3) Право, вписано в публичен регистър и противоположимо на трети лица, по силата на което може да бъде придобито право по ал. 1, се смята за право по ал. 1.

(4) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротоположими по реда на чл. 137, ал. 2, т. 12.

Чл. 143. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка, която е купувач на вещь, не засяга правата на продавача върху тази вещь по договор за продажба със запазване на собствеността до пълно изплащане на цената, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителна процедура за банката вещта се е намирала на територията на друга държава членка.

(2) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка, която е продавач на вещь по договор по ал. 1, не дава основание за разваляне или прекратяване на договора, ако вещта е била доставена, както и не представлява пречка за придобиване на собствеността върху вещта от купувача, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за банката вещьта – предмет на покупко-продажбата, се е намирала на територията на друга държава членка.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не изключват възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротоположими по реда на чл. 137, ал. 2, т. 12.

Чл. 144. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка не засяга правото на кредиторите ѝ за прихващане на свои вземания срещу вземания на банката към тях, когато са налице условията за това съгласно закона, приложим към вземането на банката.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 137, ал. 2, т. 12.

Чл. 145. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка приложимото право е:

1. (изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) за правото на собственост или други права върху финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съществуването или прехвърлянето на които права предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или се води в държава членка – правото на държавата членка, където се намира или се води съответният регистър, сметка или централизирана депозитарна институция;

2. (доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) за споразуменията за нетиране – правото, което се прилага към договора, който предвижда нетиране при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или съответни разпоредби на законодателство на държава членка;

3. (доп. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) за споразуменията за обратно изкупуване – правото, което се прилага към договора за обратно изкупуване, при условие че не се нарушава т. 1, при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или съответни разпоредби на законодателство на държава членка;

4. за сделките, извършвани на регулиран пазар – правото, приложимо към договора относно тези сделки, при условие че не се нарушава т. 1;

5. за всякакви съдебни дела относно вещи или права, отнети от банката – правото на държавата членка, където се води съответното дело.

Чл. 146. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Лицата, които администрират оздравителни мерки, ликвидаторът, синдикът или друг компетентен съдебен или административен орган на изпрацащата държава предприемат всички необходими мерки за вписване на оздравителните мерки или за започване на прекратителна процедура за банка в съответния търговски, имотен или друг публичен регистър на територията на Република България в случаите, когато тази регистрация е задължителна съгласно българското законодателство.

(2) Разноските по вписването се смятат за част от разноските по оздравителните мерки или по прекратителната процедура за банка.

Чл. 147. (1) Разпоредбата на чл. 137, ал. 2 не се прилага към правилата за обявяване за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими на актове, увреждащи всички кредитори, когато лицето, ползващо се от акта, пред-

стаби доказателства, че към акта, увреждащ всички кредитори, се прилага правото на друга държава членка и това право не допуска оспорването на съответния акт в конкретния случай.

(2) Когато оздравителна мярка, определена от съдебен орган, съдържа правила относно нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост на актове, увреждащи всички кредитори, които актове са били извършени преди прилагането на самата мярка, правилото по чл. 134, ал. 1, изречение второ не се прилага в случаите по ал. 1.

Чл. 148. (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) Действителността на акт, сключен след прилагането на оздравителна мярка или след започването на прекратителна процедура за банка, по силата на който банката се разпорежда възмездно с недвижима вещ, кораб или самолет, подлежащи на регистрация в публичен регистър, или с финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 или права по такива инструменти, съществуването или прехвърлянето на които предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или води в държава членка, се определя от правото на държавата членка, където се намира тази вещ или се води регистърът, сметката или депозитарната институция.

Чл. 149. Всички лица, които дават или получават информация във връзка с уведомителните или консултативните процедури по тази глава, са длъжни да опазват банковата и професионалната тайна.

Чл. 150. (1) Решението на компетентния орган в държава членка за назначаването на лице, което администрира оздравителните мерки или прекратителните процедури за банка, лицензирана в държавата членка, има действие на територията на Република България. Лицата доказват своето назначение с представяне на заверен препис от акта за назначаването, придружен от превод на български език, който не се легализира.

(2) Назначените лица по ал. 1, както и упълномощените от тях лица имат право да упражняват правомощията си, които произтичат от законите в държавата членка, и спрямо клона на банката на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго. Те подпомагат кредиторите на съответната банка в Република България във връзка с упражняването на техните права.

(3) Когато упражняват правомощията си на територията на Република България, назначените лица по ал. 1 са длъжни да спазват българското законодателство, включително процедурите за осребряване на активите и предоставяне на информация на работниците и служителите. При упражняването на тези правомощия те не могат да упражняват принуда или да разрешават правни спорове.

Глава четирнадесета

Издаване и обжалване на административни актове

Чл. 151. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Индивидуалните административни актове по този закон се издават от управителния съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, с изключение на индивидуалните административни актове по чл. 3а, които се издават от подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, и по чл. 56 и 56а, които се издават от подуправителя, ръководещ управление „Банково“.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.) Административните актове по ал. 1 се мотивират и подлежат на незабавно изпълнение, като регистърното производство в търговския регистър във връзка с тези актове не подлежи на спиране.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 24 март 2015 г.) Административните актове по ал. 1 могат да се оспорват пред Върховния административен съд относно тяхната законосъобразност. Съдът не може да спре изпълнението на акта до окончателното произнасяне по жалбата. Съдът се произнася по жалбата в едномесечен срок от образуване на съответното първоинстанционно или касационно производство.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.) В съдебното производство по ал. 3, когато е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава вещи лица от списък, утвърден от председателя на Върховния административен съд. Българската народна банка предоставя на председателя на Върховния административен съд информацията относно специализираните одиторски предприятия, които са проверявали годишните финансови отчети на банка или клон на банка от трета държава по реда на чл. 76 и 78 през последните пет години. Тези предприятия предоставят на председателя на Върховния административен съд списък с най-малко двама дипломирани експерт-счетоводители, които са участвали в посочените дейности. Председателят на Върховния административен съд утвърждава списък с вещите лица, които се актуализира най-малко на всеки пет години.

(5) В случаите, когато БНБ не се е произнесла по молба за издаване на лиценз в 6-месечен срок от постъпването на молбата и всички изискуеми документи и информацията, смята се, че е налице мълчалив отказ, който може да бъде обжалван по реда на ал. 3. Мълчалив отказ е налице и когато БНБ не се е произнесла по молба за издаване на лиценз в 12-месечен срок от постъпването ѝ.

(6) В случаите, когато БНБ не се е произнесла по молба за издаване на разрешение в тримесечен срок от постъпването на молбата и всички изиску-

еми документи и информация, смята се, че е налице мълчалив отказ, който може да бъде обжалван по реда на ал. 3.

(7) Индивидуалните административни актове по този закон се съобщават на адресатите им чрез връчване срещу подпис или чрез препоръчано писмо с обратна разписка. Връчването с препоръчано писмо с обратна разписка се извършва на постоянния адрес на лицето, ако то е физическо лице, или по неговото седалище и адрес на управление, ако е юридическо лице.

(8) Ако административният акт не бъде връчен по един от посочените в ал. 7 начини, той се смята за връчен с поставянето му на специално определено за целта място в сградата на БНБ. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“.

Глава петнадесета

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 152. (1) (Доп. – ДВ, бр. 22 от 2014 г., в сила от 11 март 2014 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; доп. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Който извърши или допусне извършването на нарушение на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013, на Регламент (ЕС) № 648/2012, на Регламент (ЕС) 2015/2365 или на нормативен акт по прилагането им или на Регламент (ЕС) № 1031/2010, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 12 000 лв.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако нарушителят по ал. 1 е банка, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, се налага имуществена санкция в размер от 50 000 до 200 000 лв., а при повторно нарушение – от 200 000 до 500 000 лв.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Ако нарушителят по ал. 1 е юридическо лице, различно от банка, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 50 000 лв.

(4) (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г.)

Чл. 152а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2011 г., отм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.)

Чл. 152б. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) При извършено нарушение по чл. 28, ал. 1 или чл. 33, ал. 1 или 2 на нарушителя се налага:

1. когато е физическо лице – глоба в размер до левовата равностойност на 5 млн. евро;

2. когато е юридическо лице – имуществена санкция в размер до 10 на сто от годишния оборот, включително брутните приходи, състоящи се от вземания по лихви и други подобни доходи, доходи от акции и други ценни книжа с променлива или фиксирана доходност и вземания от комисиони и/или такси.

(2) Когато стойността на придобитото в резултат на нарушението по чл. 28, ал. 1 или чл. 33, ал. 1 и 2 може да бъде определена, на лицето се налага глоба, съответно имуществена санкция, до двойния размер на придобитото.

(3) В случаите по ал. 1, т. 2 за брутни приходи се приемат брутните приходи съгласно консолидирания отчет на крайното предприятие майка за предходната година.

Чл. 152б. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) При извършено нарушение по чл. 34, ал. 1 и 2, чл. 36, ал. 1, т. 3, както и за нарушенията, посочени в чл. 103, ал. 1, т. 8 и т. 12–16, на нарушителя се налага:

1. когато е физическо лице – глоба в размер до левовата равностойност на 5 млн. евро;

2. когато е юридическо лице – имуществена санкция в размер до 10 на сто от годишния оборот, включително брутните приходи, състоящи се от вземания по лихви и други подобни доходи, доходи от акции и други ценни книжа с променлива или фиксирана доходност и вземания от комисиони и/или такси.

(2) Когато стойността на реализираната печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението може да бъде определена, на лицето се налага глоба, съответно имуществена санкция, до двойния размер на реализираната печалба, съответно избегнатата загуба.

Чл. 152г. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) (1) Българската народна банка публикува своевременно на официалната си интернет страница информация за всички влезли в сила наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на закона, на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на актовете по прилагането им, включително за нарушението, нарушителя, вида и размера на санкцията.

(2) Българската народна банка публикува информацията по ал. 1 в обобщен вид, когато прецени, че:

1. публикуването на лични данни за физическо лице, на което е наложена санкция, е прекомерно;

2. публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или висящо наказателно производство;

3. публикуването би причинило прекомерни вреди на засегнатите лица.

(3) Публикуването по ал. 1 се отлага за подходящ срок, ако има вероятност обстоятелствата по ал. 2 да отпадат.

(4) Публикуваната информация е достъпна на официалната интернет страница на БНБ в срок не по-кратък от 5 години.

(5) Българската народна банка информира ЕБО за всички наложени административни наказания по чл. 152, 152б и 152в, включително за всяко обжалване по тях и резултатите от него.

Чл. 153. (1) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.) Актовете за установяване на нарушенията по

чл. 152, 152б и 152в се съставят от длъжностни лица, оправомощени от подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, в срок 6 месеца от деня, в който нарушителят е открит, но не по-късно от 5 години от извършването на нарушението.

(2) Наказателните постановления се издават от подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. (1) По смисъла на този закон:

1. „Администратор“ е:

а) членът на надзорен или управителен съвет (съвет на директорите) на банката;

б) прокуристите и лицата, чиято длъжност според вътрешната структура на банката включва изпълнение на функции по ръководство и контрол на структурни звена, които имат пряко отношение към осъществяване на основния предмет на дейност на банката;

в) ръководството на специализираната служба за вътрешен контрол.

2. „Влог“ е всяка сума, получена със задължение за връщане, освен ако тя е гадена:

а) (изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) като кредит от банка;

б) като отметнина или задатък, осигуряващи изпълнението по търговска или друга сделка;

в) като авансово плащане по договор за продажба или за извършване на услуга или друга дейност и подлежи на връщане при неизпълнение на договора;

г) за други цели в случаи, определени от БНБ.

3. „Публично привличане на влогове или други възстановими средства“ е приемането на влогове или други възстановими средства от повече от 30 лица, които не са банки или други институционални инвеститори. При издаване на облигации или други дългови ценни книжа не по реда на Закона за публичното предлагане на ценни книжа се смята, че е налице публично привличане на влогове или други възстановими средства, когато:

а) емисиите от облигации или от други дългови ценни книжа са пригодени при първичното предлагане от общо повече от 30 лица, които не са банки или други институционални инвеститори;

б) това представлява една от основните дейности на емитента, и

в) емитентът предоставя заеми по занятие или по занятие извършва други финансови услуги.

4. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) „Свързани лица“ са:

а) спрузите, роднините по права линия без ограничения, по сребрена линия до четвърта степен включително и роднините по сватовство до трета степен включително;

б) съдружниците;

в) лицата, едното от които участва в управлението на другото или на негово дъщерно дружество;

г) лицата, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява юридическо лице;

д) дружество и лице, което притежава повече от 10 на сто от дяловете или акциите, издадени с право на глас в дружеството;

е) лицата, едното от които упражнява контрол спрямо другото;

ж) лицата, чиято дейност се контролира от трето лице или от негово дъщерно дружество;

з) лицата, които съвместно контролират трето лице или негово дъщерно дружество;

и) лицата, едното от които е търговски представител на другото.

4а. (нова – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) „Лица, действащи съгласувано“ са две или повече лица, за които според характера на отношенията между тях или между всяко от тях и трето лице според тяхното пазарно поведение или сключените от тях търговски сделки може да се направи основателно предположение, че те упражняват или ще упражняват правата по притежаваните от тях акции в банката в съответствие с изрично или мълчаливо споразумение с друг акционер. Такива са и свързаните лица.

5. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) „Икономически свързани лица“ са две или повече лица, които са носители на общ риск, тъй като са финансово (делово) обвързани по такъв начин, че ако едно от тях има финансови проблеми, включително при финансиране или погасяване на задълженията си, има вероятност другото или всички останали също да изпитат затруднения при финансиране на дейността или при изпълнение на задълженията си. Такива са и две или повече лица, свързани по един или по няколко от следните начини:

а) спрузите и роднините по права и по сребрена линия до втора степен;

б) (отм. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

в) лицата по т. 4, букви „в“, „з“.

б. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Квалифицирано дялово участие“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 36 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

ба. При определяне на квалифицираното дялово участие се включват и:

а) правата на глас, притежавани от трето лице, с което лицето е сключило споразумение за следване на трайна обща политика по управление на дружеството чрез съвместно упражняване на притежаваните от тях права на глас;

б) правата на глас, притежавани от трето лице, с което лицето е сключило споразумение, предвиждащо временното им прехвърляне;

в) правата на глас, свързани с акции, предоставени като обезпечение на лицето, при условие че то може да контролира правата на глас по тях и изрично е декларирало намерението си да ги упражнява;

г) правата на глас, свързани с акции, предоставени за ползване на лицето;

д) правата на глас, които се притежават или могат да бъдат упражнявани съгласно т. 6а, букви „а“–„г“ от дружество, върху което лицето упражнява контрол;

е) правата на глас, свързани с акции, депозирани в лицето, които то може да упражнява по своя преценка без специални нареждания от акционерите;

ж) правата на глас, притежавани от трети лица от тяхно име, но за сметка на лицето;

з) правата на глас, които лицето може да упражнява в качеството си на пълномощник, когато то може да ги упражнява по своя преценка без специални нареждания от акционерите.

6б. При определяне на квалифицираното дялово участие не се включват:

а) акциите, придобити единствено с цел извършване на клиринг и сетълмент в рамките на обичайния сетълмент цикъл, който не може да бъде по-дълъг от три работни дни от сключването на сделката, както и когато акциите са държани от попечители в това им качество и при условие че могат да упражняват правата на глас, свързани с акциите, единствено по нареждане на клиента, дадено в писмена или електронна форма;

б) акциите, притежавани от маркетмейкър в това му качество, при условие че той е получил лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник, не участва в управлението на дружеството и не упражнява влияние върху дружеството за покупка на акциите или за поддържане на цените им;

в) (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.; изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) правата на глас или акциите, които инвестиционните посредници или кредитните институции могат да притежават като резултат от поемане на емисия на финансови инструменти или пласиране на финансови инструменти на базата на твърд ангажимент, предвидени в чл. 6, ал. 2, т. 6 от Закона за пазарите на финансови инструменти, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на издателя и доколкото те се прехвърлят в срок една година след придобиването.

6в. При определяне на квалифицираното дялово участие към правата на глас на предприятието майка на управляващо дружество не се прибавят

правата на глас на управляващото дружество, свързани с акции, включени в индивидуален портфейл, управляван от него съгласно чл. 202, ал. 2, т. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, при условие че управляващото дружество упражнява правата на глас независимо от предприятието майка. Това не се отнася за случаите, когато предприятието майка или друго дружество, контролирано от предприятието майка, е инвестирало в акции с право на глас, управлявани от управляващото дружество, но без управляващото дружество да има право да ги упражнява по собствена преценка, а само в съответствие с преки или косвени указания, дадени му от предприятието майка или от другото дружество, контролирано от предприятието майка.

бг. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) При определяне на квалифицираното дялово участие към правата на глас на предприятието майка на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност съгласно чл. 3 от Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа, не се прибавят правата на глас на инвестиционния посредник, свързани с акции, включени в индивидуален портфейл, който той управлява съгласно § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти, при условие че инвестиционният посредник:

а) (изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) има право да извършва управление на индивидуален портфейл съгласно чл. 6, ал. 2, т. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

б) може да упражнява правата на глас по акциите само по нареждане, дадено в писмена форма или по електронен начин, или да гарантира, че управлението на индивидуалния портфейл се извършва независимо от други услуги и при условия, еквивалентни на условията по Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), чрез предлагане на подходящи мерки;

в) упражнява правата си на глас независимо от предприятието майка.

бг. Точка бг не се прилага в случаите, когато предприятието майка или друго дружество, контролирано от предприятието майка, е инвестирало в акции с право на глас, включени в индивидуален портфейл, управляван от инвестиционния посредник, но без инвестиционният посредник да има право да ги упражнява по собствена преценка, а само в съответствие с преки или косвени указания, дадени му от предприятието майка или от другото дружество, контролирано от предприятието майка.

7. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Контрол“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 37 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

8. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Предприятие майка“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 15 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

9. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Дъщерно дружество“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

10. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Тесни връзки“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 38 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

11. „Банкова група“ е налице, когато предприятието майка е банка и има за дъщерни дружества други кредитни институции и/или финансови институции.

12. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Финансов холдинг“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 20 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

12а. (нова – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Финансов холдинг със смесена дейност“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

13. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Холдинг със смесена дейност“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 22 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

14. „Разпределение на капитал“ е предоставянето на пари или друго имущество на банката на нейни акционери, с изключение предоставянето на нови акции в резултат на увеличаване на капитала чрез превръщането на печалба в капитал.

15. „Държава членка“ е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

16. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Изпращаща държава“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 43 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

17. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Приемаща държава“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 44 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

18. „Трета държава“ е държава, която не е държава членка по смисъла на т. 15.

19. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Компетентен орган“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

20. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Лиценз“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

21. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Дружество за спомагателни услуги“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 18 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

22. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Клон“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

23. (изм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.) „Парично брокерство“ е посредничеството при междубанково кредитиране.

24. „Дериватни инструменти“ са права и задължения, чиято стойност пряко или косвено се влияе от цената на ценни книжа, чуждестранни валу-

ти, стоки, лихвени проценти, индекси, от оценката на кредитния риск или от други подобни променливи стойности.

25. „Семейство“ включва съпрузите, роднините по права линия, братята, сестрите, както и лицата, които съжителстват трайно.

26. (изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., отм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.)

27. (изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Кредитна институция майка от Европейския съюз“ е кредитна институция по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 29 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

28. (изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Финансов холдинг майка от държава членка“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 30 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

28а. (нова – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Финансов холдинг майка със смесена дейност от държава членка“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 32 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

29. (изм. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Финансов холдинг майка от Европейския съюз“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 31 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

29а. (нова – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

30. „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

31. (нова – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Консолидиращ надзорен орган“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 41 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

32. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Инвестиционен посредник“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

33. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Застраховател“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

34. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Презастраховател“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

35. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Висш ръководен персонал“ са физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в банка и които отговарят и се отчитат пред управителния съвет или съвета на директорите във връзка с текущото ѝ управление.

36. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Системен риск“ е риск от смущения във финансовата система, който е в състояние да предизвика сериозни отрицателни последствия за финансовата система и реалната икономика.

37. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Управляващо дружество“ е дружество за управление на активи по смисъла на чл. 4, параграф 1, точка 19 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

38. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Предприятието от финансовия сектор“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 27 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

39. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Централен контрагент“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 34 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

40. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Централни банки от ЕЦББ“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 45 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

41. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Централни банки“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 46 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

42. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „На консолидирана основа“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 48 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

43. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Финансов инструмент“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

44. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Собствен капитал“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

45. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Операционен риск“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 52 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

46. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Регулиран пазар“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

47. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Вътрешни подходи“ са вътрешнорейтинговият подход по чл. 143, параграф 1, подходът на вътрешните модели по чл. 221, подходът за собствените оценки по чл. 225, усъвършенстваните подходи за измерване по чл. 312, параграф 2, методът на вътрешните модели по чл. 283 и 363 и подходът на вътрешната оценка по чл. 259, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

48. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Консолидирано състояние“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 47 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

49. (нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) „Секюритизираща позиция“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 62 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.)

§ 2. (1) (Предишен текст на § 2 – ДВ, бр. 27 от 2014 г.) Доколкото в този закон не е предвидено друго, функциите на БНБ относно надзора върху банковата система се осъществяват от нейния подуправител, ръководещ управление „Банков надзор“, самостоятелно и независимо или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2014 г., отм. – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

§ 3. (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Организацията и контролът по обезпечаването на сигурността на банките се определят с наредба, издадена съвместно от министъра на вътрешните работи и управителния съвет на БНБ.

§ 4. (Изм. и доп. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2011 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 70 от 2013 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 27

от 2014 г.) Този закон въвежда разпоредбите на Директива 89/117/ЕИО на Съвета относно задълженията на клоновете на кредитни институции и на финансови институции, установени в държава членка, чиито главни управления се намират извън тази държава членка, относно публикуването на годишни счетоводни документи, Директива 2000/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането, осъществяването на дейност и надзора над дейността на институциите за електронни пари, Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно реорганизацията и прекратяването на кредитни институции, Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции (поправка), на Директива 2009/111/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за изменение на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО по отношение на банки – филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи (ОВ L 302/97 от 17 ноември 2009 г.), на Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ОВ L 331/120 от 15 декември 2010 г.), на Директива 2011/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за изменение на директиви 98/78/ЕО, 2002/87/ЕО, 2006/48/ЕО и 2009/138/ЕО по отношение на допълнителния надзор върху финансовите предприятия във финансов конгломерат (ОВ L 326/113 от 8 декември 2011 г.) и на Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 5. Законът за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) се отменя.

§ 6. Банките, получили лиценз за извършване на банкова дейност по реда на отменения Закон за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г.,

бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.), са длъжни в срок три месеца от влизането в сила на този закон да вземат решение за промени на уставите си в съответствие с този закон и да подадат заявление пред БНБ за актуализиране на лиценза им. Актовете за актуализиране на лиценза се издават от управителя на БНБ.

§ 7. Чуждестранни банки от държава членки, получили лиценз за извършване на банкова дейност чрез клон в Република България преди влизането в сила на този закон, продължават дейността си в страната, без да е спазено изискването за уведомяване по чл. 20, ал. 1 и без да получават съобщение или изчакват изтичането на срока по чл. 21, ал. 2.

§ 8. Издадените от БНБ подзаконови нормативни актове по прилагането на отменения Закон за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) запазват действието си, доколкото не противоречат на този закон.

§ 9. (1) Изискванията на този закон се прилагат и за заварените при влизането му в сила административни производства пред БНБ.

(2) Издадените от БНБ административни актове по отменения Закон за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.), които не са подлежали на обжалване по съдебен ред, не могат да бъдат обжалвани пред съда по реда на този закон.

§ 9а. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Навсякъде в закона думите „чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа“ се заменят с „чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти“.

§ 10. (1) Заварените при влизането в сила на този закон прокуристи на банка, с изключение на онези, чието упълномощаване се отнася до дейността на отделен клон, се освобождават от длъжност, ако в срок два месеца от влизането в сила на този закон не са получили сертификата по чл. 11, ал. 2.

(2) Българската народна банка отстранява от длъжност лицата по ал. 1, ако те не бъдат освободени от съответния орган в срок 30 дни след изтичането на срока по ал. 1.

§ 11. С решение на управителния съвет на БНБ могат да отпадат ограниченията по чл. 11, ал. 1, т. 4 и 5 от този закон, по чл. 234, ал. 2, т. 1 от Търговския закон и по чл. 25, ал. 1, т. 4 и 13 от Закона за банковата несъстоятелност за:

1. член на управителен или контролен орган на банка, в която БНБ е приобила след 1 октомври 1995 г. над 50 на сто от акциите с право на глас, ако лицето е избрано от компетентния орган след придобиването от БНБ на

дялово участие в такъв размер, не е било преди това член на неин управителен или контролен орган и е освободено от отговорност от общото събрание на акционерите на банката;

2. член на управителен или контролен орган на банка, в която „Банкова консолидационна компания“ – АД, е притежавала над 50 на сто от акциите с право на глас, ако лицето е избрано след 1 януари 1994 г. по предложение на „Банкова консолидационна компания“ – АД, не е било преди това член на управителен или контролен орган на банката и е освободено от отговорност от общото събрание на акционерите ѝ.

§ 12. Взаимоспомагателните кредитни кооперации на частни земеделски стопани, създадени по схемата за земеделски капиталов фонд съгласно сключени договори между правителството на Република България и Европейската комисия за усвояване на предоставени безвъзмездно финансови средства, продължават дейността си като финансови институции по смисъла на този закон и по ред, установен от Министерския съвет.

§ 13. Управителният съвет на БНБ издава наредби по прилагането на глави първа, втора, трета, четвърта, пета, седма, девета, десета, единадесета, дванадесета и тринадесета.

§ 14. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 187е, ал. 3 думата „небанкови“ се заличава.
2. В глава двадесет и девета „Банкови сделки“:
 - а) раздел IV с чл. 433 и 434 се отменя;
 - б) раздел IX с чл. 451, 452, 453 и 454 се отменя.
3. Създава се нова глава тридесет и седма с чл. 605–606а:

„Глава тридесет и седма

ДОГОВОР ЗА НАЕМ НА СЕЙФ

Определение

Чл. 605. (1) С договора за наем на сейф наемодателят предоставя на наемателя за определен срок срещу възнаграждение ползването на сейф в охраняемо помещение. Сейфът служи за съхраняване на ценности и ценни книги, други вещи и документи. До съдържанието на сейфа достъп има само наемателят.

(2) Договорът за наем на сейф може да бъде с обявено или необявено пред наемодателя съдържание на вложеното.

(3) Наемодателят няма право да притежава копие от ключа на сейфа, предаден на наемателя.

Забранени предмети

Чл. 606. (1) В сейфа не могат да се поставят предмети, застрашаващи сигурността на сейфа и на наемодателя, и вещи, чието приемане е забранено от закона.

(2) Наемодателят контролира по подходящ начин спазването на изискването на ал. 1, без да се разкрива съдържанието на вложеното, когато то не е обявено.

(3) При неизпълнение на задължението по ал. 1 наемодателят може незабавно да развали договора.

Права на наемодателя при неплащане

Чл. 606а. (1) При разваляне на договора поради неплащане на уговореното възнаграждение наемодателят може да поиска отваряне и установяване на съдържанието на сейфа с участие на нотариус. Намерените в сейфа предмети остават за пазене при наемодателя, на който се дължи обезщетение за разносните и възнаграждение.

(2) За вземанията си по договора наемодателят има право на задържане върху вложеното в сейфа.“

4. В чл. 655, ал. 2:

а) в т. 8 след думите „ал. 2“ се добавя „от този закон или чл. 29, ал. 1, т. 6 или 7 от Закона за банковата несъстоятелност“;

б) точка 9 се изменя така:

„9. по отношение на него да не е прилагана мярка по чл. 65, ал. 2, т. 11 от Закона за банките или по чл. 103, ал. 2, т. 14 от Закона за кредитните институции.“

§ 15. В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; изм., бр. 67 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 31 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) За производството по несъстоятелност за банка, която има клонове в държави членки, се прилагат и разпоредбите на глава тринадесета от Закона за кредитните институции.“

2. В чл. 3, ал. 2 думите „чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

3. В чл. 8:

а) в ал. 1 думите „чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции“;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) Производство по несъстоятелност се открива и за банка в производство по ликвидация, за която по реда на чл. 125 или 130 от Закона за кредитните институции е установено, че е в състояние на неплатежоспособност.“;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3;

з) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции“, а пред думите „по-късно“ се добавя „не“;

г) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

4. В чл. 9 ал. 2 се изменя така:

„(2) В искането на Централната банка по ал. 1 се посочват само основанията или основанията по чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции, въз основа на които е отнет лицензът. В случаите по чл. 125 или 130 от Закона за кредитните институции в искането се посочват само основанията или основанията за неплатежоспособност на банката, въз основа на които е издадена заповедта на управителя.“

5. В чл. 11:

а) в ал. 1 числото „10“ се заменя с „15“;

б) създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Акционерите, които към датата на отнемане на лиценза за извършване на банкова дейност са притежавали повече от 5 на сто от капитала на банката, могат да встъпят в производството по разглеждане на искането на Централната банка.

(5) Ако актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 е влязъл в сила, съдът открива производство по несъстоятелност за банката.“;

в) създава се ал. 6:

„(6) В случаите, когато актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 не е влязъл в сила поради обжалването му по съдебен ред, съдът спира производството до приключване на административноправния спор. Спирането на производството не е пречка за налагане на предварителни обезпечителни мерки.“;

з) досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 7 и 8.

6. В чл. 13, ал. 1 в текста преди т. 1 думите „на този закон във връзка с чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „и ако са налице условията по чл. 11, ал. 5“.

7. В чл. 14 накрая се добавя „или ако с влязло в сила решение актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 бъде отменен“.

8. В чл. 18, ал. 2 думите „Закона за банките“ се заменят със „Закона за кредитните институции“.

9. В чл. 21, ал. 1 думите „чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

10. В чл. 56:

а) в ал. 1 думите „банкова касетка“ се заменят със „сейф“;

б) в ал. 2 думите „банкови касетки“ се заменят със „сейфове“;

в) в ал. 3 в изречение първо думите „Банкова касетка, която не е освободена“ се заменят със „Сейф, който не е освободен“, а в изречение второ думата „касетката“ се заменя със „сейфа“.

11. В чл. 59, ал. 4 думите „чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

12. В чл. 80, ал. 5 след думата „предприятие“ се поставя запетая и думите „от списъка по чл. 61, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „което отговаря на изискванията на чл. 76 от Закона за кредитните институции“.

§ 16. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм., бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 92 и 118 от 2002 г., бр. 31 и 39 от 2005 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5, ал. 1 т. 7 се изменя така:

„7. финансовите институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции“;

2. В чл. 8, т. 2 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

3. В чл. 10, ал. 3 думите „небанкови финансови институции по смисъла на чл. 1, ал. 5 от Закона за банките“ се заменят с „финансови институции по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции“.

4. В чл. 12:

а) в ал. 1 се създава т. 9:

„9. взема решения за придобиване на акции в банка при условията и по реда на чл. 118, ал. 1 от Закона за кредитните институции, както и за прехвърлянето им.“;

б) в ал. 2 думите „чл. 52 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 62 от Закона за кредитните институции“;

в) създава се нова ал. 4:

„(4) За вземане на решенията по ал. 1, т. 9 Българската народна банка предоставя на фонда необходимата информация.“;

г) досегашната ал. 4 става ал. 5.

5. В чл. 19 думите „чл. 21, ал. 2 или чл. 65, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят със „Закона за кредитните институции“.

6. В чл. 20, ал. 3 след думите „чл. 65, ал. 2 от Закона за банките“ се добавя „или по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

7. В чл. 22:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Средствата по фонда могат да се използват и за придобиване на акции в банка в случаите по чл. 118, ал. 1 от Закона за кредитните институции, ако фондът прецени, че по този начин могат да бъдат предотвратени по-големи разходи за изплащане на суми по гарантирани влогове.“;

б) досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 17. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1 думите „банковата и търговската тайна“ се заменят с „банковата, търговската или друга правнозащитена тайна“.

2. В чл. 16:

а) точка 3 се изменя така:

„3. определя лихвите, таксите и комисионите във връзка с дейността на банката;“

б) точка 15 се изменя така:

„15. издава, отказва издаване и отнема лицензи на банки и дружества за електронни пари при условията и по реда на Закона за кредитните институции;“

в) създава се т. 16:

„16. поставя банки и дружества за електронни пари под специален надзор при условията и по реда на Закона за кредитните институции;“

3. В чл. 20, ал. 3 изречение трето се заличава.

4. В чл. 23:

а) създава се нова ал. 1:

„(1) Служебна тайна е информацията, свързана с подготовката за производство на български банкноти и монети; техническите параметри на сензорите за четене на защитни елементи на български банкноти и монети; системите за физическа защита и информационна сигурност на банката и дъщерните ѝ дружества; информацията, свързана с транспортирането и охраната на ценни пратки и на други факти и обстоятелства, нерегламентираният достъп до които би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или на друг правнозащитен интерес, определени от управителя на Българската народна банка съгласно чл. 26, ал. 3 от Закона за защита на класифицираната информация.“;

б) в ал. 2 думите „банкова или търговска тайна“ се заменят с „банкова, търговска или друга правнозащитена тайна“.

5. В чл. 27:

а) в ал. 1 думите „могат да бъдат заменени или обменени“ се заменят с „Българската народна банка и банките заменят или обменят“;

б) в ал. 2 след думата „къщи“ се поставя запетая, а думите „и обменните бюра“ се заменят с „обменните бюра и доставчиците на услуги“;

в) в ал. 3 думите „Институциите по ал. 2“ се заменят с „Лицата по ал. 2, както и компетентните държавни органи“;

г) създава се нова ал. 5:

„(5) Банките и гоставчиците на услуги отделят негодните за налично-паричното обращение български банкноти и монети. Те не предоставят на клиенти такива банкноти и монети.“;

г) създават се ал. 6 и 7:

„(6) Банките и гоставчиците на услуги предават на Българската народна банка негодните за наличнопаричното обращение банкноти и монети.

(7) Възпроизвеждане на български банкноти и монети се извършва след писмено съгласие на Българската народна банка.“;

е) досегашната ал. 5 става ал. 8.

6. Член 42 се изменя така:

„**Чл. 42.** Българската народна банка съставя платежния баланс и води паричната и лихвената статистика, както и статистиката на финансовите сметки на страната. За целта всички държавни и общински органи и юридически и физически лица са длъжни да представят на Българската народна банка информация по определен от нея ред.“

7. Наименованието „Допълнителна разпоредба“ се изменя така: „Допълнителни разпоредби“.

8. В допълнителните разпоредби се създава §1а:

„§ 1а. Под „гоставчик на услуги“ се разбира лице, което извършва по занятие дейности и операции с банкноти и монети, включващи тяхното категоризиране, съхранение, транспортиране и/или разпространение.“

§ 18. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 85 от 1998 г.; изм., бр. 1 от 2001 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 54 от 2006 г.) в чл. 3, ал. 2 т. 1 се изменя така:

„1. Българската народна банка, кредитните институции, които извършват дейност на територията на Република България, финансовите къщи, обменните бюра, както и лицата, предоставящи услуги по паричен превод от страната за чужбина или обратно, действащи от свое или от чуждо име;“.

§ 19. В Закона за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи (обн., ДВ, бр. 31 от 2005 г.; изм., бр. 99 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 25 се създава ал. 3:

„(3) При извършване на презгранични преводи в евро в размер до 50 000 евро между Република България и друга държава – членка на Европейското икономическо пространство, всяка изпълняваща институция прилага същите такси и комисиони, които се прилагат от нея при идентични преводи в евро, извършени в Република България.“

2. Създава се чл. 40а:

„Такси и комисиони при презгранични електронни платежни трансакции

Чл. 40а. (1) Презгранични електронни платежни трансакции са:

1. извършените чрез ЕПИ презгранични преводи на средства с изключение на преводите, наредени и изпълнени от лица, които извършват презгранични преводи и/или презгранични електронни платежни трансакции като част от своята търговска дейност;

2. презграничното теглене на пари в брой чрез ЕПИ или зареждането и отнемането на парична стойност върху/от ЕПИ чрез терминални устройства в търговските помещения на издателя или на лице, сключило договор за приемане на платежния инструмент.

(2) При извършване на презгранични електронни платежни трансакции в евро в размер до 50 000 евро между Република България и друга държава – членка на Европейското икономическо пространство, всяко лице, което извършва презгранични преводи и/или презгранични електронни платежни трансакции като част от своята търговска дейност, прилага същите такси и комисиони, които се прилагат от него при идентични трансакции в евро, извършени в Република България.“

3. В чл. 60, ал. 3, т. 1 думите „със седалище в Република България“ се заличават.

§ 20. В Закона за достъп до обществената информация (обн., ДВ, бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 1 и 45 от 2002 г., бр. 103 от 2005 г., бр. 24 и 30 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 7, ал. 1 думите „класифицирана информация, представляваща държавна или“ се заменят с „класифицирана информация или“.

2. В чл. 37, ал. 1, т. 1 думите „информация, представляваща държавна или службена тайна“ се заменят с „информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон“.

§ 21. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24 и 38 от 2006 г.) в приложението към чл. 9, ал. 1, т. 2 т. 1 се изменя така:

„1. Банкова дейност, дейност като дружество за електронни пари, както и дейност като системен оператор на платежни системи.“

§ 22. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 54:

а) в ал. 4, т. 1 думите „чл. 1, ал. 1 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции“;

б) в ал. 6 думите „при условията и по реда на Закона за банките“ се заличават;

в) в ал. 7 думите „които са получили лиценз за извършване на сделки при условията и по реда на Закона за банките“ се заличават.

2. В чл. 56а, ал. 2 думите „Закона за банките“ се заменят със „Закона за кредитните институции“.

3. В чл. 77б, ал. 1, т. 2 думите „чл. 21, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

4. В чл. 77о, ал. 1 думите „чл. 21, ал. 2 или чл. 65, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят със „Закона за кредитните институции“.

5. В чл. 173, ал. 2:

а) в т. 2 думите „при условията и по реда на Закона за банките“ се заличават;

б) в т. 5 накрая се добавя „или по чл. 103, ал. 2, т. 14, 19 или 20 от Закона за кредитните институции“.

6. В § 3 от преходните и заключителните разпоредби ал. 2 се отменя.

§ 23. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 143, ал. 4 думите „чл. 52 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 62 от Закона за кредитните институции“.

2. В чл. чл. 212, ал. 3 думите „небанковите финансови“ се заменят с „финансовите“, а думите „банкови касетки“ се заменят със „сейфове“.

3. В чл. 262, ал. 1 думите „на банкови касетки“ се заменят с „в сейфове“.

§ 24. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г., бр. 55 от 2000 г. – Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34 и 56 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 123а, ал. 2, т. 5 накрая се добавя „или по чл. 103, ал. 2, т. 14, 19 или 20 от Закона за кредитните институции“.

2. В чл. 344, ал. 5 думите „чл. 65, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

§ 25. В Наказателния кодекс (обн. ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г., бр. 97 от 1995 г. – Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г., бр. 120 от 1997 г. – Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г., бр. 98 от

2000 г. – Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г.) в чл. 227б, ал. 4 думите „Закона за банките“ се заменят със „Закона за кредитните институции“.

§ 26. Във Валутния закон (обн., ДВ, бр. 83 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 60 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 43 и 54 от 2006 г.) в чл. 16, ал. 5 думите „чл. 64 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 80 от Закона за кредитните институции“.

§ 27. В Закона за държавната финансова инспекция (ДВ, бр. 33 от 2006 г.) в чл. 10, ал. 3 думите „чл. 52, ал. 5, т. 3 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 62, ал. 6, т. 5 от Закона за кредитните институции“.

§ 28. В Закона за ипотечните облигации (ДВ, бр. 83 от 2000 г.) в § 2, ал. 3 от допълнителните разпоредби думите „чл. 41, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 73, ал. 3 от Закона за кредитните институции“.

§ 29. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15, ал. 1, т. 5 думите „чл. 65, ал. 2 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции“.

2. В чл. 18, ал. 7 думите „чл. 52 от Закона за банките“ се заменят с „чл. 62 от Закона за кредитните институции“.

§ 30. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм., бр. 21 и 153 от 1998 г., бр. 12, 50, 51, 64, 81, 103, 110 и 111 от 1999 г., бр. 105 и 108 от 2000 г., бр. 34 и 110 от 2001 г., бр. 45, 61, 62 и 119 от 2002 г., бр. 42 и 109 от 2003 г., бр. 18, 53 и 107 от 2004 г., бр. 39, 88, 91, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г.) в § 1, т. 47 от допълнителните разпоредби думите „небанкови финансови институции по Закона за банките“ се заменят с „финансови институции по Закона за кредитните институции“.

§ 31. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г.) в § 1 от допълнителната разпоредба думите „сделките по чл. 1 и 2 от Закона за банките“ се заменят с „дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2 от Закона за кредитните институции“.

§ 32. В Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 52 от 1998 г., бр. 112 от 1998 г. – Решение № 22 на Конституционния съд от 1998 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 28 от 2002 г., бр. 9 и 107 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 37 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 23, т. 1 в текста преди буква „а“ думата „небанкови“ се заличава.

2. В чл. 24, ал. 5 думата „небанкови“ се заличава.

§ 33. В Закона за насърчаване на инвестициите (обн., ДВ, бр. 97 от 1997 г.; попр., бр. 99 от 1997 г.; изм., бр. 29 и 153 от 1998 г., бр. 110 от 1999 г., бр. 28 от

2002 г., бр. 37 от 2004 г.; попр., бр. 40 от 2004 г.; изм., бр. 34 от 2006 г.) в чл. 12, ал. 2 думата „небанкови“ се заличава.

§ 34. В Закона за подпомагане на земеделските производители (обн., ДВ, бр. 58 от 1998 г.; изм., бр. 79 и 153 от 1998 г., бр. 12, 26, 86 и 113 от 1999 г., бр. 24 от 2000 г., бр. 34 и 41 от 2001 г., бр. 46 и 96 от 2002 г., бр. 18 от 2004 г., бр. 14 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30 и 34 от 2006 г.) в чл. 35, ал. 2 думите „Закона за банките“ се заменят със „Закона за кредитните институции“.

§ 35. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51 и 53 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В § 13, т. 12, буква „к“ от допълнителните разпоредби думите „банкови касетки“ се заменят със „сейфове“.

2. В § 34 от преходните и заключителните разпоредби думите „ал. 2, т. 7“ се заменят с „ал. 2, т. 8“.

§ 36. Законът влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, с изключение на § 35, т. 2, която влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 40-ото Народно събрание на 13 юли 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Закон за изменение и допълнение на Закона за кредитните институции

(Обн. – ДВ, бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 34. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор (ОВ, L 247/1 от 21 септември 2007 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 35. Лицензите на банките със седалище в Република България се актуализират в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон въз основа на подадено от тях заявление до БНБ, придружено от решение за промени в уставите им в съответствие с измененията по чл. 2, ал. 2. Лицензите на банките със седалище в трета държава, които осъществяват дейност в

Република България чрез клон, се актуализират по същия ред след преценка на съответствието между чл. 2, ал. 2 и разрешения предмет на дейност на съответната банка. Актовете за актуализиране на лиценза се издават от управителя на БНБ.

§ 36. (1) Финансовите институции по чл. 3, ал. 2 се регистрират в БНБ в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(2) Изискванията на чл. 3а, ал. 1, т. 1 относно правноорганизационната форма не се прилагат при регистриране на кооперациите по смисъла на § 12 от преходните и заключителните разпоредби.

§ 37. (1) Заварените при влизането в сила на този закон административни производства за издаване на разрешения по чл. 28 и 31 се приключват по досегашния ред.

(2) Лицата, действащи съгласувано, за които при влизане в сила на този закон възниква основание за одобрение по реда на чл. 28, подават заявление в тримесечен срок. Ако този срок не бъде спазен или не получат одобрение, БНБ може да приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 15.

§ 50. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Закон за изменение и допълнение на Закона за кредитните институции

(Обн. – ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 22. До 31 декември 2012 г. срокът по чл. 92в, ал. 2 е 6 месеца.

§ 23. Законът влиза в сила от 31 декември 2010 г.

Закон за изменение и допълнение на Закона за кредитните институции

(Обн. – ДВ, бр. 27 от 25 март 2014 г.; изм. и доп., ДВ, бр. 50 от 2015 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 79. Изискването за оповестяване на всички елементи от информацията по чл. 70, ал. 6 се прилага от 1 януари 2015 г., с изключение на информацията по т. 1–3, която се оповестява в срок до 1 юли 2014 г.

§ 80. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон финансовите институции, вписани в регистъра на БНБ, които са извършвали дейности по чл. 2, ал. 2, т. 8 и възнамеряват да предоставят една или повече инвестиционни услуги и/или да извършват една или повече инвестиционни дейности съгласно чл. 5, ал. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти, подават в Комисията за финансов надзор документи за получаване на лиценз за извършване на дейност като инвестиционни посредници по Закона за пазарите на финансови инструменти.

(2) Финансовите институции по чл. 2, ал. 2, т. 8, вписани в регистъра на БНБ, които са извършвали и възнамеряват да извършват обмяна на валута в наличност, привеждат дейността си в съответствие с Валутния закон в срока по ал. 1.

(3) Финансовите институции, които към датата на влизането в сила на този закон извършват дейност по чл. 2, ал. 2, т. 10, не се регистрират в БНБ.

(4) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон всички регистрирани до влизането му в сила финансови институции връщат в БНБ издадените им удостоверения за регистрацията и се пререгистрират в БНБ, ако отговарят на изискванията на чл. 3а, по рег, определен с наредба на БНБ.

(5) Заварените при влизането в сила на този закон административни производства за вписване на финансови институции в БНБ се приключват по новия рег.

(6) (Нова – ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Финансовите институции по ал. 1 и 4, които са подали документи за получаване на лиценз, съответно за пререгистрация в законоустановения срок имат право да продължат да извършват своята дейност до получаване на лиценз, съответно регистрацията.

§ 85. Параграф 43, т. 4, § 45, 46 и 47, § 48, т. 1, § 49, § 50 относно чл. 87б, ал. 4 и 5, и § 67, т. 4 влизат в сила от датата, на която изискването за ликвидно покритие стане приложимо в съответствие с делегирания акт, който Европейската комисия приема съгласно чл. 460 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Закон за изменение и допълнение на Закона за кредитните институции

(Обн. – ДВ, бр. 50 от 3 юли 2015 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 6. Разпоредбите на този закон се прилагат и за производствата по несъстоятелност на банки, открити до влизането му в сила. В тези случаи

6-месечният срок за оповестяване на сведенията по чл. 62, ал. 12, т. 1, 2, 3 и 4 и сроковете по чл. 62, ал. 15 започват да текат от датата на влизането в сила на този закон, а 6-месечният срок за оповестяване на сведенията по чл. 62, ал. 12, т. 5 и 6 започва да тече от датата на предоставяне на информацията по чл. 62, ал. 15, т. 2.

.....

Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

(Обн. – ДВ, бр. 63 от 4 август 2017 г.)

.....

Преходни и заключителни разпоредби

.....

§ 83. (1) Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на:

1. параграф 64, който влиза в сила от 1 януари 2022 г.;
2. параграф 68, т. 1, която влиза в сила от 1 януари 2018 г.;
3. параграф 68, т. 2, която влиза в сила от 30 юни 2017 г.;
4. параграф 69, който влиза в сила от 1 януари 2018 г.;
5. параграф 71, ал. 1, която влиза в сила от 26 април 2017 г.;
6. параграфи 6 и 72 – 82, които влизат в сила от 1 януари 2018 г.

(2) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон подзаконовите нормативни актове, които съдържат задължение за представяне на удостоверение за наличие или липса на задължения от лицата, се привеждат в съответствие с него.

Законът е приет от 44-тото Народно събрание на 20 юли 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Закон за изменение и допълнение на Закона за кредитните институции

(Обн. – ДВ, бр. 97 от 5 декември 2017 г.)

.....

Заключителни разпоредби

.....

§ 11. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Приложение към чл. 57, ал. 3
(Ново – ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14 август 2015 г.)

ОБРАЗЕЦ НА ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН ЗА ВЛОЖИТЕЛИТЕ

Основна информация относно защитата на влоговете

Влоговете в (да се въведе наименованието на банката) са защитени от:	Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ)
Гарантиран размер:	196 000 лв. на един вложител в една банка
Ако притежавате повече влогове в една банка:	Всички Ваши влогове в същата банка се „сумират“ и за общата сума се прилага гарантираният размер – 196 000 лв. ¹
Ако притежавате съвместен влог заедно с друго лице (лица):	Гарантираният размер – 196 000 лв., се прилага за всеки отделен вложител ²
Срок за изплащане на гарантирани суми в случай на неплатежоспособност на банката:	7 работни дни ³
Парична единица, използвана при изплащане на гарантирани суми:	Гарантираните суми по влоговете се изплащат в български левове.
За контакт:	Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ) Адрес: Тел:, факс:, e-mail: contact@dif.bg URL: http://dif.bg
За повече информация:	www.dif.bg
Потвърждение за получаване от страна на вложителя:	

¹ Ако даден влог е неналичен, тъй като банка не е в състояние да посрещне финансовите си задължения, ФГВБ изплаща влоговете на вложителите. Максималният размер, който може да бъде изплатен, е 196 000 лв. на банка. Това означава, че всички влогове в една банка се сумират, за да се определи размерът на гаранцията. Например, ако един вложител има спестовна сметка, по която има 180 000 лв., и разплащателна сметка, по която има 40 000 лв., на този вложител ще бъдат изплатени само 196 000 лв.

² При съвместни влогове ограничението – 196 000 лв., важи за всеки вложител поотделно.
Повече информация можете да получите на уебсайта на ФГВБ: www.dif.bg.

³ Изплащане на гарантирани суми.

Задължената схема за гарантиране на влоговете е:

Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ)

1606 София, ул. Владайска № 27,

тел: +359 2 953 1217, факс: +359 2 952 1100

e-mail: contact@dif.bg

URL: <http://dif.bg>.

ФГВБ ще започне изплащане на влоговете Ви в размер до 196 000 лв. в срок най-късно до 7 работни дни от датата на издаване на акт по чл. 20, ал. 1 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Друга важна информация

По принцип всички вложители, независимо дали са физически или юридически лица, са защитени чрез схемите за гарантиране на влоговете. Изключенията за определени влогове са посочени на уебсайта на задължената схема за гарантиране на влоговете. При искане Вашата банка ще Ви информира дали определени продукти са гарантирани, или не. Ако влоговете са гарантирани, банката потвърждава това и на извлеченията от съответната сметка.

